

Liahona

**Verbonden:
onze belangrijkste
beloften, p. 20**

**Vier sleutels tot onderwijs
ter bekering, p. 12**

**School, werk, daten —
wat je kunt doen als je
plan in duigen valt, p. 42**

**Hoe weet ik of ik een
getuigenis heb?
pp. 54, 66, 68**

© 2010 SANDRA B. RAST, KOPIEREN NIET TOEGESTAAN

Het wonder van de kwartels, Sandra B. Rast

In 1846 werden de laatste heiligen der laatste dagen uit Nauvoo (Illinois) verdreven. De meesten waren arm, ziek of bejaard. Met maar heel weinig bezittingen voeren ze naar de overkant van de Mississippi en sloegen ze een tijdelijk kamp op. Op dat moment van lijden, vlogen en vielen er honderden kwartels in het kamp. Ze waren zo tam dat de heiligen de vogels met de hand konden vangen, waardoor ze het voedsel kregen dat ze zo hard nodig hadden.

Liahona, juli 2012

BOODSCHAPPEN

- 4** Boodschap van het Eerste Presidium
Altijd in het midden
President Dieter F. Uchtdorf
- 7** Huisbezoekboodschap
Door naastenliefde en dienstbaarheid tonen dat we een discipel zijn

HOOFDARTIKELEN

- 16** De kracht van ons erfgoed
Ouderling L. Tom Perry
Net zoals de pioniers de woestijn als een narcis lieten bloeien, kunnen wij een beter leven krijgen als we hun voorbeeld en tradities volgen.
- 20** Onze verbonden met God begrijpen: een overzicht van onze belangrijkste beloften
Wat hebben we onze hemelse Vader beloofd? Wat heeft Hij ons beloofd?

- 24** Public affairs: contacten tussen de kerk en de samenleving
Philip M. Volmar
Plaatselijke public-affairsraden helpen de kerk met het smeden van positieve banden met de gemeenschap, de media en andere kerken.
- 35** Zie de toekomst vol hoop tegemoet
Ouderling José A. Teixeira
Broeder Grilo had al zijn wereldse bezittingen verloren maar hij was positief over het heden en had hoop voor de toekomst.

RUBRIEKEN

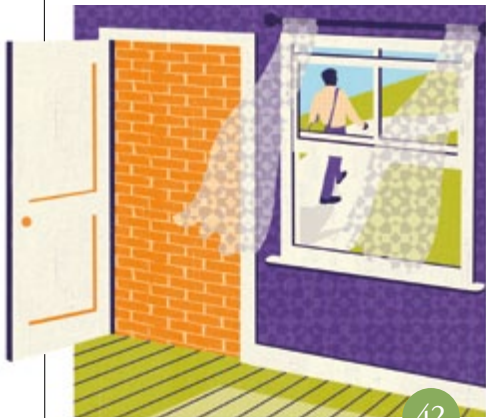
- 8** Notities aprilconferentie
- 10** Wij spreken van Christus: Een rivier van gemoedsrust
Lanise Heaton
- 12** Dienen in de kerk: De les zit in de leerling
Russell T. Osguthorpe

- 30** Ons gezin, ons thuis: Geef nooit op
Al en Eva Fry
- 38** Onder heiligen der laatste dagen
- 74** Kerknieuws
- 79** Ideeën voor de gezinsavond
- 80** Tot we elkaar weerzien: Onbesmet van de wereld
Julie Thompson

OMSLAG

Voorkant: Foto-illustratie Christina Smith
Achterkant: Foto Robert Casey

Noot: in de *Liahona* van juni 2012 stond een foto van een jonge man die afzag van een professionele rugbycarrière om een voltijdzending te vervullen. Zoals gebruikelijk in de professionele sportwereld stond er reclame voor verschillende bedrijven op zijn officiële wedstrijdshirt. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen steunt of propageert die bedrijven, of de producten en diensten die zij aanbieden, niet.

42 Als de beste plannen niet uitkomen

Stephanie J. Burns

Jongvolwassenen die door de bochten in hun levensweg navigeren, merken dat sommige zogenaamde omleidingen naar de juiste bestemming voeren.

Kijk of je de Liahona kunt vinden die ergens in deze uitgave is verstopt. Tip: het is tijd voor een nieuwe bladzijde in je leven.

46 Het belang van priesterschapszegens

Ouderling Dallin H. Oaks

Door priesterschapszegens kun je makkelijker de hindernissen op het pad naar het eeuwige leven nemen.

49 Poster: Getuigenis

50 Kracht door gebed

Paul VanDenBerghe

Als ze overspoeld worden met problemen, houden tieners op het Filipijnse eiland Cebu het hoofd 'boven water' door gebed.

53 Uit het zendingsveld: Een belofte en een gebed

Pablo Mireles Betts

54 Wat is een onvervalst getuigenis?

Elyse Alexandria Holmes

Een getuigenis krijgen kan een beetje een puzzel lijken, maar als je er één stukje tegelijk bij legt, kun je erachter komen dat het evangelie waar is.

58 Een populaire rol spelen

Brittany Thompson

Ik speelde de populaire meid tot ik besloot van rol te wisselen.

59 Een vriendelijke influistering

Deborah Moore

Wat doet James als de grootste pestkop van school naar de kerk komt?

61 Bijzondere getuige: De eerste pioniers leefden lang geleden. Wat kan ik van ze leren?

Ouderling L. Tom Perry

62 Geschiedenis

Chad E. Phares

Soma, Eszter en Kata proberen als kerkleden in Hongarije een goed voorbeeld te zijn.

64 Jeugdwerk thuis: Ik kies het goede door evangeliebeginselen na te leven

66 Het getuigenis van Thomas

Joshua J. Perkey

Voordat Thomas zijn getuigenis kan geven, moet hij er eerst achter komen wat een getuigenis is.

68 Een groeiend getuigenis

Laat je getuigenis één waarheid tegelijk groeien.

69 Ons prikbord

70 Voor jonge kinderen

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Paul B. Pieper
Adviseurs: Keith R. Edwards, Christoffel Golden Jr., Per G. Malm

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Vincent A. Vaughn
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddirecteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofddirecteurs: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Assistent-redacteurs: Susan Barrett, Ryan Carr
Redactiemedewerkers: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen
Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Hoofdontwerpers: C. Kimball Bott, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Medewerkers ontwerp en productie: Collette Nebeker Aune, Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging

contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis)

of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

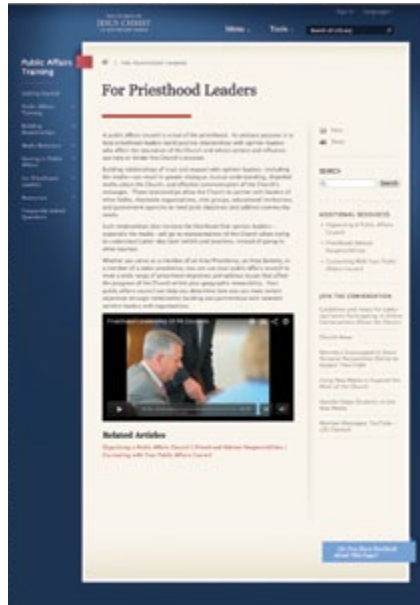
Uitgever: © 2012 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

July 2012 Vol. 112 No. 7. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

VOOR VOLWASSENEN

Priesterschapsleiders leggen via public-affairsraden van de kerk contact met hun plaatselijke gemeenschap (zie pagina 24). Lees hier meer over op publicaffairs.lds.org (in het Engels).

VOOR JONGEREN

Ga naar youth.lds.org voor gratis muziekdownloads, inspirerende video's, en artikelen over de normen in *Voor de kracht van de jeugd*.

VOOR KINDEREN

Maak op pagina 62 kennis met Soma, Eszter en Kata uit Boedapest (Hongarije). Bekijk meer foto's op liahona.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Algemene conferentie, 8	Jezus Christus, 10
Bekering, 30	Karakter, 58
Boek van Mormon, 38, 53	Leren, 12
Dienstbetoon, 7, 24, 80	Onderwijs, 12
Dood, 10	Pioniers, 16, 61
Eerlijkheid, 70	Priesterschap, 46
Gebed, 38, 50, 64	Public affairs, 24
Gehoorzaamheid, 42	Tegenspoed, 35
Geloof, 35, 42	Tempels, 80
Getuigenis, 30, 40, 49, 54, 66	Vasten, 64
Gezin, 16, 30, 41	Verbonden, 20
Heilige Geest, 12	Vergeving, 38
Hoop, 35, 42	Verordeningen, 20
Huisbezoek, 7	Vorbereiding, 4
Huwelijk, 30	Vriendelijkheid, 59
	Zegens, 46
	Zendingswerk, 4, 24, 38, 53

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen te vinden op languages.lds.org.

**President
Dieter F. Uchtdorf**
Tweede raadgever in het
Eerste Presidium

ALTIJD IN HET midden

Veel wereldkalenders vermelden juli in het midden van het jaar. Daar we van veel dingen het begin en eind vieren en herdenken, gaat het midden vaak ongemerkt voorbij.

Het begin is een tijd om met voornemens en plannen te komen, en met een stoot nieuwe energie. Het eind is een tijd om zaken af te ronden, en dit kan gevoelens van vervulling of verlies met zich meebrengen. Maar als we de juiste kijk op de zaak hebben en zien dat we ons *in het midden* van alles bevinden, kunnen we het leven niet alleen een beetje beter begrijpen, maar kunnen we bovendien een zinvoller leven leiden.

Het midden van het zendingswerk

Als ik met onze jonge zendingen spreek, zeg ik vaak tegen ze dat ze zich in het midden van hun zending bevinden. Of ze net de vorige dag gearriveerd zijn of de dag erna naar huis gaan, ik vraag ze altijd om zich in te denken dat ze zich in het midden bevinden.

Nieuwe zendingen voelen zich misschien te onervaren om doeltreffend te zijn, en spreken of handelen daarom nog niet vol vertrouwen en moed. Ervaren zendingen die bijna aan het eind van hun zending zijn gekomen, vinden het misschien verdrietig dat er een eind aan hun zending komt, of ze werken minder hard omdat ze denken aan wat ze na hun zending gaan doen.

Hoe de omstandigheden ook zijn en waar ze ook op zending zijn, de zendingen van de Heer zaaien dagelijks

tallose zaadjes met een blijde boodschap. Als ze zichzelf altijd in het midden van hun zending beschouwen, zijn deze getrouwe vertegenwoordigers van de Heer stoutmoediger en energieke. En wat voor voltijdzendingen geldt, geldt ook voor ons.

Wij bevinden ons altijd in het midden

Deze wijziging van perspectief is meer dan alleen een gedachtetrucje. Er schuilt een sublieme waarheid achter de gedachte dat we ons altijd in het midden bevinden. Als we onze locatie op een kaart bekijken, zijn we in de verleiding om te zeggen dat we ons aan het begin bevinden. Maar als we beter kijken, is onze locatie altijd in het midden van een groter gebied, waar we ons ook bevinden.

En wat geldt voor ruimte, geldt ook voor tijd. We denken misschien dat we aan het begin of het eind van ons leven zijn, maar als we dat afzetten tegen de achtergrond van de eeuwigheid — als we beseffen dat onze geest al langer heeft bestaan dan wij kunnen meten, en dat onze ziel dankzij het volmaakte zoenoffer van Jezus Christus tot in de eeuwigheid zal bestaan — kunnen we inzien dat we ons echt in het midden bevinden.

Onlangs vond ik het nodig om de grafsteen op het graf van mijn ouders te vervangen. De tand des tijds had hem aangetast en ik vond een nieuwe grafsteen beter bij hun voorbeeldige leven passen. Toen ik naar het gebruikelijke kleine koppelstreepje tussen de geboorte- en sterfdatum keek, werden mijn hoofd en mijn hart ineens overspoeld

met een overvloed aan dierbare herinneringen. Elk van die gekoesterde herinneringen staat voor een moment middenin het leven van mijn ouders en middenin mijn leven.

Hoe oud we ook zijn en waar we ons ook bevinden, als er in ons leven iets gebeurt, bevinden we ons altijd in het midden. Sterker nog, we blijven ons altijd in het midden bevinden.

De hoop van het midden

Ja, er zullen in de loop van ons leven altijd begin- of eindmomenten zijn, maar dat zijn slechts mijlpalen langs de weg door het grote midden van ons eeuwige leven. Of we ons nu aan het begin of het eind bevinden, of we nu jong of oud zijn, de Heer kan ons voor zijn doeleinden gebruiken als we gewoon alle gedachten opzij zetten die ons beperken in ons vermogen om te dienen en toestaan dat ons leven door zijn wil vorm krijgt.

De psalmist zegt: 'Dit is de dag die de Here gemaakt heeft; laten wij juichen en ons daarover verheugen' (Psalmen 118:24). Amulek herinnert ons dat 'dit leven [...] de tijd [is] voor de mens om zich erop voor te bereiden God te ontmoeten; ja, zie, *de dag van dit leven* is de dag voor de mens om zijn arbeid te verrichten' (Alma 34:32; cursivering toegevoegd). En een dichter mijmert: 'Altijd bestaat uit hedens.'¹

Als we ons altijd in het midden bevinden, is de wedstrijd nooit voorbij, gaat de hoop nooit verloren, en is een nederlaag nooit definitief. Want waar we ons ook bevinden en wat onze omstandigheden ook zijn, er ligt nog een eeuwigheid aan beginmomenten en eindmomenten voor ons.

Wij bevinden ons altijd in het midden. ■

NOOT

1. Emily Dickinson, 'Forever — is composed of Nows', *The Complete Poems of Emily Dickinson*, red. Thomas H. Johnson (1960), p. 624.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

U kunt met de gezinsleden bespreken hoe zij zich 'altijd in het midden' bevinden, zelfs als ze aan het begin of eind van iets staan. Moedig ze aan om hun best te doen in hun huidige bezigheden, en niet te blijven hangen in het verleden of te wachten op de volgende bezigheid of het volgende project. U kunt voorstellen om één ding te kiezen dat ze als gezin kunnen doen teneinde deze raad op te volgen, en een datum vast te stellen waarop ze hun doel hopen te bereiken.

JONGEREN

Middenin je voorbereiding op een zending

President Uchtdorf zegt dat zendelingen het beste kunnen denken dat ze zich middenin hun zending bevinden. Jij kunt dit idee ook toepassen op je zendingsvoorbereiding. Of je nu twaalf of achttien jaar bent, je kunt je voorbereiden op een zending.

Wat kun je 'middenin' je voorbereiding op een zending doen?

- Leef altijd zo dat je waardig bent om naar de tempel te gaan.
- Leer ingevingen van de Heilige Geest herkennen door die ingevingen op te schrijven en ernaar te handelen.
- Bid voor de zendelingen.
- Vraag de plaatselijke zendelingen hoe je je het beste op je zending kunt voorbereiden.
- Leer je tijd doeltreffend te beheren, inclusief belangrijke bezigheden zoals dienstbetoon, Schriftstudie en schrijven in je dagboek.
- Noem in een gesprek met een familielid een Schrifttekst waardoor je onlangs bent geïnspireerd. Leg uit wat je van die tekst vindt.
- Vraag je vrienden naar hun godsdienstige overtuiging. Wees bereid om over je eigen geloofsovertuiging te vertellen. Nodig ze uit voor kerkdiensten of -activiteiten.

Als je inziet dat je je middenin je zendingsvoorbereiding bevindt, ben je beter in staat om zo te leven dat je in aanmerking komt voor het vertrouwen van de Heer en de begeleiding van de Geest.

KINDEREN

Iedereen kan nu iets doen

1. President Uchtdorf zegt dat het niet uitmaakt hoe oud je bent, want jij kunt iets doen om andere mensen te helpen. Maak in je dagboek of op een papiertje een lijst met je gaven en talenten. Vraag je ouders wat jouw gaven zijn.
2. Besluit hoe je je gaven kunt gebruiken om in de onderstaande situaties andere mensen te helpen.

3. Schrijf onderaan je lijst met gaven één manier waarop je die gaven deze week kunt gebruiken om anderen te helpen.

Bestudeer dit materiaal met een gebed in uw hart en bespreek het naar behoefte met de zusters die u bezoekt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven.

Door naastenliefde en dienstbaarheid tonen dat we een discipel zijn

Jezus Christus gaf in zijn sterfelijk leven blijk van zijn liefde voor anderen door hen te dienen. Hij zei: 'Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander' (Johannes 13:35). Hij gaf ons het goede voorbeeld en wil dat wij 'hun te hulp komen die [onze] hulp nodig hebben' (Mosiah 4:16). Hij roept zijn discipelen om met Hem in zijn bediening samen te werken, waardoor ze de kans krijgen om anderen te dienen en meer op Hem te gaan lijken.¹

Ons dienstbetoon als huisbezoeksters komt sterk overeen met het dienstbetoon van onze Heiland als we de zusters die we bezoeken als volgt onze liefde tonen:²

- Hun naam en de naam van hun gezinsleden onthouden, en ze leren kennen.
- Ze liefhebben zonder ze te oordelen.
- Over hen waken en hun geloof 'een voor een' versterken, zoals de Heiland dat deed (3 Nephi 11:15).
- Oprechte vriendschap met ze sluiten en ze thuis en elders bezoeken.
- Om elke zuster geven. Denk aan verjaardagen, diploma-uitreikingen, bruiloften, dopen of andere gelegenheden die veel voor haar betekenen.

- Vriendschap sluiten met nieuwe en minderactieve leden.
- Iets doen voor mensen die eenzaam zijn of troost nodig hebben.

Uit de Schriften

3 Nephi 11; Moroni 6:4; Leer en Verbonden 20:47

NOTEN

1. Zie *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 105.
2. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 3.2.3.
3. Zie *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 3.
4. *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 6.

Wat kan ik doen?

1. Hoe kan ik beter voor anderen zorgen?
2. Hoe laat ik de zusters over wie ik vaak weten dat ik ze liefheb?

Geloof, gezin, hulp

Onze geschiedenis

'In het Nieuwe Testament worden vrouwen genoemd, sommigen bij naam, anderen naamloos, die geloof in Jezus Christus oefenden. (...) Die vrouwen werden voorbeeldige discipelen. [Zij] reisden [...] mee met Jezus en zijn twaalf apostelen. Zij stonden hun bezit af om Hem in zijn bediening bij te staan. Na Jezus' dood en opstanding bleven zij [...] trouw aan hun discipelschap.'³

Paulus schreef over een vrouw die Febe heette en 'dienares der gemeente' was (Romeinen 16:1). Hij vroeg de leden 'dat gij [...] haar bijstaat, indien zij u in het een of ander mocht nodig hebben. Want zij zelf heeft velen [...] bijstand verleend' (Romeinen 16:2). 'De soort bijstand die Febe en andere geweldige vrouwen in het Nieuwe Testament hebben verleend, vinden we tegenwoordig ook terug onder de leden van de zustershulpvereniging — leidsters, huisbezoeksters, moeders en anderen — die velen bijstand, ofwel hulp, verlenen.'⁴

Notities aprilconferentie

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [. . .] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

Deze pagina's — en de conferentienotities in volgende uitgaven — kunnen u helpen om de recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen in de algemene aprilconferentie van 2012 nader te bestuderen en toe te passen.

VERHALEN VAN DE CONFERENTIE

De macht van het priesterschap

Begin 1944 vond tijdens de Tweede Wereldoorlog plaats waarbij het priesterschap een rol speelde [dat] door een verslaggever — die geen lid van de kerk was — van een krant in Hawaï uit de doeken [werd] gedaan. [. . .] Hij [en] andere verslaggevers in de tweede groep [bevonden zich] achter de mariniers op het koraal-eiland Kwajalein. Toen ze verder optrokken, zagen ze een jonge marinier met zijn gezicht omlaag en duidelijk zwaargewond in het water drijven. Het ondiepe water om hem heen zag rood van zijn bloed. Opeens zagen ze een andere marinier zich naar zijn gewonde kameraad begeven. De tweede marinier was eveneens gewond. Hij kon niets met zijn linkerarm beginnen. Hij tilde het hoofd op van degene die in het water dreef om hem voor verdrinking te behoeden. Met paniek in zijn stem riep hij om hulp. De verslaggevers keken nog eens naar de jongen die hij vasthield en riepen terug: ‘Jongeman, er is niets meer wat je voor die jongen kunt doen.’

De verslaggever schreef vervolgens: ‘Toen zag ik iets wat ik nog nooit gezien had.’ Deze jongeman, zelf zwaargewond, ploeterde naar de kust met het ogenschijnlijk dode lichaam van zijn collega-marinier. Hij legde het hoofd van zijn kameraad op zijn knie. [. . .] Wat een geweldig gezicht — deze twee dodelijk gewonde knapen — allebei [. . .] frisse, knappe jongemannen, zelfs in die verontrustende situatie. De ene jongen boog zijn hoofd over de ander heen en zei: ‘Ik beveel je in de naam van Jezus Christus en met het gezag van het priesterschap in leven te blijven tot ik medische hulp heb gevonden.’ De verslaggever sloot zijn artikel af met de woorden: ‘We zijn hier nu met zijn drieën [de twee mariniers en ik] in het ziekenhuis. De artsen begrijpen niet (. . .) [hoe ze het er levend van af gebracht hebben], maar ik wel.’

President Thomas S. Monson, ‘Gewillig en waardig om te dienen’, *Liahona*, mei 2012, pp. 67, 68.

Denkvragen

- Welke zegeningen krijgen de heiligen der laatste dagen door de macht van het priesterschap?
- Hoe houden geloof en het priesterschap verband met elkaar — voor de priesterschapsdragers en de persoon die de zegen krijgt?

Overweeg uw gedachten op te schrijven of met anderen te bespreken.

Andere hulpbronnen over dit onderwerp: ‘Priesthood’ in Study by Topic [Studeren op onderwerp] op LDS.org; Julie B. Beck, ‘Een uitstorting van zegeningen’, *Liahona*, mei 2006, pp. 11–13; *Evangeliebeginselen* (2009), ‘het priesterschap’, pp. 71–76.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken of beluisteren op conference.lds.org.

MOMENTOPNAME VAN DE KERK

Ledental (per 31 december 2011)	14.441.346
Ringen en districten	3.554
Wijken en gemeenten	28.784
Zendingsgebieden	340
Voltijdzendingen	55.410
Kerkwerkdzendingen	22.299
Bekeerlingen	281.312
Tempels in gebruik	136

STUDIEHOEK

Parallellen trekken: gezin

Beaalde belangrijke onderwerpen werden door verschillende sprekers in de algemene conferentie behandeld. Kijkt u eens wat vier sprekers zeiden over het gezin. Let op andere overeenkomsten bij uw studie van de conferentietoespraken.

- ‘Echtgenoten dienen te beseffen dat hun belangrijkste roeping — waarvan ze nooit ontheven zullen worden — jegens elkaar is en daarna jegens hun kinderen.’¹
— President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen.
- ‘[We] moeten [. . .] de dingen in de juiste volgorde doen! Eerst een huwelijk, dan een gezin. Te veel mensen in de wereld zijn deze natuurlijke volgorde vergeten, en denken dat ze die kunnen veranderen of zelfs omdraaien.’² — Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen
- ‘We weten dat gezamenlijke Schriftstudie en gezinsavonden niet altijd volmaakt zijn. Maar ook al vindt u het moeilijk, laat u niet ontmoedigen.’³
— Ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen.
- ‘Onze kinderen begrip bijbrengen is meer dan alleen maar informatie verschaffen. Het betekent dat we onze kinderen de leer in hun hart helpen planten.’⁴
— Cheryl A. Esplin, tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

NOTEN

1. Boyd K. Packer, ‘En een kleine jongen zal ze hoeden.’, *Liahona*, mei 2012, p. 8.
2. M. Russell Ballard, ‘Opdat de verlorenen gevonden mogen worden’, *Liahona*, mei 2012, p. 100.
3. Quentin L. Cook, ‘Afgestemd op de muziek van het geloof’, *Liahona*, mei 2012, p. 44.
4. Cheryl A. Esplin, ‘Onze kinderen begrip bijbrengen’, *Liahona*, mei 2012, p. 10.

Profetische belofte

Aan het slot van deze conferentie smeed ik de zegen des hemels over eenieder van u af. [. . .] Moge u de waarheden die u hebt gehoord overpeinen, en mogen ze u helpen om een nog beter mens te worden dan u was voordat de conferentie gisteren begon.’

President Thomas S. Monson,
‘Tot besluit van deze conferentie’,
Liahona mei 2012, p. 116.

MAAR INDIEN NIET

‘De gelovigen zullen niet totaal immuun zijn voor de gebeurtenissen op deze planeet. Daarom is de moedige houding van Sadrak, Mesach en Abednego, die groot gevaar liepen, het navolgen waard. Zij wisten dat God hen kon redden. “Maar zelfs indien niet”, verklaarden zij plechtig, zouden zij God toch dienen (zie Daniël 3:16–18).’

Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Met de armen [zijner] liefde omvat’, *Liahona*, november 2002, p. 17.

EEN RIVIER VAN gemoedsrust

Ondanks mijn verdriet hield ik mijn hoofd hoog, vol hoop en geloof in mijn hemelse Vader en Jezus Christus.

Lanise Heaton

De dag dat onze oudste zoon door een ongeluk om het leven kwam, sloeg het verlies een grote wond in mijn ziel. Maar ik wist dat ik kon rekenen op de verzoenende kracht van de Heiland. Daardoor kon ik mijn zware last van pijn en verdriet beter dragen. Mijn man en ik vroegen onze huisonderwijzers om ons beiden een zegen te geven. We wisten dat we kracht zouden krijgen die we zelf niet hadden. Onze Heiland heeft beloofd dat Hij ons niet zonder troost zal laten (zie Johannes 14:18). Ik heb mij goed vastgehouden aan die belofte en getuig dat Hij die waar heeft gemaakt.

Jesaja heeft geschreven dat de Heiland ‘een man van smarten en vertrouwd met ziekte’ was (Jesaja 53:3). Ik wist dat als iemand ons kon steunen, Hij het was, en wel op een heel persoonlijke manier. Maar ik wist ook dat als Hij ons leed meteen van ons wegnam, er geen groei zou zijn, en we er geen begrip door zouden krijgen.

Ondanks mijn hartzeer voelde ik een voortdurende rivier van gemoedsrust van de Heiland uitgaan (zie 1 Nephi 20:18). Op bijzonder moeilijke momenten, dagen of zelfs weken heeft zijn gemoedsrust mijn verdriet verdreven. Ik hoef er maar om te vragen. Onze hemelse Vader wil niet dat wij het sterfelijk leven alleen doormaken.

Als ik terugkijk op het ongeluk dat mijn zoon zijn leven kostte, moet ik denken aan een tekst uit het Oude Testament:

‘Indien onze God, die wij vereren, in staat is ons te bevrijden, dan zal Hij ons uit de brandende vuuroven, en uit uw macht, o koning, bevrijden;

‘Maar zelfs indien niet — het zij u bekend, o koning, dat wij uw goden niet vereren’ (Daniël 3:17–18; cursivering toegevoegd).

Het belangrijke deel is ‘Maar zelfs indien niet.’ We moeten het geloof behouden, wat er ook gebeurt. Onze

hemelse Vader had engelen kunnen sturen om mijn zoon in veiligheid te brengen, maar dat deed Hij niet. Hij weet wat er nodig is om ons te heiligen zodat we voorbereid tot Hem kunnen terugkeren. Alles komt in orde. Maar dat betekent niet dat we nooit verdriet zullen hebben, of dat we nooit zullen huilen. Ons verdriet komt voort uit onze liefde, maar ons hart hoeft niet bezwaard te zijn.

Het grootste geschenk dat we mensen aan beide zijden van de sluier kunnen geven, is met het hoofd hoog verder te gaan, met hoop en geloof in onze hemelse Vader en Jezus Christus, zelfs als we elke stap doen met tranen die over ons gezicht stromen. Want ons is beloofd: 'het graf heeft geen overwinning en [...] de prikkel des doods [is] in Christus verzvolgen' (Mosiah 16:8). Op een dag zal 'de Here Here [...] de tranen van alle aangezichten afwassen' (Jesaja 25:8). ■

HOE GAAN WE OM MET VERDRIET?

Ouderling Joseph B. Wirthlin (1917–2008) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft hierover gesproken tijdens de algemene oktoberconferentie in 2006:

'Ik denk dat die vrijdag [waarop de Heiland werd gekruisigd] van alle dagen sinds het begin van de wereldgeschiedenis de zwartste was.

'Maar het onheil van die droeve dag was niet blijvend.

'De wanhoop bleef niet, want op zondag verbrak de herrijzende Heer de banden des doods. Hij herrees uit het graf en verscheen als de heerlijke Overwinnaar, als de Heiland van alle mensen.

'En in een oogwenk droogde de tranenstroom in de ogen op. De lippen die gebeden van smart en rouw hadden gefluisterd, spraken nu verwonderd lof uit, want Jezus Christus, de Zoon van de levende God, stond voor hen als eersteling van de opstanding, het bewijs dat de dood slechts het begin van een nieuw, wonderlijk bestaan is. (...)

'Vanwege het leven en het eeuwige offer van de Heiland van de wereld worden wij herenigd met hen die wij liefhadden.'

'De zondag komt', *Liahona*, november 2006, p. 30.

U kunt op een gezinsavond de dood, de opstanding en het heilsplan bespreken. Zie bijvoorbeeld 2 Nephi 9 en Alma 11–12.

Russell T. Osguthorpe

Algemeen
zondagsschoolpresident

DE LES ZIT IN DE LEERLING

Als we het magnifieke potentieel van elke leerling erkennen, krijgen we hetzelfde inzicht als God.

Ik was eens met mijn vrouw voor een kerkopdracht in Cuzco (Peru) en woonde een gecombineerde ZHV- en MP-klas bij. De leerkracht van de klas Evangelieleer in de zondagsschool gaf die dag de les. Omdat de eerste twee bijeenkomsten waren uitgelopen, had hij nog maar zo'n twintig minuten over voor de les die hij had voorbereid.

Hij begon met alle leden die de afgelopen twee jaar bij de kerk waren gekomen te vragen om op te staan. Er stonden vijf leden op. Hij schreef het cijfer 5 op het bord en zei toen: 'Broeders en zusters, het is fantastisch dat we deze vijf leden onder ons hebben die kort geleden lid van de kerk zijn geworden. Het enige probleem is dat we in de afgelopen twee jaar zestien bekeerlingen hebben gedoopt in deze wijk.'

Hij schreef het cijfer 16 naast het cijfer 5 en vroeg toen in alle oprechtheid: 'Dus, broeders en zusters, wat gaan we daar aan doen?'

Een zuster stak haar hand op en zei: 'We moeten ze opzoeken en terugbrengen.'

Daar stemde de leraar mee in en hij schreef het woord *redden* op het bord. 'We hebben elf nieuwe leden om terug te brengen', zei hij.

Hij las een uitspraak van president Thomas S. Monson voor over het belang van anderen redden. Hij las ook de gelijkenis van de Heiland over het verloren schaap voor uit het Nieuwe Testament (zie Lucas 15:6). Toen vroeg hij: 'Hoe gaan we ze terugbrengen?'

Er gingen handen de lucht in en hij liet het ene na het andere lid antwoord geven. De klasleden hadden ideeën om als wijkfamilie of als individu samen recente bekeerlingen terug naar de kerk te brengen. Toen vroeg de leraar: 'Als u over straat liep en u aan de overkant een man zag die u herkende als een van deze recente bekeerlingen, wat zou u dan doen?' Een van de leden zei: 'Ik zou oversteken en hem groeten. Ik zou

hem zeggen dat we graag willen dat hij terugkomt en dat we ernaar verlangen om hem weer onder ons te hebben.'

De anderen in de klas waren het daarmee eens en deden nog andere concrete suggesties om deze leden te helpen. Er was enthousiasme in de zaal, een vastberadenheid om te doen wat er nodig was om deze pasgedoopte leden te helpen weer helemaal actief te worden.

Mijn vrouw en ik hadden na deze les een hernieuwd verlangen om zelf iemand te helpen weer actief te worden in de kerk. En ik denk dat iedereen die les met zo'n gevoel verliet. Na deze ervaring vroeg ik me af: waardoor was die korte les zo doeltreffend? Waarom was iedereen na die les zo gemotiveerd om het evangelie beter na te leven?

Toen ik nadacht over die twee vragen, dacht ik aan vier beginselen waardoor die les een doeltreffende leer- en onderwijservaring werd:

1. Bekering is het doel.
2. Liefde is de motivatie.
3. Leerstellingen zijn de sleutel.
4. De Geest is de Leerkracht.

Bekering is het doel

In plaats van te proberen “informatie te storten” in de gedachten van de klasleden, iets waarvan president Monson heeft gewaarschuwd dat we het *niet* moeten doen, probeerde deze leraar *‘het individu te inspireren om na te denken, te voelen, en vervolgens iets te doen om evangeliebeginselen na te leven.’*¹

Kortom, het was de bedoeling van deze leraar om de klasleden te helpen iets te *doen* dat ze misschien niet hadden gedaan als ze de les niet hadden bijgewoond. En dat *doen* was bedoeld om elk individu te helpen om een waar

discipel van de Heiland te *worden*.

Het doel van deze onderwijsmethode is *bekering*. Het woord *bekering* betekent eenvoudigweg een andere richting opgaan en nieuw gedrag vertonen. Bekering — een waar discipel worden — is geen eenmalige gebeurtenis maar een levenslang proces.² In deze les was het *doen* door de klasleden niet alleen bedoeld om hen zelf te helpen, maar ook de recente bekeerlingen die ze zouden proberen te heractiveren. Altijd als we een evangeliebeginsel beter naleven, is dat iemand anders direct of indirect tot zegen. Daarom is het evangelie leren en erin onderwijzen uniek. Als iemand iets over het evangelie leert, verwerft hij niet alleen kennis, maar leidt dat ook tot zijn bekering.

Als wij lesgeven met liefde, kunnen we lesgeven zoals de Heiland het zou doen als Hij onze les bijwoonde.

Liefde is de motivatie

In die les in Peru kon ik de liefde van de leraar voelen voor de aanwezigen en voor de recente bekeerlingen die hij door de klasleden wilde laten heractiveren. De liefde leek het klaslokaal te vullen en leek van leraar tot leerling uit te gaan, van leerling tot leraar, van leerling tot leerling, en van leerling tot recente bekeerling.

Als wij lesgeven met liefde, kunnen we lesgeven zoals de Heiland het zou doen als Hij onze les bijwoonde. Het is inderdaad zo dat liefde ons aanzet tot een andere voorbereiding en onderwijsmethode.³

Als de drijfveer van de leerkracht het behandelen van de lesstof is, richt hij zich meer op de inhoud dan op de behoeften van elk klaslid. De leraar in Peru leek geen behoefte te hebben om iets te *behandelen*. Hij wilde gewoon de klasleden inspireren om hun broeders en zusters in liefde de hand te reiken. Liefde voor de Heer en liefde voor elkaar was de drijvende kracht. Liefde was de motivatie. Als liefde onze motivatie is, sterkt de Heer ons om zijn doelen te bereiken met betrekking tot het helpen van zijn kinderen. Hij zal ons ingeven *wat* we als leerkracht moeten zeggen en *hoe* we dat moeten zeggen.

Leerstellingen zijn de sleutel

De leraar in Peru las tijdens de les niet voor uit het lesboek. Ik ben ervan overtuigd dat hij zijn les had voorbereid met behulp van het lesboek of met conferentietoespraken, maar zijn onderricht kwam uit de Schriften. Hij vertelde het verhaal van het verloren schaap en haalde het volgende vers

Het gaat niet om het beheersen van feiten, maar om het beheersen van het discipelschap.

aan: 'Als gij eenmaal tot bekering zijt gekomen, versterk dan uw broeders' (Lucas 22:32). Hij herhaalde de uitnodiging van president Monson aan alle kerkleden om hen te redden die afgedwaald zijn. De leerstellingen die centraal stonden in zijn les, waren geloof en naastenliefde. De klasleden hadden genoeg geloof nodig om iets te doen, en ze moesten het uit liefde doen.

Als de leerstellingen van het herstelde evangelie van Jezus Christus duidelijk en vol overtuiging uiteengezet worden, sterkt de Heer zowel de leerling als de leerkracht. Hoe meer suggesties de klasleden deden om hun minderactieve broeders en zusters de hand te reiken, hoe dichter allen zich bij de Heiland voelden, die tijdens zijn aardse bediening

voortdurend anderen hielp. De leerstellingen zijn de sleutel tot een doeltreffende manier om het evangelie te leren en erin te onderwijzen. Ze ontsluiten harten. Ze ontsluiten gedachten. Ze maken de weg vrij voor de Geest Gods om alle aanwezigen te inspireren en op te bouwen.

De Geest is de Leerkracht

Goede evangelieleerkrachten erkennen dat zij in werkelijkheid niet de leerkracht zijn. Het evangelie wordt door de Geest geleerd en onderwezen. Zonder de Geest kan onderricht in evangeliewaarheden niet tot leren leiden (zie LV 42:14). Hoe meer de leerkracht geïnspireerde uitnodigingen verstrekt om iets te doen, hoe meer de Geest in de les aanwezig is. De leerkracht in Peru deed een geïnspireerde uitnodiging. En toen de klasleden daarop reageerden met suggesties, was de Geest sterker te voelen en werd iedereen erdoor gesterkt.

De leerkracht probeerde geen lesstof te *behandelen*. In plaats daarvan probeerde hij de les te *onthullen* die al in de leerlingen zat. Door de klasleden met de kracht van de Geest uit te nodigen, hielp de leraar ze ontdekken dat ze een verlangen hadden om iets te doen, namelijk om hun broeders en zusters in liefde de hand te reiken. Toen de klasleden vertelden wat voor ideeën zij hadden, inspireerden ze elkaar omdat ze gezamenlijk gebruik maakten van de Geest.

Als we proberen het evangelie na te leven door de mensen om ons heen te helpen, geeft de Heer ons in wat wij moeten doen. Dus als wij als

leerkracht willen dat de Geest duidelijker te voelen is in onze les, moeten we de klasleden uitnodigen om een evangeliebeginsel beter na te leven. Als we ons vast voornemen om een evangeliebeginsel beter na te leven, komen we dichterbij God en komt God dichterbij ons (zie LV 88:63).

Het potentieel van elke leerling

Het evangelie leren en erin onderwijzen is niet iets wat wij alleen maar doen om kennis op te doen. Wij doen het om de verhoging te bereiken. Het gaat niet om het beheersen van feiten, maar om het beheersen van het discipelschap. Of we nu thuis onze eigen kinderen onderwijzen of in de wijk of gemeente de leden onderwijzen, we moeten bedenken dat de les die we geven eigenlijk al in de leerling zit. Het is onze taak als ouder of

leerkracht om de leerlingen te helpen die les in hun eigen hart en gedachten te ontdekken.

Als we het magnifieke potentieel van elke leerling erkennen, krijgen we hetzelfde inzicht als God. Dan kunnen we zeggen wat Hij wil dat wij zeggen, en kunnen we doen wat Hij wil dat we doen. Houden we deze onderwijs- en leer methode aan, dan is bekering ons doel, is liefde onze motivatie, zijn leerstellingen de sleutel en is de Geest de leerkracht. Leren en onderwijzen we op die manier, dan zegt de Heer zowel de leerling als de leerkracht 'opdat [...] allen door allen opgebouwd' worden (LV 88:122). ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, Conference Report, oktober 1970, p. 107.
2. Zie Dallin H. Oaks, 'The Challenge to Become', *Liahona*, januari 2001, pp. 40–43.
3. Zie *Onderwijzen — geen grotere roeping* (1999), p. 32.

Als we willen
dat de Geest
duidelijker te
voelen is in onze
les, moeten we
de klasleden uit-
nodigen om een
evangeliebeginsel
beter na te leven.

HANDKARPIONERS, MINERVA TEICHERT © IRI, GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS

**Ouderling
L. Tom Perry**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

DE KRACHT VAN **ons** erfgoed

*We hebben tegenwoordig net
zozeer pioniersgeloof nodig
als voorheen.*

Ik heb altijd graag naar pioniersverhalen geluisterd. In mijn jeugd woonde mijn oma naast ons. Ze was acht jaar toen ze grotendeels te voet de vlakten overstak. Ze had zoveel herinneringen aan de pionierstijd dat ik urenlang geboeid naar haar kon zitten luisteren.

President Brigham Young (1801–1877) is altijd een van mijn grote helden geweest. Zijn antwoorden op problemen waren eenvoudig en fundamenteel, en de mensen hadden er veel aan. Ik verbaas me over zijn geestdrift en enthousiasme toen hij de heiligen naar het westen leidde.

Toen duidelijk werd dat de emigratiekosten voor nieuwe bekeerlingen van Europa naar Utah te hoog waren, werd aan president Young het idee voorgelegd om de prairies met handkarren over te trekken. President Young zag er meteen het voordeel van in — niet alleen de kostenbesparing, maar ook het fysieke voordeel voor de mensen die zo ver

zouden lopen en na die ervaring fit en vitaal in de Salt Lake Valley aan zouden komen.

Hij zei:

‘Wij vertrouwen erop dat zo’n karavaan sneller zal reizen dan elke ossenkaravaan die we kunnen organiseren. Ze moeten enkele goede melkkoeien hebben en een paar vleesrunderen om mee te drijven en naar behoefte te slachten. Op die manier vermijden we de kosten, het risico, het verlies en de complicaties van trekdieren en ontsnappen de heiligen effectiever aan de taferelen van smart, leed en dood die onze broeders en zusters zo vaak tot stof hebben doen vergaan.

‘Wij stellen voor om ervaren en gelovige mannen met de juiste instructies naar een geschikt uitrustingspunt te sturen en de bovenstaande instructies uit te voeren. Laat de heiligen die het daaropvolgende jaar willen immigreren daarom begrijpen dat er van hen verwacht wordt dat zij lopen en hun bagage over de vlakten trekken, en dat zij op geen

andere wijze hulp van het [permanent emigratie]fonds ontvangen.¹

Tussen 1856 en 1860 volbrachten enkele duizenden heiligen met succes de handkarreis van 2.090 kilometer. Het succes van hun reizen werd uitsluitend bedorven door slechts twee noodlottige reizen, van de handkargroepen van Willie en Martin, die te laat in het jaar vertrokken om de vroege wintersneeuwval te

eerste hulpploeg arriveerde, is ontroerend. Kapitein Willie had zijn groep achtergelaten en was met één metgezel op zoek gegaan naar de hulpkaravaan.

In de geschiedenis staat: 'Op de avond van de derde dag na het vertrek van kapitein Willie zagen we, net toen de zon prachtig achter de heuvels in de verte wegzonk, op een heuvel ten westen van ons kamp enkele

huifkarren getrokken door vier paarden op ons afkomen. Het nieuws ging als een lopend vuurtje door het kamp en allen die in staat waren om op te staan, kwamen *massaal* uit bed om naar ze te kijken. Na enkele minuten waren ze dichtbij genoeg om te zien dat onze trouwe kapitein iets voor de karavaan uit reed. Er klonken vreugdekreten; sterke mannen huilden tot de tranen vrijelijk over hun gerimpelde en zonverbrande wangen liepen, en kleine kinderen namen met een vreugdedansje deel aan de blijdschap die sommigen van hen nauwelijks begrepen. In de algemene opgetogenheid werd ingetogenheid opzij gezet en toen de broeders [het] kamp in gingen, vielen de zusters hen om de hals en overstelpen hen met kussen. De broeders waren

We hebben tegenwoordig net zozeer pioniersgeloof nodig als voorheen. Wij moeten dat erfgoed kennen. We moeten erin onderwijzen, we moeten er trots op zijn, en we moeten het in stand houden.

vermijden. Maar let eens op de geniale reactie van president Young. Hij wijdde de hele algemene oktoberconferentie van 1856 aan het organiseren van een hulpactie voor de heiligen in nood. En hij gaf de broeders instructie om geen week of maand te wachten met hun vertrek. Hij wilde de daaropvolgende maandag enkele vierspannen klaar hebben staan om het lijden te verlichten van de heiligen die in de sneeuw vastzaten. En dat is precies wat er gebeurde.

De eerste hulpploegen gingen die maandag op weg. De beschrijving van de vreugde onder de leden van de Willie-groep toen de

zo overweldigd dat ze enige tijd geen woord konden uitbrengen maar in een smorende stilte alle blijken van (...) emotie verdrongen. (...) Al gauw nam dat gevoel af, en zelden is iemand getuige geweest van zo'n handenschudden, zulke woorden van welkom, en zulk afroepen van Gods zegen!²

Sterke families

Uit die robuuste pioniers zijn tradities en een erfgoed ontstaan waar sterke families uit zijn voortgekomen die veel hebben bijgedragen aan het westen van de Verenigde Staten en de rest van de wereld.

Jaren geleden was ik uitgenodigd voor een lunch georganiseerd door een detailhandelsbedrijf dat de opening van vier winkels in de omgeving van Salt Lake City aankondigde. Vanwege mijn ervaring in de detailhandel vroeg ik de president van het bedrijf die bij mij aan tafel zat hoe het kwam dat hij moedig genoeg was om in een hele nieuwe markt tegelijkertijd vier winkels te openen. Zijn antwoord luidde ongeveer zoals ik had verwacht. Hij zei dat zijn firma een demografisch onderzoek had gedaan naar alle grote stedelijke gebieden in de Verenigde Staten. De firma wilde erachter komen welk gebied het grootste potentieel bood aan een warenhuis dat jonge gezinnen als doelgroep had. En het gebied rond Salt Lake City, de bestemming van die eerste pioniers, kwam van alle streken in het hele land op de eerste plaats.

De firma kwam er in dat onderzoek ook achter dat de arbeidskrachten in dat gebied bekend stonden om hun eerlijkheid en ijver. U ziet dus dat er in de derde en vierde generaties in het gebied nog steeds duidelijk een pionierserfgoed is.

Maar een statistisch cijfer dat onlangs op mijn bureau belandde, vond ik schokkend. Er stond dat slechts zeven procent van de kinderen die tegenwoordig in de Verenigde Staten opgroeien deel uitmaakt van een traditioneel gezin met een werkende vader, een moeder die thuisblijft, en een of meer andere kinderen.³ We zien dagelijks dat het traditionele gezin uiteenvalt. Er is een alarmerende toename in het aantal mishandelde echtgenotes, seksueel misbruikte en fysiek mishandelde kinderen, vandalisme op scholen, tienermisdaad, zwangerschappen onder ongetrouwde tieners, en bejaarden die oud worden zonder de troost van familieleden.

De profeten hebben ons gewaarschuwd dat thuis de plek is om de samenleving te redden.⁴ Uiteraard ontstaat er niet automatisch een goed

gezin als een jongen en een meisje verliefd worden en trouwen. Daar zijn diezelfde deugden voor nodig die men in pioniersgezinnen leerde: geloof, moed, discipline en toewijding. Dat zijn de deugden waarmee een huwelijk slaagt. Net zoals de pioniers de woestijn als een narcis lieten bloeien, bloeien ons leven en ons gezin ook op als we hun voorbeeld en tradities volgen. Ja, we hebben tegenwoordig net zozeer pioniersgeloof nodig als voorheen. Nogmaals, wij moeten dat erfgoed kennen. We moeten erin onderwijzen, we moeten er trots op zijn, en we moeten het in stand houden.

Wat zijn wij gezegend. Wat een verantwoordelijkheid brengen onze kennis en ons begrip met zich mee. Arnold Palmer, een vooraanstaand golfspeler uit Amerika, zou eens hebben gezegd: 'Winnen is niet alles, maar willen winnen wél.' Wat een geweldige uitspraak: 'Willen winnen wél.'

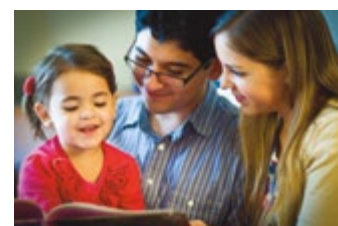
God geve ons het verlangen om de grootste van zijn gaven aan zijn kinderen te willen winnen: de gave van het eeuwig leven. Moge God ons zegenen zodat we ons potentieel zullen begrijpen, zullen leren en groeien, begrip zullen krijgen van ons erfgoed en zullen besluiten om die grote gaven te behouden die ons als zijn kinderen zijn gegeven. Ik getuig plechtig dat God leeft, dat Jezus de Christus is, en dat zijn weg ons naar het eeuwig leven voert. ■

Naar een toespraak, gehouden tijdens een haardvuuravond aan de Brigham Young University op 3 augustus 1980. Voor de volledige Engelstalige tekst van de toespraak zie speeches.byu.edu.

NOTEN

1. Brigham Young, aangehaald door B. H. Roberts in *A Comprehensive History of the Church*, deel 4, p. 85.
2. John Chislett, aangehaald in *A Comprehensive History of the Church*, deel 4, pp. 93-94.
3. Zie Population Reference Bureau, www.prb.org/Articles/2003/TraditionalFamiliesAccountforOnly7PercentofUSHouseholds.aspx. In 1980, toen deze toespraak werd gehouden, was dit percentage 13 percent.
4. Zie bijvoorbeeld Thomas S. Monson, 'Een hemels huis, een hemels gezin', *Liahona*, juni 2006, pp. 66-71; Spencer W. Kimball, 'Home: The Place to Save Society', *Ensign*, januari 1975, pp. 3-10.

Daar zijn diezelfde deugden voor nodig die men in pioniersgezinnen leerde: geloof, moed, discipline en toewijding. Dat zijn de deugden

waarmee een huwelijk slaagt. Net zoals de pioniers de woestijn als een narcis lieten bloeien, bloeien ons leven en ons gezin ook op als we hun voorbeeld en tradities volgen.

ONZE verbonden MET God BEGRIJPEN

OVERZICHT
VAN ONZE
BELANGRIJKSTE
BELOFTEN

‘**W**ij als leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen dienen heilige verbonden te eren. En als we gelukkig willen zijn, moeten we ze nakomen’, legt president Thomas S. Monson uit. ‘Ja, ik heb het bijvoorbeeld over het verbond van de doop, het verbond van het priesterschap, en het verbond van het huwelijk.’¹

Naar kerkelijke begrippen is een verordening een heilige, formele handeling die met het gezag van het priesterschap wordt verricht. Sommige verordeningen zijn van wezenlijk belang voor onze verhoging. Met elk van die ‘heilsverordeningen’ gaan we plechtige verbonden met God aan.²

Een verbond is een wederzijdse belofte waarvan God de voorwaarden vaststelt.³ Als we een verbond met God aangaan, beloven we ons aan die voorwaarden te houden. In ruil daarvoor belooft Hij ons bepaalde zegeningen.

Vanwege de verzoening van Jezus Christus, door het

ontvangen van deze heilsverordeningen, en als we ernaar streven om ons aan de bijbehorende verbonden te houden, kunnen we de grootste zegen ontvangen die God ons kan geven: het eeuwige leven (zie LV 14:7).

Omdat verbonden nakomen essentieel is om nu gelukkig te leven en later het eeuwige leven te ontvangen, is het belangrijk om te begrijpen wat we onze hemelse Vader hebben beloofd. Hier volgt een kort overzicht van de verbonden die bij de verlossende verordeningen horen, met verwijzingen naar bronnen waar u er meer over kunt lezen.

Doop en bevestiging

De doop door onderdompeling door iemand die daartoe het gezag bezit, is de eerste heilsverordening van het evangelie en is noodzakelijk als iemand lid wil worden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Onafscheidelijk van de doop is de

bijbehorende verordening van de bevestiging: handoplegging voor de gave van de Heilige Geest.

Als we gedoopt worden, verbinden we ons om de naam van Jezus Christus op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. We beloven ook om 'Hem tot het einde te dienen' (zie LV 20:37; zie ook Mosiah 18:8–10).

In ruil daarvoor belooft onze hemelse Vader dat wij vergeving kunnen ontvangen als wij ons bekeren van onze zonden (zie Alma 7:14) en dat wij 'altijd zijn Geest bij ons mogen hebben' (zie LV 20:77), een belofte die deels mogelijk wordt gemaakt door de gave van de Heilige Geest.

De verordeningen van de doop en de bevestiging zijn de poort waardoor allen die naar het eeuwig leven streven moeten gaan (zie Johannes 3:3–5). Onze doopverbonden nakomen, leidt tot — en maakt een belangrijk deel uit van — het sluiten van de verbonden die met alle andere verlossende verordeningen op het pad naar het eeuwig leven horen (zie 2 Nephi 31:17–21).

VERDER LEZEN OVER DE DOOP

Zie Robert D. Hales, 'Het doopverbond: in het koninkrijk en van het koninkrijk zijn', Liahona, januari 2001, p. 6.

Het avondmaal

Wie de heilsverordeningen van de doop en de bevestiging heeft ontvangen, neemt wekelijks deel aan het avondmaal om die verbonden te hernieuwen. Tijdens het avondmaal gedenken we het offer dat de Heiland voor ons heeft gebracht. We

Een verbond is een wederzijdse belofte. God belooft ons bepaalde zegeningen als wij ons aan de voorwaarden houden die we bij het sluiten van het verbond hebben geaccepteerd.

overdenken bovendien de verbonden die we hebben gesloten om de naam van Jezus Christus op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. God belooft ons op zijn beurt dat zijn Geest altijd bij ons kan zijn (zie LV 20:77, 79).

De verordening van het avondmaal is een wekelijkse kans om heilige verbonden te hernieuwen die ons in staat stellen om deel te hebben aan de verzoenende genade van de Heiland, met dezelfde reinigende uitwerking als de doop en de bevestiging.

Kerkleiders hebben ook gezegd dat we bij het avondmaal niet alleen onze doopverbonden hernieuwen, maar 'alle verbonden die we met de Heer hebben gesloten'.⁴

VERDER LEZEN OVER HET AVONDMAAL

Zie Dallin H. Oaks, 'De avondmaalsdienst en het avondmaal', Liahona, november 2008, p. 17.

De eed en het verbond van het priesterschap

Onze hemelse Vader geeft zijn eed (garantie) dat Hij bepaalde zegeningen geeft aan priesterschapsdragers die de priesterschapsverbonden nakomen.

Als een man goed genoeg leeft om het Aäronisch en het Melchizedeks priesterschap te ontvangen en 'zijn roeping groot te maken', belooft God dat hij 'door de Geest geheiligd' wordt 'ter vernieuwing van [zijn] lichaam'. Hij wordt erfgenaam van de beloften die gedaan zijn aan Mozes, Aäron en Abraham. (Zie LV 84:33–34.)

Een man moet het Melchizedeks

VRAGEN BEANTWOORDEN

U of iemand met wie u contact hebt, vraagt zich af: 'Waarom staan tempels niet open voor het publiek?' Tempels van de heiligen der laatste dagen worden niet voor onze wekelijkse zondagsaanbidding gebruikt, waarbij wél alle mensen welkom zijn. In tempels worden heilige verordeningen verricht. Daarom staan tempels alleen maar open voor gedoopte leden die in aanmerking komen om die verordeningen te ontvangen.

Na de bouw van een nieuwe tempel kan het publiek er tijdens de open dagen een rondleiding krijgen. Is de tempel eenmaal toegewijd aan de Heer, dan mag het publiek het terrein nog wel bezoeken, maar is de tempel uitsluitend toegankelijk voor hen die een geldige templeanbeveling hebben.

Zie voor meer informatie 'Tempels' onder Veel gestelde vragen op Mormon.org.

priesterschap dragen om naar de tempel te mogen. Daar kunnen man en vrouw gezamenlijk in hun huwelijk een volheid aan priesterschapszegeningen ontvangen.

Alle mensen kunnen de belofte van 'alles wat [de] Vader heeft' (LV 84:35–38) ontvangen door alle verlossende verordeningen van het priesterschap te krijgen.

'Er vloeien uit deze eed en dit verbond ongelooflijke zegeningen toe aan waardige mannen, vrouwen en kinderen, waar ook ter wereld', aldus ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen.⁵

MEER TE WETEN KOMEN OVER DE EED EN HET VERBOND VAN HET PRIESTERSCHAP

Zie *Henry B. Eyring, 'Geloof en de eed en het verbond van het priesterschap'*, Liahona, mei 2008, p. 61.

De begiftiging

De tempelbegiftiging is een geschenk van kracht en perspectief.

Tijdens de tempelbegiftiging krijgen we instructies en sluiten we verbonden aangaande onze eeuwige verhoging. Bij de begiftiging horen de verordeningen van de wassing en de zalving, en gekleed worden in de tempelonderkleding ter herinnering aan onze heilige verbonden.⁶ Tempelverordeningen en -verbonden zijn zo heilig dat we ze buiten de tempel niet in detail bespreken. Daarom heeft president Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, geadviseerd: 'Het is belangrijk dat u goed luistert bij het ondergaan van die verordeningen, en dat u probeert de beloofde zegeningen te onthouden, alsmede de voorwaarden waarop ze verleend worden.'⁷

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd dat de sleutel tot het ontvangen van goddelijke kracht om tegenspoed te overwinnen en de kerk voorwaarts te stuwten 'het verbond [is] dat we met Hem sluiten in de tempel — onze

belofte om te gehoorzamen en offers te brengen, om ons toe te wijden aan de Vader, en zijn belofte om ons de macht van "een grote begiftiging" te geven'.⁸

In de volgende bronnen vindt u meer over de beginselen achter de verbonden die we bij de begiftiging sluiten:

- 'Gehoorzaamheid', *Evangeliebeginselen* (2009), pp. 213–218.
- M. Russell Ballard, 'De wet van offerande', *Liahona*, maart 2002, p. 10.
- Voor 'de wet van [het] evangelie' (LV 104:18) zie Leer en Verbonden 42.
- 'De wet van kuisheid', *Evangeliebeginselen* (2009), pp. 237–245.
- D. Todd Christofferson, 'Bespiegelingen over een toegewijd leven', *Liahona*, november 2010, p. 16.

MEER TE WETEN KOMEN OVER DE BEGIFTIGING

Zie Voorbereiding op de heilige tempel (2002), pp. 28–35; David A. Bednar, 'Op eervolle wijze een naam en status behouden', *Liahona*, mei 2009, p. 97.

De verzegeling

De verordening die 'tempelhuwelijk' of 'verzegeling' wordt genoemd, scheidt een eeuwige band tussen man en vrouw die tot na de dood kan voortduren als de huwelijkspartners trouw blijven. Ook de ouder-kindrelatie kan na het sterfelijk leven voort blijven bestaan, waardoor generaties in eeuwige familierelaties met elkaar worden verbonden.

Als iemand in de tempel het huwelijksverbond aangaat, sluit hij of zij verbonden met God *en* met zijn of haar huwelijkspartner. Echtelieden beloven elkaar en God trouw. Hun wordt verhoging en eeuwig voortdurende gezinsrelaties beloofd (zie LV 132:19–20). Kinderen die worden geboren uit een echtpaar dat in de tempel verzegeld is, of kinderen die later aan hun ouders verzegeld worden, erven het recht op diezelfde zegeningen.

Net als bij andere verordeningen moeten we getrouw zijn aan onze verbonden om de verordening door de Heilige Geest van belofte in de hemel te laten verzegelen, oftewel geldig te laten maken.⁹ Personen die hun verbonden nakomen, zelfs als hun partner dat niet doet, verspelen de bij de verzegeling beloofde zegeningen niet.

MEER TE WETEN KOMEN OVER DE VERZEGELING
Zie Russell M. Nelson, 'Generaties in liefde aaneengeschakeld', *Liahona*, mei 2010, p. 91.

Heilige verbonden sluiten en nakomen

Als we deze belangrijke verbonden aangaan, hebben we deel aan het nieuw en eeuwigdurend verbond, 'ja, de volheid van [het] evangelie [van Jezus Christus]' (LV 66:2). Het nieuw en eeuwigdurend verbond is 'het totaal van al onze evangelieverbonden en -verplichtingen'¹⁰ en de zegeningen die eruit voortvloeien, omvatten alles wat de Vader heeft, inclusief het eeuwige leven.

In ons streven om onze verbonden te begrijpen en na te komen, moeten we bedenken dat het naleven van onze verbonden niet slechts een takenlijstje is, maar een toegewijd streven om te *worden* zoals de Heiland.

'Het laatste oordeel is niet slechts een opsomming van goede en slechte handelingen — wat we hebben *gedaan*', heeft ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum

Onze verbonden nakomen, houdt een toegewijd streven in om te worden zoals de Heiland.

der Twaalf Apostelen gezegd. 'Het is een erkenning van de uiteindelijke uitwerking van onze daden en gedachten — wat we zijn *geworden*. Het is niet genoeg als iemand alleen maar plichtmatig doet wat er gedaan moet worden. De geboden, verordeningen en verbonden van het evangelie zijn geen stortingen op een bankrekening in de hemel. Het evangelie van Jezus Christus is een plan dat ons leert hoe we kunnen worden wat onze hemelse Vader van ons verwacht.'¹¹ ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, 'Happiness — the Universal Quest', *Ensign*, oktober 1993, p. 4.
2. *Handboek 2: de kerk besturen*, 20.1.
3. Zie Russell M. Nelson, 'Verbonden', *Liahona*, november 2011, p. 86.
4. Delbert L. Stapley, Conference Report, oktober 1965, p. 14; zie ook *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 561; *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball (1982), p. 220.
5. Russell M. Nelson, 'Verbonden', *Liahona*, november 2011, p. 88.
6. Zie Russell M. Nelson, 'Ons op de zegeningen van de tempel voorbereiden', *Liahona*, oktober 2010, p. 46.
7. Boyd K. Packer, 'Ga naar de tempel', *Liahona*, oktober 2007, p. 16.
8. Jeffrey R. Holland, 'Verbonden nakomen: een boodschap voor wie op zending gaan', *Liahona*, januari 2012, p. 50; zie ook *New Era*, januari 2012, p. 4.
9. Zie 'Heilige Geest', *Trouw aan het geloof* (2004), p. 72; zie ook LV 132:7, 18–19, 26.
10. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, red. Bruce R. McConkie, 3 delen (1954–1956), deel 1, p. 156.
11. Dallin H. Oaks, 'Opdracht tot wording', *Liahona*, januari 2001, p. 40.

PUBLIC AFFAIRS:

contacten tussen de

*Als priester-
schapsleiders
samenwerken
met de public-
affairsraden
van ring en
district, kun-
nen zij samen
hun gemeen-
schap sterken
en bovendien
Gods konink-
rijk op aarde
opbouwen.*

kerk en de samenleving

FOTO-Illustratie DAVID STOKER

Philip M. Volmar

Kerkelijke tijdschriften

Toen Carol Witt Christensen werd geroepen als hoofd public affairs van de ring Topeka (Kansas) werd ze geplaagd door gevoelens van 'angst en ontoereikendheid' omdat ze namens de ringleiders in contact zou moeten treden met verslaggevers en redacteurs.

Ze herinnert zich: 'De gedachte dat ik op eigen initiatief contact op moest nemen met vertegenwoordigers van de nieuwsmedia was een beetje beangstigend.' En hoewel ze Engels had gestudeerd, zegt ze dat ze 'niets wist over het schrijven van persberichten'.

Ondanks de twijfels aan zichzelf besloot zuster Christensen te vertrouwen op haar getuigenis, haar kennis van haar gemeenschap, en het geloof dat haar roeping door geïnspireerde priesterschapsleiders tot stand was gekomen. Ze zegt dat ze eerst de instructies van de afdeling public affairs bestudeerde en begon haar 'plicht [te] leren kennen' en 'het ambt waartoe [ze was] aangewezen, met alle ijver [te] leren uitoefenen' (LV 107:99).

Ze begon de wekelijkse godsdienstrubriek in haar plaatselijke krant uit te pluizen om te bepalen wat er nieuws-waarde had. Voordat ze haar eerste persbericht instuurde, belde ze de schrijver van de rubriek om erachter te komen wat de inzendtermijn was.

'Ik zag dat er veel kleine nieuwsaankondigingen geplaatst werden en begon in de kerk vooral te letten op activiteiten, interessante mensen en prestaties die een vermelding in onze krant waard leken', herinnert ze zich.

In de loop van de tijd leerde zuster Christensen dat relaties onderhouden met de media veel meer is dan alleen ideeën voor artikelen insturen. Het gaat er ook om de media te kennen en verslaggevers te helpen om hun werk te doen, en ze tegelijkertijd te helpen om de kerk te gaan begrijpen.

Ze zegt dat ze na het behalen van enkele successen, onder meer met een artikel over het seminarieprogramma van de ring in de plaatselijke krant, meer vertrouwen kreeg en 'een brandend verlangen had om de kerk "uit de duisternis" te voorschijn te brengen' (zie LV 1:30). Nu, jaren later, is zuster Christensen nog steeds hoofd public

affairs van haar ring en zegt ze dat 'dit verlangen nog steeds brandt'.

'Uit veel van wat we in public affairs tot stand proberen te brengen, blijkt dat we Jezus Christus liefhebben, geloven en aanbidden; dat we vriendschap sluiten met onze broeders en zusters in de gemeenschap en dat we met hen samenwerken en hen dienen; en dat heeft tot doel om mensen warm te maken voor het herstelde evangelie en de kerk.'

Priesterschapsleiders over de hele wereld leiden en bemoedigen public-affairsdeskundigen en -raden in hun werk om hun gemeenschap van dienst te zijn, misvattingen recht te zetten en te laten zien dat de kerkleden Jezus Christus volgen.

Hoewel de eerste stappen die zuster Christensen zette met de media te maken hadden, zijn er veel manieren waarop public-affairsraden geïnspireerde priesterschapsleiding volgen en een bijdrage leveren aan de opbouw van zowel hun gemeenschap als Gods koninkrijk.

Contacten met de gemeenschap en de overheid

Slechts 105 kilometer van Topeka werken in de ring Lenexa (Kansas) president Bruce F. Priday, ringpresident, en zuster Carol Deshler, hoofd public affairs van de ring, samen aan het ontwikkelen van positieve relaties met invloedrijke mensen in hun gemeenschap. Ze willen hen laten inzien dat heiligen der laatste dagen 'goede burens, een positieve invloed in de gemeenschap en volgelingen van Jezus Christus zijn', aldus president Priday.

Zuster Deshler, die samenwerkt met het ringpresidium en andere leden van de public-affairsraad van de ring, zoekt naar gelegenheden om samen te werken met andere godsdienstige groeperingen en organisaties in de gemeenschap om de plaatselijke burgers beter van dienst te zijn.

'Bijna al onze successen in het samenwerken met groepen in de gemeenschap zijn het gevolg van persoonlijke relaties', zegt zuster

Deshler. Een voorbeeld: een lid van een andere kerk en een lid van haar ring lunchten samen en bespraken manieren waarop de twee groepen samen iets positiefs voor de gemeenschap konden doen. Het gesprek leidde tot de oprichting van het zes koppige comité 'Beter Samen' — drie uit elke kerk — waarin wordt gebrainstormd over ideeën voor de samenwerking.

Die samenwerking leidde in 2010 tot een liefdadigheidsconcert waar koren van diverse kerken aan deelnamen. De toegangsprijs bestond uit een zak kruidenierswaren, die werd afgedragen aan een plaatselijke voedselbank. Het evenement, dat werd gehouden in het pas voltooide ringcentrum, werd bijgewoond door zo'n zevenhonderd mensen uit de gemeenschap. Voorafgaand aan het concert werd er een receptie gehouden waar vooraanstaande mensen uit de plaatselijke gemeenschap en kerken met elkaar kennis konden maken.

Na het concert vroegen vier andere kerken, twee leden van de gemeenteraad en de politiecommissaris of ze vertegenwoordigers mochten leveren voor het comité Beter Samen, dat nu maandelijks vergadert. Het concert werd in 2011 herhaald, dit keer in het gebouw van een andere kerk. Er namen dit keer zeven kerken aan deel en er kwamen ongeveer duizend mensen.

'Het gevoel van welwillendheid en eensgezindheid als volgelingen van Jezus Christus was onder de kerken duidelijk te merken', aldus zuster Deshler. Die gevoelens werden duidelijk toen president Priday zich later meer dan zestienhonderd kilometer van huis op een luchthaven bevond. Een vrouw die hij nooit eerder had ontmoet, kwam op hem af en zei dat ze hem herkende van de liefdadigheidsconcerten Beter Samen, waar ze aan had deelgenomen, en die ze als bijzonder had ervaren.

Ze zei tegen hem: 'Ik had nog nooit zo'n gevoel van liefde gehad voor andere mensen in de gemeenschap als bij deze evenementen. Bedankt voor uw bijdrage aan de organisatie

De afgelopen twee jaar heeft de ring Lenexa (Kansas, VS) samen met andere kerken liefdadigheidsconcerten gehouden. De toegangsprijs — een zak kruidenierswaren — werd afgedragen aan een plaatselijke voedselbank. In 2011 werd het concert door zo'n duizend mensen uit de gemeenschap bijgewoond, onder wie enkele vertegenwoordigers van kerken en de plaatselijke overheid.

van deze concerten. Ik ben lid van een andere kerk, maar wij hebben groot respect en bewondering voor De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'

'Daar draait het allemaal om in public affairs', zegt president Priday. 'Met het verbreden van onze kring en onze visie, hebben we er veel bijzondere vrienden bij gekregen in de gemeenschap. We hebben wederzijds respect voor elkaars geloofsovertuiging en hebben oprechte liefde voor elkaar.'

Ook in Oost-Europa is gebleken dat men op die manier tot samenwerking met vooraanstaande mensen in de gemeenschap kan komen en wederzijds respect kan opwekken. Katia Serdyoek, hoofd mediabetrekkingen voor de public-affairsraad in de Oekraïne, werkt samen met public-affairszendingen en plaatselijke priesterschapsleiders aan betere betrekkingen tussen de kerk en de gemeenschap. 'Veel mensen hebben misvattingen en verkeerde informatie over de kerk', zegt zuster Serdyoek. 'Als public-affairsdeskundigen die samenwerken met priesterschapsleiders streven wij ernaar om die misvattingen te veranderen door contact te houden met opinieleiders, de media en het publiek in het algemeen. Geslaagde public-affairsacties scheppen een sfeer waarin invloedrijke mensen de kerk kunnen helpen met het bereiken van haar doelen, terwijl wij hen helpen om hun doelen te bereiken.'

In Zhytomyr (Oekraïne) bezochten kerkleden een receptie van de burgemeester, Olexander Mikolajovitsj Bochkovskij, als dank voor de humanitaire hulp van de kerk — een project om zeven scholen in de stad van benodigdheden te voorzien waar dringend behoefte aan was. Er werd ook aandacht besteed aan het dienstbetoon in de gemeenschap door kerkleden in het Gagarinstadspark in april en oktober 2011. De plaatselijke gemeentepresident vertegenwoordigde de kerk en bedankte de stadsvertegenwoordiging voor de blijken van erkenning.

Evenementenplanning

Naast het onderhouden van contacten met de media en de gemeenschap kan men in public affairs ook kansen scheppen door evenementen te plannen en te organiseren, aldus Daniel en Rebecca Mehr, die onlangs een public-affairszending in het Caribisch gebied hebben afgerond.

'Leden inschakelen om hun vrienden iets te leren tijdens activiteiten die ze allemaal leuk vinden, zoals een cultureel evenement, een diner, een dienstbetoonproject

EEN BOODSCHAP VOOR PRIESTERSCHAPSLEIDERS

'Wij moedigen alle ring- en districts-presidenten en gebiedszeventigers aan om erop toe te zien dat er public-affairsraden voor de ring of voor meerdere ringen worden geroepen

en geïnstrueerd. In sommige districten, en in gebieden waar de kerk nog in ontwikkeling is, kan het public-affairswerk eerst heel bescheiden zijn, en kan het zonder een volledige raad worden uitgevoerd. Het hoofd public affairs van uw gebied kan voor instructie zorgen en kan u op belangrijke informatie- en hulpbronnen wijzen.

'U zult ontdekken wat een geweldig hulpmiddel het werk van public affairs kan zijn om priesterschapsdoelen te bereiken door contacten te leggen en samenwerking op gang te brengen met vooraanstaande mensen in de gemeenschap, met nieuwsmedia en met andere opinieleiders. Als u dit werk uw aandacht geeft, verbetert bovendien de reputatie van de kerk doordat we mensen duidelijk maken dat wij Jezus Christus volgen.'

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, voorzitter van het public-affairscomité

of andere activiteiten, kan sterk bijdragen aan het opbouwen van relaties,' aldus zuster Mehr.

Maar broeder Mehr waarschuwt dat een van de grootste vergissingen die public-affairsdeskundigen maken is 'activiteiten te plannen zonder de behoeften van de gemeenschap in aanmerking te nemen, en zonder te overleggen met de priesterschapsleiders'.

Ouderling en zuster Mehr geloven dat een jaarplan dat overeenkomt met de visie van de priesterschapsleiders van ring en wijk een manier is om van het begin af aan de goede weg in te slaan met de planning van evenementen. Wilt u zo'n jaarplan opstellen, dan beveelt zuster Mehr vier vragen aan om te beantwoorden bij de planning van evenementen. Richt u daarbij op een strategische uitkomst en houd rekening met de behoeften in de gemeenschap en de doelen van de plaatselijke priesterschapsleiders:

- Wat zijn de belangrijkste behoeften in onze gemeenschap?
- Welke kwesties in onze omgeving hebben een positieve of negatieve invloed op de vooruitgang van de kerk?
- Met welke vooraanstaande leden van de gemeenschap kunnen we een samenwerking aangaan om

behoefden en andere kwesties aan te pakken?

- Hoe kunnen we een relatie met die mensen aangaan of onderhouden?

Als die vragen eenmaal zijn beantwoord, kunnen priesterschapsleiders en public-affairsraden vermijden dat ze activiteiten opzetten 'alleen om iets te doen', aldus zuster Mehr. In plaats daarvan kunnen de raden evenementen plannen en organiseren die een vertrouwensrelatie scheppen tussen de gemeenschap en de priesterschapsleiders. Door dergelijke evenementen krijgen leden van de kerk en van de gemeenschap de kans om met elkaar om te gaan en vriendschapsbanden te ontwikkelen.

Een voorbeeld: in de Dominicaanse Republiek werkten priesterschapsleiders in 2010 samen met public-affairsraden en leden van de gemeenschap om nadruk te leggen op de acties van Mormoonse Helpende Handen. Broeder en zuster Mehr nodigden enkele landelijke waardigheidsbekleders uit met wie ze hadden samengewerkt.

'Veel vooraanstaande vertegenwoordigers van allerlei instellingen en organisaties woonden het evenement bij', herinnert broeder Mehr zich, waar hij aan toevoegt dat het gebiedspresidium van de kerk ook kwam.

'Het was een geslaagd evenement', rapporteert hij. 'We kregen van steeds meer burgemeesters een verzoek om te helpen met opruimen. En het gaf de kerk bekendheid bij een heleboel organisaties.'

Hoewel het voor het welslagen belangrijk is om de priesterschapsleider te betrekken bij de planning van een evenement, is het niet de enige overweging. Kathy Marler uit San Diego (Californië, VS) is lid van een public-affairsraad voor meerdere ringen. Een van haar vriendinnen uit een andere kerk zei dat heiligen der laatste dagen er vaak wél goed in zijn om anderen uit te nodigen voor hun eigen activiteiten, maar dat ze niet vaak samenwerken aan activiteiten van andere kerken.

Zuster Marler herinnert zich dat haar vriendin zei: 'Jullie vragen anderen alleen maar

of ze met jullie mee willen komen. Het zou geweldig zijn als je ook zou vragen of wij hulp nodig hadden. Het antwoord zou onmiskenbaar "Ja!" luiden.'

Volgens zuster Marler kunnen public-affairsraden een gemeenschap soms meer helpen door vast te stellen wat anderzins behoeften zijn dan als ze zelf een evenement op touw zetten.

Crisiscommunicatie en -management

Hoewel het meeste public-affairswerk in alledaagse situaties in de gemeenschap plaatsvindt, kan het ook bijdragen aan de manier waarop een ring, land of gebied van de kerk omgaat met rampen, zoals afgelopen jaar in Japan.

Bisschop Gary E. Stevenson, presiderende bisschop van de kerk, was president van het gebied Azië-Noordtoen zich in 2011 de aardbeving voordeed die in één klap het media-klimaat veranderde. 'Door de aardbeving en de tsunami keek de hele wereld en heel Japan naar de verwoeste noordoostelijke kuststreek', herinnert hij zich.

Volgens bisschop Stevenson wekte de ramp 'bijzonder veel belangstelling' op voor de humanitaire hulp en vrijwilligershulp die Japan werd aangeboden, inclusief die van de kerk.

Binnen enkele dagen na de tsunami begon de kerk behoeften te verschaffen aan getroffen, zowel leden als niet-leden. Bisschop Stevenson zegt daarover: 'De landelijke en internationale media begonnen alle verhalen te volgen.'

Omdat de kerk meer dan 250 ton aan humanitaire hulpgoederen verschaft en ruim 24 duizend vrijwilligers inschakelde die samen meer dan 180 duizend manuren dienstbetoon verrichtten, trokken de hulpacties vaak de aandacht van gemeentebesturen, vertelt bisschop Stevenson. In een land waar minder dan twee procent van de inwoners zichzelf aanmerkt als christen wilden die leiders meer weten over de rol die de kerk bij de hulpacties vervulde. Door die nieuwsgierigheid kregen de public-affairsdeskundigen de kans om niet alleen

Na de aardbeving van 2011 in Japan zetten priesterschapsleiders samen met public-affairsdeskundigen via Mormoonse Helpende Handen hulpacties op touw. Een verslaggever schreef over die humanitaire hulp: 'Het enige dat het vermogen van de mormoonse kerk evenaart om haar boodschap te verbreiden, is haar vermogen om met rampen om te gaan.'

mensen te helpen die dat dringend nodig hadden, maar ook om bruggen van begrip te slaan. Een voorbeeld. De week nadat Japan door de tsunami was getroffen, schreef een verslaggever: 'Het enige dat het vermogen van de mormoonse kerk evenaart om haar boodschap te verbreiden, is haar vermogen om met rampen om te gaan. (...) De kerk richt zich daarbij niet alleen op haar eigen leden.'¹

Die positieve berichtgeving was mogelijk doordat men al jarenlang betrekkingen had opgebouwd. Conan en Cindy Grames, die in augustus 2010 public-affairsvertegenwoordigers werden voor het gebied Azië-Noord, zeggen dat 'de public-affairsraad in Japan al jaren aan contacten met de voornaamste bestuurders in het land had gewerkt. Door die vriendschappen gingen er deuren open naar de plaatselijke afdelingen, die vervolgens bereid waren om onze hulp aan te nemen.' Ouderling Yasoeo Nijama, die samen met zijn vrouw leiding geeft aan de Japanse public-affairsraad van de kerk, wijst erop dat 'zelfs Japans landelijke regeringsleiders begonnen te begrijpen hoe doelmatig de kerk te werk gaat en hoe snel we hulp kunnen verschaffen.'

Eén geval waarbij de Japanse leiders het waardeerden dat de kerk zo snel hulp kon bieden, was toen plaatselijke priesterschapsleiders vaststelden dat een vluchtelingenopvang die in een afgelegen gebied in een school was gevestigd de vraag om hulp niet aankon. Samen met de public-affairsraad en de plaatselijke welzijnsmanager van de kerk zorgden de priesterschapsleiders ervoor dat er voedsel en andere hulpgoederen naar de opvang werden gebracht, waar zo'n 270 dakloze tsunamislachtoffers waren ondergebracht.

Hoewel de mensen in de opvang aanvankelijk verbaasd waren dat ze hulp kregen van een christelijke kerk, riep een kind toen de vrijwilligers van Mormoonse Helpende Handen de tweede keer met hun gele hesjes aankwamen: 'Daar komen ze! Ik vraag me af wat ze nu bij zich hebben!'

De coördinator van de opvang, die de

goederen in ontvangst nam, zei tegen ouderling en zuster Grames: 'Uw kerk heeft ons de eerste verse groenten en vlees gebracht die we sinds de aardbeving hebben gehad.'

'Het was een goed gevoel om niet alleen de opvang een helpende hand toe te steken, maar ook de priesterschapsleiders die zo hard bezig waren om alle mensen in nood te bereiken', aldus zuster Grames.

Ouderling Nijama legt een ander positief resultaat van de inzet van de raad uit: 'We ondervonden dat het van onmisbaar belang voor onze public-affairsdoelen was om zowel de leden als opinieleiders buiten de kerk informatie te verschaffen over de hulpacties van de kerk. Volgens mij hebben andere mensen nu een beter beeld van de kerk, en hebben leden meer vertrouwen in de kracht van de kerk in Japan.'

Public affairs als hulpmiddel voor plaatselijke priesterschapsleiders

Priesterschapsleiders, die een onmisbaar onderdeel zijn van de wereldwijde organisatie, kunnen gebruikmaken van public-affairsraden die de plaatselijke situatie kennen en in de behoeften van de gemeenschap kunnen voorzien. Zuster Serdyoek in de Oekraïne zegt: 'Het is fijn om te zien hoe goed priesterschapsleiders public affairs hebben aanvaard als een middel om hun priesterschapsdoelen te bereiken. Dienstbetoon in de gemeenschap door middel van onze activiteiten als Mormoonse Helpende Handen is daar een voorbeeld van. Daardoor hebben we eensgezindheid gekregen onder de leden van wijken en gemeenten, en hebben we als kerk een nauwere band gekregen met de plaatselijke gemeenschap.' ■

Op de Engelstalige website van de kerkelijke public affairs, publicaffairs.lds.org, vindt u meer informatie.

NOOT

1. Kari Huus, 'In Japan, the Mormon Network Gathers the Flock', wereldblog van NBC News, 18 maart 2011, http://worldblog.msnbc.msn.com/_news/2011/03/18/6292170-in-japan-the-mormon-network-gathers-the-flock.

PROFETISCHE AANWIJZINGEN MET BETREKING TOT PUBLIC AFFAIRS

De volgende toespraken kunnen priesterschapsleiders, leden van public-affairsraden en andere leden een beter inzicht geven in de manier waarop public-affairswerk de gemeenschap kan sterken en ertoe kan bijdragen dat priesterschapsdoelen worden bereikt.

- L. Tom Perry, 'De volmaakte liefde drijft de vrees uit', *Liahona*, november 2011, pp. 41–44.
- M. Russell Ballard, 'De waarde van een naam', *Liahona*, november 2011, pp. 79–82.
- M. Russell Ballard, 'Geloof, gezin, feiten en vruchten', *Liahona*, november 2007, pp. 25–27.
- Gordon B. Hinckley, 'What Are People Asking About Us?', *Ensign*, november 1998, pp. 70–72.
- Ezra Taft Benson, 'May the Kingdom of God Go Forth', *Ensign*, mei 1978, pp. 32–35.

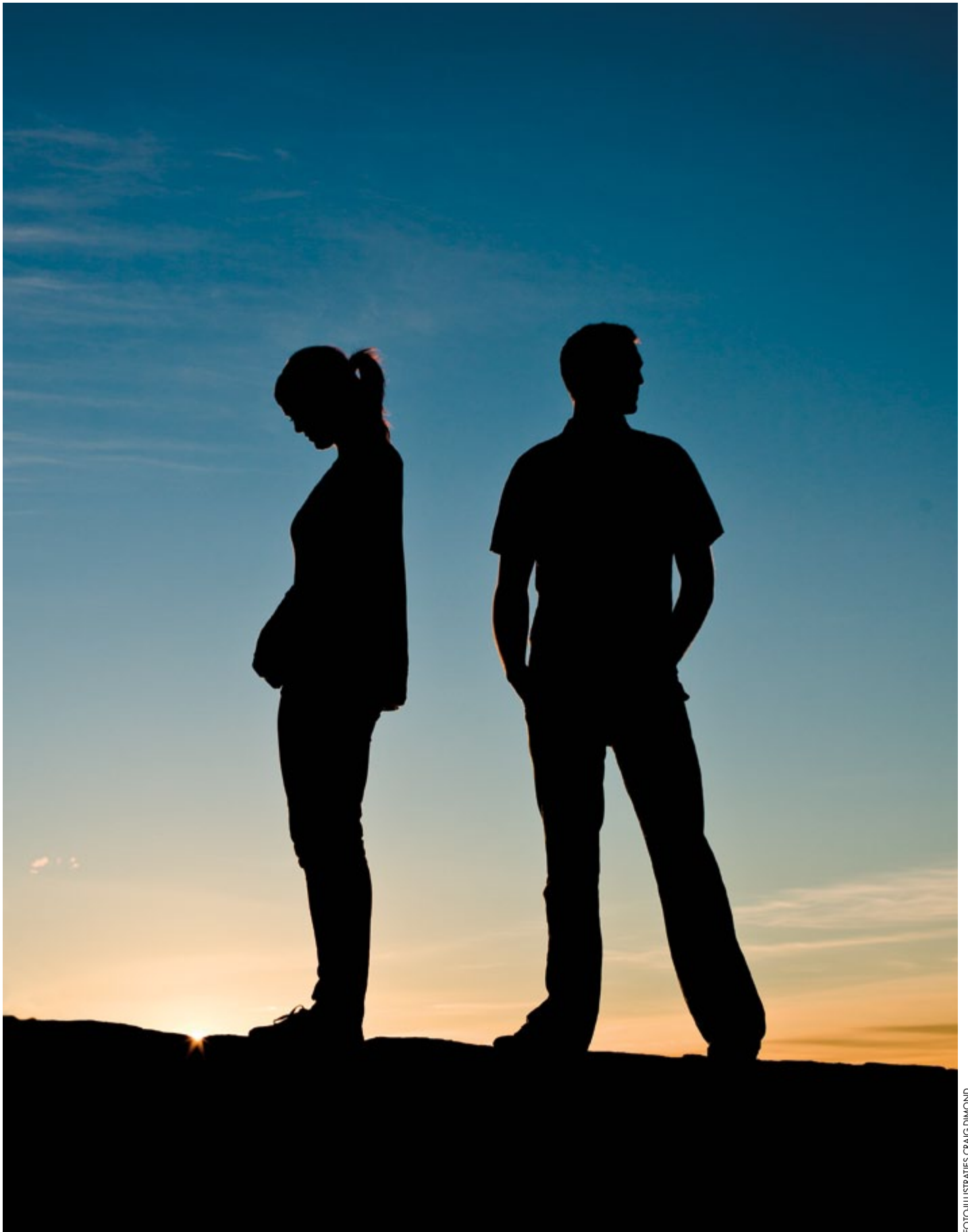

FOTO-ILLUSTRATES CRAIG DIMOND

Geef nooit op

Een echtpaar vertelt over hun bekering tot het evangelie van Jezus Christus — 35 jaar na elkaar.

Al en Eva Fry

Haar verhaal

Ik heb 35 jaar lang hoop gekoesterd en gewacht tot mijn man lid van de kerk zou worden. Ik heb al die jaren hartgrondig gebeden, maar drie gebeden in het bijzonder waren voor mij gedenkwaardige keerpunten.

Al en ik trouwden in 1959. Tien jaar later hadden we drie kinderen en woonden we in een kleine plaats in Canada. Al had een bouwbedrijf en ik was moeder en bleef thuis. Daarnaast hielp ik af en toe met het bedrijf. In het weekend vierden Al en ik feest met onze vrienden, altijd met alcohol. Mijn vader was alcoholist, dus ik vond het heel erg dat drinken zo'n belangrijk deel van ons leven uitmaakte, maar het was onze manier om een gezellige tijd met anderen door te brengen.

Dat jaar, 1969, beseftte ik dat mijn leven geen richting had en dat onze kinderen iets beters verdienden dan we ze gaven. Op een avond ging ik na weer zo'n drinkgelag op mijn knieën en bad: 'Lieve God, als U bestaat, help me dan alstublieft om mijn leven te veranderen.' Ik beloofde Hem dat ik nooit meer zou drinken, een belofte waar ik me aan heb gehouden.

Dat was het eerste gedenkwaardige gebed, en het werd snel verhoord. Mijn nichtje, dochter van mijn schoonzus, was uitgenodigd om met een mormoons vriendinnetje mee naar het jeugdwerk te gaan. Toen mijn schoonzus meer te weten kwam over de kerk, kreeg ze de ingeving om mij een abonnement op de kerktijdschriften te geven. Het eerste

tijdschrift kwam een maand nadat ik dat eerste gebed had uitgesproken. Ik wist niet wat een mormoon was, maar ik vond de boodschappen in de tijdschriften prachtig en las elke uitgave van a tot z. Ik besloot de kerk te onderzoeken, en vond daarmee mijn antwoord. Ik veranderde *inderdaad* mijn leven. Op 19 juni 1970 liet ik me dopen.

Maar Al deelde mijn verlangens niet. Onze voormalige levenswijze beviel hem, en hij zette die voort. Hij bleef een goede echtgenoot, vader en kostwinner, maar de daaropvolgende 35 jaar stond ik wat het evangelie betreft alleen.

Ik voedde onze kinderen op in het geloof, maar binnen enkele jaren besloten onze kinderen dat ze liever op zondag gingen varen met hun vader dan met mij naar de kerk te gaan. Ik vond het verschrikkelijk. In 1975 sprak ik op een dag met mijn ringpresident en zei dat ik de kerk moest verlaten omdat het mijn gezin verscheurde. Hij luisterde geduldig en zei: 'Doe wat u moet doen, maar overtuig u ervan dat uw Vader in de hemel het goedkeurt.' En dus ging ik naar huis en vastte en bad erover. Dat was het tweede gedenkwaardige gebed. Het antwoord dat ik kreeg was de gedachte dat ik voor mijn gezin de schakel in de evangelieketen was; als ik die schakel verbrak, zouden we allemaal verloren gaan. Ik wist dat het antwoord van God kwam, dus nam ik me vast voor om de kerk nooit te verlaten. En dat heb ik ook nooit gedaan.

LEEF ERVOOR, BID EROM

‘Probeer [uw] hele aardse leven ijverig de belangrijkste doelen van dit leven te bereiken *door het ideale gezin*. Hoewel u wellicht dit ideaal nog niet verwezenlijkt hebt, dient u door gehoorzaamheid aan en geloof in de Heer al het mogelijke te doen om het zo dicht mogelijk te benaderen. Laat niets u daarvan af brengen. (...) Als u momenteel niet aan een rechtschapen partner verzegeld bent, leef daar dan naartoe. Bid erom. Oefen uw geloof dat u die zegen krijgt. Doe nooit iets dat die zegen op losse schroeven zet. Als u de hoop op een eeuwig huwelijk hebt opgegeven, durf dan weer te hopen. Als uw droom geduld vergt, heb dat dan. Mijn broers en ik baden en werkten dertig jaar lang voordat mijn vader, die geen lid was, en mijn moeder zich in de tempel lieten verzegelen. Maak u niet teveel zorgen. Doe uw uiterste best. We weten niet of die zegen aan deze kant van de sluier of erachter zal worden verkregen, maar de Heer houdt Zich aan zijn beloften.’

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Het belangrijkste eerst’, *Liahona*, juli 2001, p. 7.

Getrouw blijven was niet zo makkelijk, maar er waren enkele dingen die mij hielpen om mijn geloof te behouden en geduldig te wachten op de dag dat Al zich zou bedenken wat het evangelie betreft:

- Ik heb altijd van Al gehouden en mijn best gedaan om als ondersteunende, trouwe echtgenote voor hem te zorgen.
- Ik bad voortdurend. Mijn hemelse Vader en Jezus Christus werden mijn evangeliecollega's. Als de omgang met Al moeilijk was omdat hij de evangelienormen niet naleefde, praatte ik met mijn hemelse Vader en leerde ik mijn Heiland kennen.
- Ik las regelmatig in de Schriften en bovendien las ik alle andere kerklectuur die ik te pakken kon krijgen, inclusief de *Ensign*. Ik vond twee schriftteksten vooral erg nuttig en aangrijpend: 3 Nephi 13:33 en Leer en Verbonden 75:11. Ze gaven me de kracht en het geduld om het vol

te houden en te wachten tot mijn man en kinderen zich bedachten.

- Ik ging zelf trouw naar de kerk tot elk van onze kinderen weer terugkwam. Ze zijn nu allemaal actief. Toen ze opgroeiden en het huis uit gingen, bleef ik in mijn eentje naar de kerk gaan.
- We hielden gezinsavond zonder dat Al wist wat we aan het doen waren. Ik begon aan tafel over een onderwerp en we praatten er als gezin over.
- Ik probeerde altijd gehoorzaam te zijn en het goede te doen.
- Ik putte extra kracht uit priesterschapszegens.
- Ik vroeg priesterschapsleiders om raad.
- Ik behandelde mijn vrienden in de kerk als familieleden.
- Ik ging naar de tempel en ontving mijn begiftiging. Het duurde vele jaren voordat ik dat besluit nam: ik was bang dat het mijn relatie met Al moeilijker zou maken. Uiteindelijk vond ik het de beste beslissing voor mijzelf. Al steunde me erin, ik was er blij mee, en ik nam het Al niet meer kwalijk dat hij de reden was dat ik niet naar de tempel ging. Als ik naar de tempel ging, zette ik de naam van Al vaak op de gebedsrol.

Kortom, ik bleef een leven leiden als getrouw lid van de kerk. Ik zocht naar allerlei maniertjes om het evangelie met hem te delen, hoewel hij er meestal niet naar wilde luisteren. Maar ik merkte dat de Heilige Geest me inspireerde om de juiste dingen op de juiste tijd tegen hem te zeggen. Later vernam ik dat Al door mijn getrouwheid en toewijding aan hem af en toe de Geest voelde.

Hij stemde er zelfs mee in om een paar keer naar de zendelingenlessen te luisteren. Maar elke keer brak hij mijn hart door terug te keren naar zijn oude levenswijze. Maar zelfs op die ontmoedigende momenten waakte mijn hemelse Vader over me en maakte Hij goed wat ik op het gebied van andere zegeningen niet had. Ik wist de hele tijd dat er ergens diep van binnen in Al iets was dat de moeite van het wachten waard was.

Al begon langzaam veranderingen aan te brengen. Hij hield op met vloeken. Hij hield op met drinken. Hij behandelde me beter dan ooit tevoren. Hij begon naar de kerk te gaan.

En ik bleef bidden.

Het ongelooflijke antwoord op mijn derde gedenkwaardige gebed kwam in april 2005. Ik vroeg me af of Al ooit het evangelie van Jezus Christus zou aanvaarden — en ik was enigszins wanhopig. Ik smeekte mijn hemelse Vader om hulp. Het moet eindelijk het juiste moment zijn geweest, want op 9 juli liet Al zich dopen.

Hoewel het niet makkelijk was om dit punt te bereiken, ben ik dankbaar dat ik de verbazingwekkende kracht van God heb gezien die een ongelovig hart veranderde in een gelovig hart. Ik weet dat Hij de vele gebeden die ik in de loop van 35 jaar heb uitgesproken heeft gehoord en verhoord. Vanwege zijn antwoorden leef ik nu met een man die veranderd is, een man die onze hemelse Vader net zo liefheeft als ik. En we houden nu meer van elkaar dan ooit tevoren.

Ik weet dat er andere mensen in de kerk zijn die wachten, hopen en bidden tot een dierbare in de kerk komt. Ik wil die broeders en zusters aanmoedigen om de uitnodiging 'Komt tot Mij' (Alma 5:34) van de Heiland voor zichzelf aan te nemen en niet alleen voor hun dierbaren. Ik weet uit ervaring dat dit meer kracht geeft dan wat ook. Een nauwe band met onze hemelse Vader onderhouden, zijn geboden gehoorzamen en genieten van onze zegeningen maken ons gelukkig en stellen Hem in staat om door ons goede werken te doen.

Ik getuig dat God onze gebeden hoort. Het is zelden makkelijk om op de Heer te wachten en zijn tijdschema te aanvaarden, maar ik weet dat zijn tijdschema altijd goed is.

Zijn verhaal

35 jaar lang bespraken heel veel mensen het evangelie met me. Mijn vrouw sloeg nooit een kans over iets te zeggen, en ze liet heel slim het Boek van Mormon en de *Ensign* in het zicht liggen. Maar uiteraard pakte ik die niet. Ze nodigde heel vaak de zendingen uit. Twee of drie koppels gaven mij zelfs de zendingenlessen.

Dus wat was het dat mij uit de wateren van de doop hield?

Ik had altijd een excuus. Ik werkte zoveel uren. Ik zag niet in hoe ik ooit tijd kon hebben voor het evangelie. Ik had het veel te druk met geld verdienen. Dus ik zei tegen

Eva: 'Ooit, als het rustiger wordt en ik meer tijd heb, lees ik het Boek van Mormon.'

Maar dat deed ik niet. Bovendien was ik nooit zo gek op lezen. En als ik in de Bijbel probeerde te lezen, snapte ik die niet. Dus dat was dat.

Er was nog iets dat me ervan weerhield om lid te worden van de kerk, iets ernstigers: het zondige leven dat ik leidde. Volgens koning Benjamin is de natuurlijke mens 'een vijand van God (...) tenzij hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest' (Mosiah 3:19). Ik gaf niet toe — ik deed geen keus. De Heiland heeft gezegd: 'Wie met Mij niet is, die is tegen Mij' (Matteüs 12:30). Ik besef nu dat ik door mijn levenswijze tegen Hem was. Ik moest veranderen.

Ik leefde om het evangelie heen, ik leefde het nooit echt na. Maar in de loop van de tijd begon ik de Geest te

Toen ik de brief van mijn dochter had gelezen, besepte ik dat ik geen excuses meer had.

voelen. Ik hield op met feestjes en drinken. Toen ik dat veranderde, begon ik de Geest vaker te voelen. Ik was er nog niet, want mijn taalgebruik was niet zo goed en ik had nog wat andere slechte gewoontes waar ik wat aan moest doen — maar ik was aan het veranderen.

En toen kreeg ik op een dag een pakketje. Het kwam van een van mijn dochters, Linda. Er zat een boek-van-mormon in en een Bijbel waar ze heel veel teksten in had aangestreept. Ze schreef me ook een brief waarin ze me vertelde hoeveel ze van me hield en hoe graag ze wilde dat ik te weten kwam wat zij wist.

Ze schreef: 'De enige manier om te weten te komen of het evangelie van Jezus Christus waar is, is om het met een oprecht hart en een eerlijke bedoeling te vragen.'

En Linda stuurde me een aantal Schriftteksten waardoor ik ging bidden en de Schriften ging bestuderen.

Ze schreef: 'De enige manier om mijn Heiland en mijn hemelse Vader te leren kennen, is door te bidden en over Ze te lezen in de Schriften.'

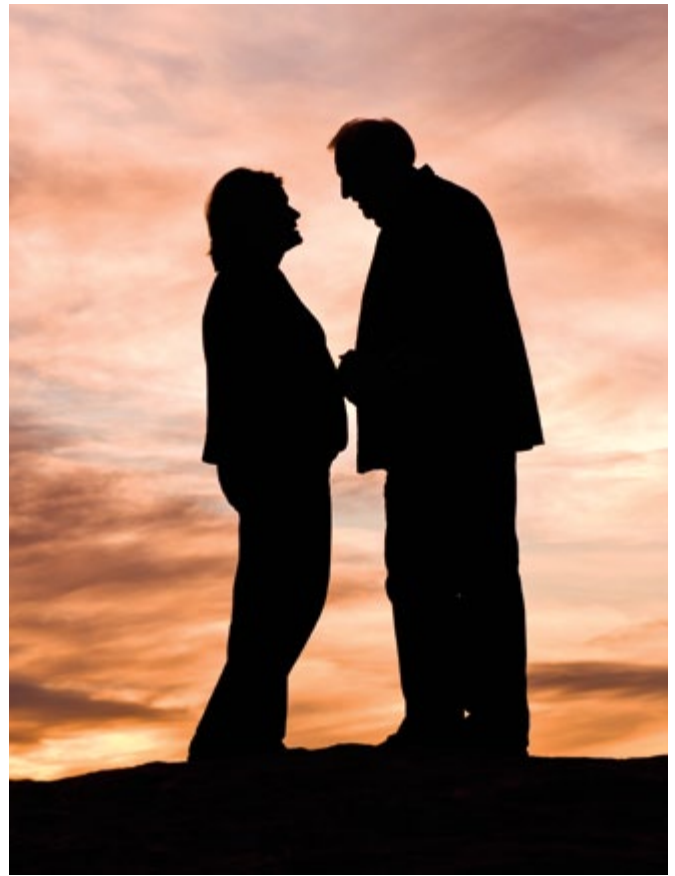
Vervolgens beschreef ze hoe belangrijk het is om nederig te zijn en dat ze zonder God in haar leven geen gemoedsrust zou kunnen hebben. Tot slot schreef ze: 'Stel het niet meer uit. Er is je zoveel gegeven. Nu is het tijd om wat terug te doen voor je hemelse Vader. Dat is de enige manier om echt gelukkig te zijn.'

Ik had geen excuses meer. Ik had minder werk en hield wat tijd over. En dus begon ik de Schriftteksten die ze me had gestuurd te lezen en te bestuderen, waardoor ik het verlangen kreeg om het hele Boek van Mormon te lezen. Maar er was nog zoveel dat ik niet begreep.

Inmiddels ging ik al naar de avondmaalsdienst omdat mijn vrouw zei dat het fijn zou zijn als ik bij haar kwam zitten. Ze stelde ook voor om de Leer en Verbonden te lezen. Dat deed ik, en ik begreep die beter. En toen las ik met de hulp van mijn vrouw het Boek van Mormon en voelde ik de Schriften tot leven komen. Door veel te bidden, ontbrandde de Geest in me.

Wat had nou het verschil uitgemaakt? De Heilige Geest en kennis van de Schriften. Beiden gaven me de moed om mijn leven te veranderen en God om vergeving voor mijn zonden te vragen, want die hadden me er eigenlijk al die jaren van weerhouden om lid van de kerk te worden.

Mijn zonden belijden was erg moeilijk. Het deed me

We zijn erg gelukkig geworden omdat we nu vereend zijn in het evangelie.

zoveel verdriet dat ik drie dagen lang bedroefd in bed lag. Maar door de verzoening van Jezus Christus ontving ik vergeving. En toen gaf mijn hemelse Vader me de kracht om op te staan en een nieuw leven te beginnen.

Mijn zoon Kevin doopte me op 9 juli 2005. Een van de zendelingen die tientallen jaren geleden mijn vrouw had lesgegeven woonde de doopdienst bij. Twee jaar later ging ik met mijn gezin naar de San Diegotempel (Californië) waar we voor tijd en eeuwigheid aan elkaar werden verzegeld.

De afgelopen zeven jaar zijn de gelukkigste van mijn leven geweest. Ik kan eindelijk mijn plaats innemen als de patriarch en geestelijk leider van onze familie en het evangelie delen met mijn vrouw, onze kinderen en negen kleinkinderen. Deze eensgezindheid in de familie heeft iedereen geestelijk gesterkt. Een schoonzoon is lid van de kerk geworden en vier kleinkinderen zijn op zending geweest of vervullen nu een zending. Mijn nieuwe leven in de kerk is een wonder. Ik had geen idee wat een groot geluk en groei het mij zou geven.

Ik ben erg dankbaar voor deze tweede kans. Ik ben dankbaar dat ik al die verloren jaren goed kan maken door Gods werk te doen. ■

ZIE DE TOEKOMST VOL HOOP TEGEMOET

Ouderling
José A. Teixeira
van de Zeventig

Als we de Heer, zijn koninkrijk en ons gezin op de eerste plaats zetten, krijgen we de hoop die we nodig hebben om onze huidige en toekomstige moeilijkheden tegemoet te treden.

Broeder Arnaldo Teles Grilo werd een van mijn beste vrienden toen ik zo'n vijftig jaar was. Broeder Grilo, een gepensioneerd ingenieur, werd op 62-jarige leeftijd geroepen als een van mijn adviseurs in het presidium van wat toen het district Oeiras (Portugal) was. We werkten enkele jaren samen.

Door zijn wijsheid en ervaring kreeg ik als jonge priesterschapsleider veel waardevolle raad en inzicht. Hij was een geboren optimist: hij zag altijd de goede kant van elke situatie in en had een goed gevoel voor humor. Veel mensen vonden het vanwege zijn houding inspirerend om met hem om te gaan, en dat gold vooral voor mij omdat ik wist met welke grote problemen hij te maken had gehad.

Nadat hij als ingenieur was afgestudeerd werd broeder Grilo door het nationaal landbouwkundig instituut aangenomen als onderzoeker. Hij reisde later naar een van de Portugese kolonies in Afrika om leiding te geven aan een katoenonderzoeksproject. Het project leidde ertoe dat hij een mooie loopbaan kreeg als hoge leidinggevende in een grote internationale bank in dat land. In de bijna dertig jaar dat hij in Afrika woonde,

Broeder Arnaldo Teles Grilo — op de foto rechts in 1956 en boven in 1960 met de auto die hij aan een vriend gaf om hem te helpen ontsnappen aan de oorlog — moest alles achterlaten waar hij zo hard voor had gewerkt, maar hij bleef voorrang geven aan goede beginselen, liefde voor zijn gezin en geloof in Jezus Christus.

kreeg hij een vrouw en kinderen en leidde hij een goed leven totdat ze door een oorlog ineens gedwongen waren om terug te keren naar Portugal.

Broeder Grilo en zijn gezin lieten alles achter waar ze zo hard voor hadden gewerkt: al hun eigendommen en bezittingen. En ze hadden persoonlijk de vernietigende gevolgen gezien van een oorlog in een land waar ze zo van hielden.

In de verwarring en beroering door een oorlog die gedurende zijn laatste maanden in Afrika geleidelijk alle vrede en stabiliteit tenietdeed, redde broeder Grilo een van zijn vrienden door hem een dure auto te schenken die hij in Duitsland had gekocht. Met die auto wisten zijn vriend en diens moeder aan de oorlog te ontsnappen.

De overvloed aan materiële bezittingen die broeder Grilo met een leven van hard werken had vergaard, had zijn prioriteiten niet door de war gegooid. Hij gaf nog steeds voorrang aan goede beginselen en liefde voor zijn gezin.

Toen hij op 52-jarige leeftijd terugkwam in Portugal, moest hij weer helemaal opnieuw beginnen. Wat maakte met al die tegenspoed het verschil in zijn leven? Waarom was hij

zo positief over het heden en de toekomst? Waarom was hij zo vol vertrouwen?

Broeder Grilo werd bekeerd in de begintijd van de kerk in Portugal en hij werd een steunpilaar en pionier in dat land. Hij legde verscheidene keren met zijn gezin de 4.500 kilometer heen en weer af naar de tempel in Zwitserland, wat iets zegt over zijn geloof en toewijding. In de loop der jaren hebben broeder Grilo en zijn vrouw door hun dienstbaarheid hun kinderen en veel andere mensen vreugde gebracht.

Broeder Grilo's geloof was gericht op Jezus Christus en de kennis dat Jezus Christus uiteindelijk zal regeren. Dat gaf hem hoop voor het heden en de toekomst.

Het Nieuwe Testament eindigt met een hoopvolle boodschap.¹ Profeten zoals Johannes de Openbaarder hebben gezien wat er komen gaat en hebben ons verteld welke zegeningen we ontvangen als we rechtschapen blijven en tot het einde volharden.

Johannes zag een boek met zeven zegels of tijdperiodes en beschreef hoe Satan de rechtschapenen altijd heeft bestreden (zie Openbaring 5:1–5; 6). Maar Johannes zag ook dat Satan gebonden zou worden en dat Christus zou triomferen en regeren (zie Openbaring 19:1–9; 20:1–11). Ten laatste zag hij dat de rechtschapenen na het laatste oordeel bij God zouden wonen (zie Openbaring 20:12–15).

Een van de grote moeilijkheden van deze tijd is dat we angst en wanhoop moeten leren overwinnen om beproeving te boven te komen en verleiding te weerstaan. We hoeven maar een krant open te slaan, op het internet te kijken of naar het nieuws op radio of tv te luisteren om verontrustende berichten te zien of horen over de misdaden en natuurrampen die dagelijks plaatsvinden.

Als we de beloften in de Schriften begrijpen aangaande de manier waarop de Heer het kwaad zal overwinnen en de waarheid dwaling

teniet zal doen, dan kunnen we de toekomst vol hoop en optimisme tegemoet zien. In de wereld van nu zien we oorlogen, natuurrampen en economische moeilijkheden. Soms observeren we die dingen niet alleen van een afstand, maar raken ze ons persoonlijk.

Het is niet nodig te rouwen om het verlies van wereldse bezittingen of ons te richten op het stoffelijke, want die zaken kunnen ons beroven van de eenvoudige, betere dingen in het leven.

Ik ben dankbaar voor het voorbeeld van broeder Arnaldo Teles Grilo. Hij gaf geestelijke zaken prioriteit, zaken die 'zeer waardevol voor [ons] zullen zijn in de laatste dagen' (2 Nephi 25:8), waaronder familierelaties en dienstbaarheid aan andere mensen.

Wij allen moeten de toekomst vol hoop tegemoet zien omdat wij weten dat de krachten van het

kwaad overwonnen zullen worden. We moeten ondanks onze moeilijkheden allemaal een positieve houding hebben omdat we de Schriften hebben, de leringen van levende profeten, priesterschapsgesetz, tempels en de steun van onze medekerkleden. We moeten allemaal de 'overwinnaar worden' door te bidden (LV 10:5). En het allerbelangrijkste is dat we allemaal hoop op het eeuwige leven moeten hebben vanwege het volmaakte zoenoffer van de Heer (zie Moroni 7:41).

Als we onze prioriteiten op een rijtje hebben, leiden we een rijker en overvloediger leven. Als we de Heer, zijn koninkrijk en ons gezin op de eerste plaats zetten, krijgen we de hoop die we nodig hebben om onze huidige en toekomstige moeilijkheden tegemoet te treden. ■

NOOT

1. Zie Openbaring 19–22; zie ook les 46, *Evangelieleer, Nieuwe Testament, boek voor de leerkracht* (1997).

We moeten ondanks onze moeilijkheden allemaal een positieve houding hebben omdat we de Schriften hebben, de leringen van levende profeten, priesterschapsgesetz, tempels en de steun van onze medekerkleden.

DEZE TEKST IS HEBREEUWS

Toen ik enkele jaren geleden het Oude Testament had gelezen, kreeg ik belangstelling voor de leringen die erin stonden, met name de geschriften van Jesaja, en ik bleef het bestuderen. In 2010 zat ik tijdens een vlucht naast een joodse rabbi. Ik knoopte een gesprek met hem aan door te vragen naar enkele passages in Jesaja. In de loop van ons gesprek spraken we over het belang van priesterschapsgezag zoals dat in het Oude Testament wordt verstaan.

De rabbi vroeg me hoe leden van mijn kerk aan hun priesterschapsgezag komen. Ik greep die kans aan om hem te vertellen over het eerste visioen van

Joseph Smith en de herstelling van het Aäronisch en het Melchizedeks priesterschap. We bespraken de vertaling van het Boek van Mormon en het doel ervan als ‘eveneens een testament aangaande Jezus Christus’.

De rabbi vond het bijzonder interessant. Hij vroeg hoe oud Joseph was toen hij het eerste visioen kreeg. Toen ik hem vertelde dat Joseph veertien was, ongeveer dezelfde leeftijd als Samuël in het Oude Testament, antwoordde hij dat veel profeten in hun jeugd waren geroepen. Hij zei dat het overeenstemde met de werkwijze uit het verleden dat God Joseph Smith in zijn tienerjaren riep.

De rabbi vroeg me hoe leden van mijn kerk aan hun priesterschapsgezag komen. Ik vertelde hem over het eerste visioen van Joseph Smith en de herstelling van het Aäronisch en het Melchizedeks priesterschap.

Ik deed mijn Schriften open en samen lazen we het getuigenis van de drie en de acht getuigen. Ik vertelde hem dat enkele getuigen de kerk hadden verlaten, maar dat geen van hen ooit had ontkend de gouden platen te hebben gezien.

‘Hoe konden ze de kerk verlaten nadat ze een engel en de platen hadden gezien?’ vroeg hij.

‘Ik herinner me dat de kinderen van Israël een gouden kalf maakten kort nadat ze het wijken van de Rode Zee hadden gezien’, antwoordde ik.

Hij sloeg 1 Nephi op en begon te lezen. Hij stopte met lezen en zei: ‘Deze tekst is Hebreeuws.’

Vervolgens legde hij uit waarom de tekst een Engelse vertaling uit het Hebreeuws leek te zijn. Ik vertelde hem dat het boek geschreven was door leden van een stam van Israël. Ik haalde Ezechiël 37:15–20 aan waarin gesproken wordt van een hout van Juda en een hout van Jozef. We waren het erover eens dat het hout van Juda de Bijbel voorstelt en ik legde uit dat het hout van Jozef het Boek van Mormon is.

Na ons drie uur durende gesprek zei de rabbi dat hij graag een exemplaar van het Boek van Mormon wilde hebben. Toen ik weer thuis was, stuurde ik hem een exemplaar waar ik mijn getuigenis in had geschreven. Ik ben dankbaar dat de moeite die ik had gestoken in een studie van het Oude Testament me had voorbereid om de Schriften te bespreken met mijn nieuwe vriend, de rabbi, en dat ik hem mijn getuigenis had kunnen geven. ■
Derk Palfreyman (Utah, VS)

JE KUNT BETER EERST BIDDEN

Ik verliet de kerk bijna wegens een meningsverschil met mijn ringpresident. Ik vond dat hij iets niet goed had gedaan. Zijn handelingen waren niet zoals ik vond dat het moest, dus ging ik niet meer naar de kerk.

Mijn vrouw zei: 'Je kunt zo'n beslissing niet nemen zonder er eerst ernstig over te bidden en te vasten.'

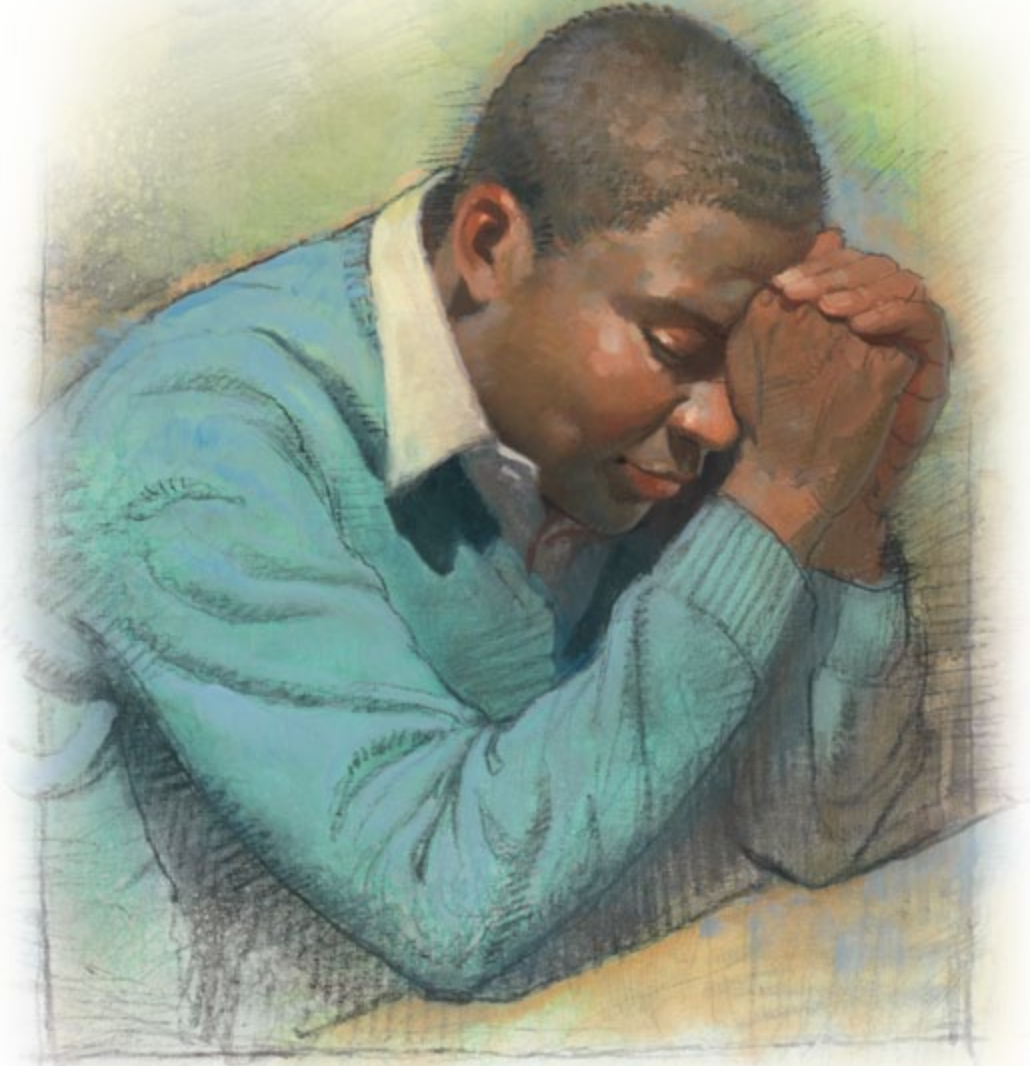
Ze had gelijk. Toen ik er een tijdje over had gebeden, kreeg ik heel duidelijk deze woorden als antwoord: 'De dienstknecht van God is door God geroepen.'

Die nacht had ik een droom. In mijn droom vermaande mijn grootvader me omdat ik mijn leider bestreed. Ik werd wakker en kon de rest van de nacht niet meer slapen. Na een lange nacht vol overpeinzing wist ik wat ik moest doen. Ik ging naar mijn ringpresident en bood mijn verontschuldiging aan. Hij nam die graag aan, en we baden samen.

Ik ging meteen weer naar de kerk. Twee weken later plaatste mijn werkgever me over naar Abuja, de hoofdstad van Nigeria. Ik vroeg me verbijsterd af waarom ik uit mijn ring werd gehaald nadat ik zoveel moeite had gedaan om me met mijn leider te verzoenen.

Al gauw kwam ik er achter dat de Heer me aan het voorbereiden was. In mijn tweede maand in Abuja werd ik geroepen als gemeentepresident.

Ik ben ervan overtuigd dat mijn hemelse Vader me wilde leren hoe belangrijk het is om kerkleiders te steunen voordat Hij mij als leider riep. Door deze ervaring is mijn

Toen ik er een tijdje over had gebeden, kreeg ik heel duidelijk deze woorden als antwoord: 'De dienstknecht van God is door God geroepen.'

getuigenis gesterkt. Nu doe ik mijn best om te luisteren naar de raad van mijn leiders, want ik weet dat zij door God zijn geroepen. En wie Hij roept, maakt Hij geschikt.¹

Onze leiders zijn mensen. Ondanks hun inspiratie zijn ze niet volmaakt. Ik leerde dat zelfs als we het niet met hen eens zijn, we ze

moeten steunen en bemoedigen, en dat we voor hen en voor ons moeten bidden dat wij op God en zijn gekozen dienstknechten mogen vertrouwen. ■

Martins Enyiche (Nigeria)

NOOT

1. Zie Thomas S. Monson, 'Duty Calls', *Ensign*, mei 1996, p. 44.

Ik vroeg of hij van plan was zijn getuigenis te geven als het daarvoor de tijd was. Hij zei ja en vroeg toen: 'En u?'

GAAT U UW GETUIGENIS GEVEN?

Ik woonde laatst een avondmaalsdienst bij in een andere staat, met kerkleden die ik niet kende. Om een praatje te maken met de broeder naast me, vroeg ik of hij van plan was zijn getuigenis te geven als het daarvoor de tijd was. Hij zei ja en vroeg toen: 'En u?'

'Nee, waarschijnlijk niet', antwoordde ik. En daar voegde ik aan toe: 'Maar de kerk is waar en het evangelie is waar.'

Al gauw was ik ons gesprekje vergeten. Toen de tijd aanbrak om ons getuigenis te geven, werd ons verzocht om het kort te houden

zodat zoveel mogelijk mensen de kans konden krijgen om hun getuigenis te geven. Toen de broeder met wie ik had gepraat opstond en zijn getuigenis gaf, erkende hij dat er niet genoeg tijd was om alles te vertellen wat hij over het evangelie wilde zeggen en hoe gelukkig hij ermee was. In plaats daarvan vertelde hij wat ik had gezegd, iemand die hij net had ontmoet, en hoe ik in mijn korte opmerking alles had samengevat: de kerk is waar en het evangelie is waar. Daar draait het om.

Als ik nadenk over die ervaring, begrijp ik dat we ons getuigenis op

veel verschillende manieren kunnen geven, en dat we in weinig tijd een positieve uitwerking op andere mensen kunnen hebben. Ongeacht hoe kort we contact met iemand hebben, we kunnen een positieve indruk over het evangelie en onszelf achterlaten.

Ik gaf mijn getuigenis die dag niet op het podium, maar ik had wel mijn korte getuigenis gegeven, met de nodige uitwerking op de broeder met wie ik had gesproken en de mensen die naar zijn getuigenis hadden geluisterd. ■

LaReina Hingson (Indiana, VS)

IK WIL BIJ JEZUS OP SCHOOT ZITTEN

Onze kleinzoon was nog maar vier jaar oud toen een politieman hem uit de berm van een snelweg haalde. Hij zei dat hij op weg was naar het huis van zijn oma, ongeveer acht kilometer verderop.

Het was de tweede keer dat hij uit de ongelukkige situatie thuis was weggelopen en mij probeerde te bereiken. In de daaropvolgende paar maanden begon ik te beseffen dat de verantwoordelijkheid om mijn kleinzoon en zijn twee jongere zusjes op te voeden waarschijnlijk op mijn schouders neer zou komen — een gedachte die ik niet meteen zag zitten.

Mijn man en ik hadden ons best gedaan om onze kinderen op te voeden met evangeliebeginselen, maar ze verwierpen die beginselen uiteindelijk. Ik was in de vijftig en had het gevoel dat ik het eindelijk verdiend had om iets voor mezelf te doen. Ik keek er erg naar uit om met mijn man op zending te gaan als hij met pensioen ging. De gedachte dat ik boodschappen zou moeten doen met peuters, maaltijden organiseren, duizenden ladingen was doen, en dat ik ooit weer tieners zou moeten bemoederen, bracht me tot tranen.

Maar op een middag veranderde er iets in mijn hart. Mijn kleinzoon was door een kleinigheid van streek geraakt, dus nam ik hem op schoot en veegde zijn tranen af. Ik hield hem vast en vertelde hem hoeveel Jezus van hem hield. We hadden vlakbij aan de muur een kalender met schilderijen van de Heiland hangen, en we keken een voor een naar die prachtige afbeeldingen.

Mijn kleinzoon was vooral geïnteresseerd in een afbeelding waarop de Heiland op een stenen stoep voor een deuropening zit met een klein meisje met bruin haar op zijn schoot. In het schilderij stralen de Heiland en het kind vrede uit. Mijn kleinzoon keek er goed naar, wees naar het meisje en noemde haar bij de naam van zijn zusje.

‘Hoe kan Katie nou bij Jezus op schoot zitten, oma?’ vroeg hij. ‘Ik wil ook bij Hem op schoot zitten!’

‘Je kunt nu niet bij Jezus op schoot zitten, lieverd, maar je kunt wel bij mij op schoot zitten’, zei ik. ‘Jezus geeft

kleine kinderen oma’s om van ze te houden, ze vast te houden en voor ze te zorgen als ze dat nodig hebben.’

Plotseling aanvaardde mijn hart een toekomst vol liefde geven — zoals de Heiland dat zou doen — aan drie dierbare kinderen die mij nodig hadden. Ze waren geen last meer, maar een heerlijke zegen, en een kans om onze Heer te dienen.

Ik zal altijd dankbaar zijn voor de barmhartige liefde die ik die middag van de Heer ontving. Het veranderde mijn leven en is onze familie nog steeds tot zegen en kracht. ■
Naam bekend bij de redactie

Ik hield mijn kleinzoon vast toen hij van streek was en we bespraken hoeveel Jezus van hem hield.

ALS DE BESTE PLANNEN NIET UITKOMEN

Stephanie J. Burns

Toekomstplannen maken is belangrijk, vooral voor jongvolwassenen. Maar wat gebeurt er als de beste plannen niet uitkomen?

Joeng Soeng Eoen uit Korea haalde het toegangsexamen voor de lerarenopleiding niet. Tina Roper uit Utah (VS) raakte een baan kwijt waarmee ze haar loopbaan had willen beginnen. Todd Schlensker uit Ohio (VS) kreeg een geestelijke bevestiging dat hij moest trouwen, maar toen kwam er een eind aan zijn verloving. Alessia Mazzolari (echte naam bekend bij de redactie) uit Italië maakte een eind aan wat de volmaakte relatie had geleken.

Niemand wil graag overgaan op een alternatief plan. Maar zelfs als onze plannen in duigen vallen, laat onze hemelse Vader zijn kinderen niet in de steek. Er zijn meerdere goede oplossingen in het leven. Na een tijdje kunnen we erachter komen dat de wegversperringen die onze plannen veranderden ons inzicht en ervaring hebben gegeven (zie LV 122:7) en tot iets beters hebben geleid.

Werken aan je karakter in plaats van je cv

Soeng Eoen had heel hard gewerkt om haar levenslange droom waar

te maken en lerares te worden. Ze legt uit: 'Omdat ik altijd geprobeerd heb in alles mijn best te doen, heb ik bijna alles gekregen waarop ik heb gehoopt en waarvoor ik heb gebeden.' Maar dat gebeurde niet toen ze het toelatingsexamen voor de lerarenopleiding deed. 'Toen ik daarvoor zakte, had ik het gevoel dat al mijn dromen in duigen vielen', zegt ze.

Tina maakte zich aanvankelijk geen zorgen toen het bedrijf waarvoor ze werkte door een ander bedrijf werd overgenomen. De nieuwe organisatie beloofde haar een langdurig contract, dus met grote hoop op een spannende nieuwe baan verhuisde ze om dichterbij haar werk te wonen. Toen het bedrijf haar enkele maanden later af liet vloeien, voelde ze zich 'verloren, verward, bedroefd en erg bang'.

In plaats van zich volledig te concentreren op hun cv beseften Soeng Eoen en Tina dat ze zich ook konden concentreren op het ontwikkelen van hun karakter. Beide vrouwen vonden troost in evangeliestudie en gebed.

'De apostel Paulus was een geweldige vriend en heeft me geholpen

om geduldig te zijn en voortdurend moeilijkheden tegemoet te treden', zegt Soeng Eoen. 'Hij had altijd een positieve houding en wachtte bereidwillig af wat God voor hem in petto had, in plaats van te hopen op zijn eigen timing.

'Ik leerde iets van zijn voorbeeld: de wachttijd is niet alleen het proces dat we moeten doormaken om te krijgen wat we willen. Het is een proces waardoor we worden wie onze hemelse Vader wil dat we worden, door de veranderingen die we aanbrengen.'

Tina ondervond dat de verandering waar zij de meeste behoefte aan had, een verandering van perspectief was. 'Ik ontdekte tot mijn verbazing dat ik mijn eigenwaarde in wereldse normen had gemeten', herinnert ze zich. 'Ik voelde me waardevol vanwege mijn baan en functie, die me echter werden afgenomen. Nu heb ik een gevoel van eigenwaarde door de eeuwige waarheden dat ik een dochter van mijn hemelse Vader ben en goddelijk potentieel heb. Die waarheden kunnen me nooit worden afgenomen.'

Tina en Soeng Eoen geven toe

dat het niet altijd leuk is om aan je karakter te werken, maar dat de vruchten van persoonlijke groei zoet zijn. Soeng Eoen zegt: 'Het jaar nadat ik voor mijn toelatingsexamen voor de lerarenopleiding was gezakt was niet alleen de pijnlijkste en deprimeerendste periode, maar ook de waardevolste. Ik werd beter in staat om de moeilijkheden van andere mensen echt te begrijpen en wilde ze met oprechte bedoeling en zorg helpen.'

Door de voorbeelden van Ammon en zijn broers in het Boek van Mormon zag Tina in hoe de Heer haar geloof uitbreidde om haar te helpen haar volledige potentieel te verwezenlijken. 'Het plan van de Heer voor de Nephieten was om hun Lamanitische broeders te redden in plaats van ze met het zwaard te lijf te gaan om het probleem op te lossen', legt ze uit. 'De zoons van Mosiah kregen een taak waar nog groter geloof voor nodig was, maar ze kregen ook de belofte dat ze, als ze hun kwellingen geduldig verdroegen, succes zouden hebben (zie Alma 26:27). Geduldig zijn is een van mijn zwaarste beproevingen, want ik wil mijn hele plan begrijpen — maar ik heb geleerd dat het plan en de timing van onze hemelse Vader voor ons altijd het beste zijn.'

De geboden onderhouden, wat er ook gebeurt

Todd ging na zijn zending een zonnige toekomst tegemoet. Op school was hij een geweldige jonge vrouw tegengekomen. Toen ze enkele maanden verkering hadden en hij een geestelijke bevestiging van zijn voornemen had gekregen, vroeg

Todd haar ten huwelijk. Ze zei ja. Ze planden hun bruiloft voor het eind van de zomer en gingen allebei van school naar huis om zich erop voor te bereiden.

‘Drie weken nadat we op school afscheid hadden genomen, maakte ze een eind aan onze verloving’, herinnert Todd zich. ‘Als ik zeg dat mijn *hart brak*, zou ik mijn gevoelens nog niet sterk genoeg uitdrukken. Ik zat met zoveel onbeantwoorde vragen; ik kon het niet rijmen. Ik had in het huis des Heren een bevestiging van mijn besluit gekregen, en nu was onze relatie voorbij. Mijn getuigenis was nog nooit zo op de proef gesteld.

‘Helaas kon ik er jarenlang niet overheen komen. Ik wist niet hoe ik ooit nog op een gevoel van bevestiging kon vertrouwen. Ik had altijd op de Heer vertrouwd en mijn best gedaan om de geboden te onderhouden’, zegt hij. ‘Het leek allemaal voor niets.’

Alessia dacht ook dat een jonge man voor haar de ware was. ‘Ons verhaal was zo mooi dat we ondanks de gebruikelijke moeilijkheden die ieder paartje meemaakt dachten dat de relatie nooit ten einde zou komen’, herinnert ze zich.

Toen Alessia’s vriend op zending ging, was de scheiding moeilijk, maar om een andere reden dan Alessia had verwacht. ‘Terwijl hij weg was, leerde ik mezelf beter kennen. Ik besepte dat veel dingen in mijn leven nog niet in orde waren en dat ik me vaak verschild had achter dwaze denkbeelden in plaats van me te verootmoedigen en de realiteit onder ogen te zien’, vertelt ze. ‘Ik had in een soort

spreekje geleefd, alsof verliefd zijn volstond om alles in orde te maken, en daardoor zag ik vaak de belangrijkste dingen over het hoofd.’

Maar toch verwachtte Alessia een blijde hereniging en voortzetting van de relatie als haar vriend van zending terugkwam. Maar na zijn terugkeer gingen ze al na korte tijd uit elkaar. ‘Het was een van de pijnlijkste momenten die ik me kan herinneren’, zegt Alessia.

Todd en Alessia zagen allebei uiteindelijk in dat er weliswaar een belangrijke relatie in hun leven veranderd was, maar dat ze hun gehoorzaamheid en trouw aan de Heer er niet voor opzij konden zetten. Hij werd hun anker toen al het andere veranderde en onzeker was.

‘Ik wist niet waarom ik de

bevestiging had gekregen dat ik met iemand moest trouwen en dat het niet gebeurde’, herinnert Todd zich. ‘Maar ik besepte dat het er niet toe deed. Wat er *wél* toe deed, was dat ik nog steeds geloof in Christus had, en dat ik dat geloof gebruikte om te vertrouwen op wat de Heer voor me in petto had.’

Alessia wist dat volledige toewijding aan de Heer haar de kracht zou geven die ze nodig had. ‘Ik begreep dat het moment gekomen was waarop ik moest beslissen wat voor iemand ik wilde zijn’, zegt ze. ‘Wilde ik maar halfslachtig blijven leven, of wilde ik op weg gaan om een waar discipel van Christus te worden? Ik wilde Hem goed kennen, Hem echt liefhebben, en proberen een beter mens te zijn door al zijn geboden te gehoorzamen

HET BESTE MOET NOG KOMEN

‘We kijken terug om de vruchten van onze ervaringen te plukken, en we laten de schillen voor wat ze zijn. Nadat we onze lessen hebben geleerd en onze beste ervaringen hebben meegenomen, kijken we vooruit en denken we eraan dat *geloof altijd op de toekomst is gericht*.’

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Het beste moet nog komen’, *Liahona*, januari 2010, p. 18.

— niet alleen uitwendig, maar met een oprecht hart.’

Hoop op de toekomst en geloof in Christus ontwikkelen

Deze jongvolwassenen hadden na onverwachte tegenvallers alle vier moeite met het vinden van de moed om in het heden te leven en hun toekomst te plannen. Maar ze merkten dat hun geloof in de Heer toenam.

Soeng Eoen herinnert zich dat het moeilijk was om nieuwe dingen te proberen toen ze voor haar toelatings-examen was gezakt. Maar daarna deed ze een cruciale ontdekking: ‘Ik beseftte dat het pas echt een mislukking is als je in het verleden blijft hangen en weinig moeite doet om een oplossing te vinden. Ik besloot dat ik in plaats van verdrietig te zijn deze moeilijke tijd moest gebruiken als een kans om iets te leren. Ik begreep het leven in het algemeen beter en leerde dat het einde van het één altijd het begin van iets anders met zich meebrengt.’ Ze heeft herexamen gedaan en is nu ‘een blijde lerares die elke dag met plezier tijd doorbrengt met haar leerlingen.’

Tina besloot erop te vertrouwen dat er iets voor haar in het verschiet lag, ook al vond ze het moeilijk om een onzekere toekomst tegemoet te gaan. ‘Ik besloot terug naar school te gaan, waar ik kunst en techniek studeerde, een terrein waarop ik eerder wat had willen doen, maar waar ik de benodigde vaardigheden niet voor had’, legt ze uit. ‘Dankzij de wijsheid van mijn hemelse Vader ben ik klaar voor een nieuw avontuur, een veel beter avontuur.’

Todd probeerde de daaropvolgende

zes jaar te daten, en hij werkte aan zijn vertrouwen in de Heer. Hoewel hij vrouwen tegenkwam die hij erg bewonderde, was het moeilijk om te voorkomen dat zijn twijfels uit het verleden zijn hoop op de toekomst de grond insloegen. ‘De vastberadenheid vinden om niet toe te geven aan zes jaar twijfelen, was niet makkelijk’, zegt hij. ‘Maar ik was vastbesloten om mijzelf te bewijzen dat ik echt op de Heer en zijn ingevingen vertrouwde, ook al was ik eerder boos op Hem geweest.’ Een nieuwe relatie leidde uiteindelijk tot een tempelhuwelijk.

‘Ik vraag me vaak af waarom de Heer me met zo’n fijne vrouw heeft gezegend terwijl ik moeite had om volledig op de gevoelens van de Geest te vertrouwen’, peinst Todd. ‘Het is voor mij een getuigenis dat de Heer ons graag wil zegenen, maar altijd op zijn tijd.’

Alessia kreeg een sterk persoonlijk getuigenis door zich opnieuw aan de Heer te wijden. ‘Het heilsplan werd heel werkelijk voor me, en mijn verbonden werden bindender en sterker. Christus’ verzoening was geen theorie meer, of iets waar ik, misschien iets te oppervlakkig, over had gelezen. Er vond een verandering van hart plaats en ik had een vast getuigenis.’ Nu voelt ze zich een nieuw mens.

Ongeacht de onverwachte wendingen op onze levensreis, wil onze hemelse Vader dat zijn kinderen hun uiteindelijke bestemming van het eeuwige leven bereiken (zie Mozes 1:39). Sommigen komen er misschien zelfs achter dat het ‘alternatieve plan’ gewoon een manier was om zijn ‘oorspronkelijke plan’ waar te maken. ■

Zie voor meer informatie over dit onderwerp: Boyd K. Packer, ‘Eén van deze mijn minste broeders’, *Liahona*, november 2004, pp. 86–88; Robert D. Hales, ‘Wachten op de Heer: uw wil geschiede’, *Liahona*, november 2011, pp. 71–74; Ann M. Dibb, ‘Wees moedig’, *Liahona*, mei 2010, pp. 114–116.

**Ouderling
Dallin H. Oaks**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Het belang van **PRIESTERSCHAPSZEGENS**

*Een priesterschapszegen is het verlenen van
macht over geestelijke zaken.*

In een priesterschapszegen oefent een dienstknecht van de Heer, gedreven door de Heilige Geest, het priesterschap uit om de machten des hemels aan te roepen ten behoeve van degene die de zegen ontvangt. Zulke zegens worden uitgesproken door dragers van het Melchizedeks priesterschap, dat de sleutels omvat van alle geestelijke zegeningen van de kerk (zie LV 107:18, 67).

Voorbeelden van priesterschapszegens

Er zijn vele priesterschapszegens. Als ik u een aantal voorbeelden geef, bedenk dan dat priesterschapszegens beschikbaar zijn voor allen die er behoefte aan hebben, maar alleen op eigen verzoek.

Een zegen voor een zieke wordt voorafgegaan door een zalving met olie, zoals in de Schriften is aangegeven (zie Jakobus 5:14–15; Marcus 6:13; LV 24:13–14; 42:43–48; 66:9). Een patriarchale zegen wordt gegeven door een geordende patriarch.

Mensen die leiding willen in een belangrijke beslissing kunnen een

priesterschapszegen ontvangen. Mensen die geestelijke kracht nodig hebben om een persoonlijk probleem te overwinnen, kunnen een zegen ontvangen. Vaders geven vaak een priesterschapszegen aan hun kinderen voordat ze het huis uitgaan of om andere redenen, zoals school, militaire dienst of een lange reis.

Zegens die worden gegeven in de omstandigheden die ik zojuist heb geschetst, worden soms zegens van troost en raad genoemd. Ze worden meestal gegeven door de vader, de echtgenoot of andere ouderlingen in de familie. Ze kunnen in de familieverslagen opgeschreven en bewaard worden tot geestelijke leiding van de persoon die de zegen ontvangt.

Er wordt ook een priesterschapszegen gegeven bij een priesterschapsordening of de aanstelling van een man of vrouw in een kerkroeping. Dat zijn waarschijnlijk de meest voorkomende gelegenheden waarbij priesterschapszegens worden gegeven.

Velen van ons hebben weleens om een priesterschapszegen gevraagd als we op het punt stonden om een

nieuwe functie op ons te nemen in onze werkkring. Ik heb jaren geleden zo'n zegen gekregen en ik voelde meteen de troostende uitwerking en de leiding voor de lange termijn.

Het belang van priesterschapszegens

Wat is het belang van een priesterschapszegen? Denk eens aan een jongeman die op het punt staat het ouderlijk huis te verlaten om in de wereld zijn geluk te zoeken. Als zijn vader hem een kompas gaf, zou hij dat wereldse hulpmiddel misschien kunnen gebruiken om zijn weg te vinden. Als zijn vader hem geld gaf, zou hij dat kunnen gebruiken om macht uit te oefenen over wereldse zaken. Een priesterschapszegen is het verlenen van macht over geestelijke zaken. Hoewel het niet aangeraakt of gewogen kan worden, is het van groot belang voor ons bij het nemen van hindernissen op ons pad naar het eeuwige leven.

Het is een uiterst heilige verantwoordelijkheid voor een Melchizedeks-priesterschapsdrager om bij

het geven van een priesterschapsgen namens de Heer te spreken. De Heer vertelt ons in hedendaagse openbaring dat zijn woord 'geheel [zal] worden vervuld, hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38). Als een dienstknecht van de Heer gedreven door de Heilige Geest spreekt, zijn de woorden die hij spreekt 'de wil des Heren, (...) de zin des Heren, (...) het woord des Heren [en] de stem des Heren' (LV 68:4).

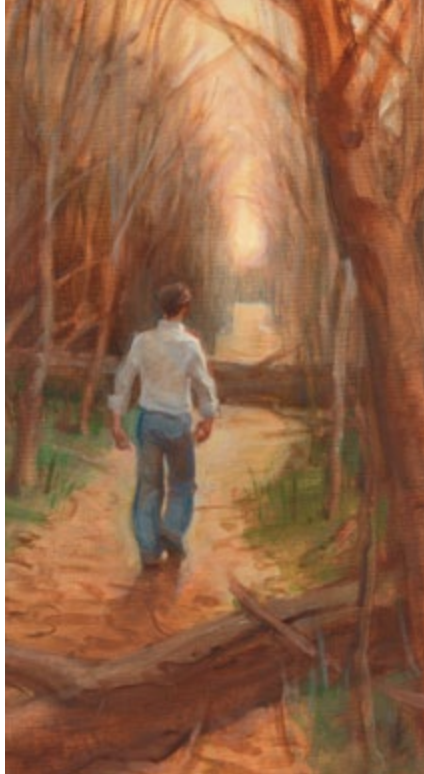
Maar als de woorden van een zegen alleen de eigen verlangens en opinies van de priesterschapsdrager weergeven, dan wordt de zegen verstrekt op voorwaarde dat de inhoud overeenstemt met de wil van de Heer.

Een Melchizedeks-priesterschapsdrager die dat waardig is, kan zijn nakomelingen een zegen geven. Er staan veel van dergelijke zegens in de Schriften genoemd, onder meer die van Adam (zie LV 107:53–57), Isaak (zie Genesis 27:28–29, 39–40; 28:3–4; Hebrëen 11:20), Jakob (zie Genesis 48:9–22; 49; Hebrëen 11:21) en Lehi (zie 2 Nephi 1:28–32; 4).

In een hedendaagse openbaring wordt ouders die lid van de kerk zijn geboden hun kinderen ‘ten overstaan van de kerk’ door ouderlingen ‘handen op [te laten] leggen in de naam van Jezus Christus en hen in zijn naam [te] zegenen’ (LV 20:70). Daarom nemen ouders hun baby mee naar een avondmaalsdienst, waar een ouderling — meestal de vader — het kind een naam en een zegen geeft.

Priesterschapszegens zijn niet beperkt tot zegens waarbij de handen opgelegd worden. Soms wordt een zegen uitgesproken over een groep mensen. De profeet Mozes zegende voor zijn dood alle kinderen Israëls (zie Deuteronomium 33:1). De profeet Joseph Smith ‘sprak een zegen uit over de zusters’ die werkten aan de Kirtlandtempel. Hij zegende ook ‘de kerkgemeente’.¹

Het is ook mogelijk om een priesterschapszegen uit te spreken over een plaats. Landen worden gezegend en toegewijd aan de verkondiging van het evangelie. Tempels en huizen van aanbidding worden door een priesterschapszegen aan de Heer gewijd. Andere gebouwen worden ingewijd als ze in dienst van de Heer gebruikt worden. ‘De leden van de kerk mogen hun woning wijden als een heilige plek waar de Heilige Geest kan verblijven.’² Zendingen en andere priesterschapsdragers kunnen een priesterschapszegen uitspreken over een huis waar zij welkom zijn geheten (zie Alma 10:7–11; LV 75:19). Jongemannen, over niet al te lange tijd kun je gevraagd worden om zo’n zegen te geven. Ik hoop dat je er geestelijk op voorbereidt.

Een priesterschapszegen is een belangrijk hulpmiddel om de hindernissen op het pad naar het eeuwige leven te overwinnen.

Ervaringen met priesterschapszegens

Ik haal enkele voorbeelden van priesterschapszegens aan.

Ongeveer honderd jaar geleden rondde Sarah Young Vance haar opleiding als vroedvrouw af. Voordat ze de vrouwen in Arizona ging helpen, zei een priesterschapsleider in een zegen: ‘Doe altijd uitsluitend wat goed is en wat het beste is voor het welzijn van uw patiënten.’ In de loop van 45 jaar bracht Sarah zo’n vijftienhonderd baby’s ter wereld zonder dat er één moeder of kind overleed. ‘Als ik een moeilijk probleem tegenkwam,’ zei ze, ‘leek iets me altijd te inspireren en wist ik op de een of andere manier wat ik moest doen.’³

In 1864 werd Joseph A. Young op een speciale zending geroepen om kerkezaken in het oosten van de Verenigde Staten te regelen. Zijn vader, president Brigham Young, zegende hem dat hij veilig heen en weer zou

reizen. Op de terugreis raakte zijn trein betrokken bij een ernstig spoorwongeluk. ‘De hele trein zat in elkaar,’ meldde hij, ‘ook de wagon waar ik in zat, tot aan de bank waar ik zat, [maar] ik kwam er zonder een schrammetje vanaf.’⁴

Als ik het over priesterschapszegens heb, word ik overspoeld met herinneringen: ik herinner me dat mijn zoons en dochters me vroegen om een zegen die hen door de moeilijkste momenten van hun leven heen moest helpen. Ik ben blij als ik me geïnspireerde beloften herinner en het geloof dat gesterkt werd als ze uitkwamen. Ik ben trots op het geloof van een nieuwe generatie als ik denk aan een zoon die zenuwachtig is wegens een examen en zijn vader, die ver weg is, niet kan bereiken, en de dichtstbijzijnde priesterschapsdrager, zijn zwager, om een priesterschapszegen vraagt. Ik herinner me een verwarde jonge bekeerling die een zegen vroeg om hem te helpen met het veranderen van het zelfvernietigende patroon in zijn leven. Hij kreeg een zegen die zo ongebruikelijk was dat ik verbijsterd was toen ik de woorden hoorde die ik sprak.

Aarzel niet om een priesterschapszegen te vragen als je geestelijke kracht nodig hebt. ■

Naar een toespraak uit de algemene aprilconferentie van 1987.

NOTEN

1. Joseph Smith, aangehaald in *History of the Church*, deel 2, p. 399.
2. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 20.11.
3. Zie Leonard J. Arrington en Susan A. Madsen, *Sunbonnet Sisters: True Stories of Mormon Women and Frontier Life* (1984), p. 105.
4. Joseph A. Young, aangehaald in *Letters of Brigham Young to His Sons*, red. Dean C. Jessee (1974), p. 4.

GETUIGENIS

GEEF HET AAN ANDEREN

'Welnu, houdt uw licht omhoog, opdat het
voor de wereld zal schijnen'

(3 Nephi 18:24).

KRACHT DOOR GEBED

Paul VanDenBerghe

Kerkelijke tijdschriften

**V.l.n.r.: Joselito, Joahna,
Rosa en Ken voor de
Cebutempel (Filipijnen).**

*Tieners van het eiland Cebu in de
Filipijnen vertellen over de antwoor-
den die zij op hun gebeden hebben
gekregen.*

Van de tienduizenden eilanden op aarde vormt een groep van 7.107 eilanden de Filipijnen in Zuidoost-Azië. Een veel gehoorde grap in de Filipijnen is dat er weliswaar 7.107 eilanden zijn, maar alleen bij eb. Het aantal eilanden wordt bij vloed gereduceerd tot 7.100 omdat er dan enkele onder water komen te staan. Dus hoe houden de jongevrouwen en jongemannen in de Filipijnen het hoofd boven water als ze overspoeld worden door de problemen van alledag? Ze wenden zich in gebed tot hun hemelse Vader.

zenuwachtig. ‘Maar tijdens het verhaal ging het goed’, zegt hij. ‘Ik deed gewoon mijn best en ik wist dat God me zou helpen. Ik was gefrustreerd en geïntimideerd omdat er zoveel leerlingen waren, maar God verhoorde mijn gebeden.’

Niet alleen kon Joselito zich de tekst van het verhaal herinneren, maar bovendien vertelde hij het zo goed dat hij de eerste plaats behaalde. Joselito zegt: ‘Gebed is de oplossing als er niemand anders is om je te troosten. God is er altijd om je te helpen.’

Er zijn misschien momenten in het leven waarop we ons alleen voelen, maar als we bedenken dat onze hemelse Vader er altijd voor ons is — dat Hij altijd klaarstaat om naar onze gebeden te luisteren en antwoord te geven — kunnen we ons daaraan vasthouden en de hoop en het vertrouwen krijgen die deze gedachte met zich meebrengt.

Door gebed krijgen we vertrouwen

Joselito B. vertelt dat hij op twaalfjarige leeftijd werd opgegeven voor een vertellerswedstrijd. Zijn leerkracht vroeg hem om een verhaal uit het hoofd te leren dat tien bladzijden besloeg en dat aan honderden leerlingen en leerkrachten te vertellen. Dat zou iedereen kunnen afschrikken, maar Joselito al helemaal omdat hij meestal plankenkoorts krijgt.

‘Dus sprak ik eerst een gebed uit en vroeg om leiding’, zegt Joselito. ‘In mijn gebed vroeg ik of ik, als ik een deel van het verhaal vergat, in staat mocht zijn om door te gaan en nieuwe tekstregels te verzinnen die in het verhaal zouden passen. Na mijn gebed moest ik denken aan mijn lievelingstekst in het Oude Testament. Die staat in Spreuken 3:6: “Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden rechtmaken.”’

Joselito was zenuwachtig. Maar hij deed de hele week erg zijn best om het verhaal uit zijn hoofd te leren. En hij bad dagelijks heel veel. Uiteindelijk brak de dag van de wedstrijd aan.

Tijdens het openingsprogramma was Joselito nog erg

Door gebed krijgen we kracht

Ken G. had als jongen die opgroeide in een gezin met actieve kerkleden nooit veel moeite gehad om zich aan hoge normen te houden. Maar toen hij naar het middelbaar onderwijs ging, werd het moeilijker en voelde Ken zich soms afgesneden van de goede invloed van zijn familie, vooral op school.

‘Ik had een goede band met al mijn schoolvrienden, ook al waren ze geen lid van de kerk’, zegt Ken. ‘We hadden een nauwe band. Het probleem begon toen ze dingen gingen doen die niet volgens de normen van de kerk waren.’

Thuis had Ken nooit moeite gehad om het goede te kiezen, maar hij zegt dat hij verkeerde keuzes begon te doen toen hij naar school ging en zijn familie er niet was om hem bij te sturen. ‘Ik geef toe dat ik dingen deed die niet volgens de kerknormen waren, dus in het seminarie had ik altijd het gevoel dat we het in de les over mij hadden.’

Toen besepte Ken dat hij wilde veranderen, maar hij voelde zich niet sterk genoeg om dat in zijn eentje te doen. ‘Dus besloot ik God te vragen mij de kracht en de moed te geven om nee te zeggen tegen mijn vrienden als ze iets slechts deden’, legt hij uit. ‘En ik heb het gevoel dat God mijn gebeden verhoorde. Het werd makkelijker voor me om nee te zeggen als mijn vrienden me vroegen om iets verkeerd te doen, of als ze me in verleiding brachten. Ik wist zelf wel wat goed en wat fout was. Maar door te bidden had ik het gevoel dat ik de kracht en het vermogen had om nee te zeggen en het goede te doen.’

EEN RELATIE DIE IK KOESTER

‘Er is geen dag voorbijgegaan of ik heb door middel van gebed met mijn Vader in de hemel gecommuniceerd. Het is een relatie die ik koester — ik zou echt verloren zijn als ik die niet had. Als u nu niet zo’n relatie hebt met uw Vader in de hemel, dan dring ik erop aan dat u daaraan gaat werken. Als u dat doet, hebt u recht op zijn inspiratie en leiding.’

President Thomas S. Monson, ‘Op heilige plaatsen staan’, *Liahona*, november 2011, p. 84.

Ken zegt dat het belangrijkste wat hij hierdoor heeft geleerd is dat ‘gebed een teken is dat je nederig bent, want je geeft tegenover jezelf toe dat je zwak bent en dat alleen God je kan helpen om sterk te worden’ (zie LV 112:10).

Bidden levert zegeningen op

Soms hebben we meer nodig dan alleen troost of kracht; soms hebben we tastbaardere zegeningen nodig. Tania D. herinnert zich zo’n keer. Haar familie had ernstige geldzorgen. ‘Het was zaterdagavond en we hadden nog maar veertig pesos [minder dan één euro] over voor de rest van de week, en we hadden geen avondeten of houtskool voor ons fornuis’, zegt Tania. ‘Mijn moeder gaf me een lijst met alles wat we nodig hadden, en we hadden 250 pesos nodig om alles te kopen. Allereerst moesten we houtskool kopen om ons avondeten te koken.’ Tania zag dat er niet genoeg geld was voor alle boodschappen. En toen besepte ze dat ze niet genoeg geld zouden hebben voor de busreis naar de kerk de volgende dag. ‘Ik zei tegen mijn moeder dat we niet genoeg geld hadden voor de busreis naar de kerk. Maar mijn moeder is heel erg gelovig en ze zei gewoon tegen me dat “God ervoor zou zorgen”.

‘Op weg naar de winkel huilde ik omdat we niet genoeg geld hadden voor alle boodschappen en ik niet wist wat ik moest doen’, zegt Tania. Terwijl ze een van de twintigpesosbiljetten oprolde om die in haar zak te doen, deed ze het enige dat ze kon bedenken dat zou kunnen helpen: ze bad. ‘Ik bad mijn hemelse Vader of we een manier konden vinden om in onze behoeften te voorzien.’

Maar toen ze naar de eerste winkel ging, zag ze dat de prijs van houtskool van vijf pesos gestegen was naar twintig pesos. ‘Ik aarzelde om het te kopen,’ zegt Tania, ‘maar ik voelde de Heilige Geest me influisteren dat ik het

Video

Wil je een video zien van Tania’s verhaal (in het Engels, Portugees en Spaans), ga dan naar youth.lds.org en zoek de video ‘Pure and Simple Faith’ op onder ‘Youth Theme, 2012’.

toch moest kopen, dus deed ik dat. Toen had ik nog maar twintig pesos over, terwijl ik nog heel veel boodschappen moest hebben, waaronder luiers voor mijn broertje en schoon drinkwater. Dus ging ik naar de volgende winkel om eten te kopen voor de maaltijd, maar dat was te duur. Ik deed mijn hand in mijn zak om de twintig pesos te pakken, en er zaten vijf biljetten van twintig pesos in het rolletje. Ik begon te huilen waar de winkelier bij stond.

‘Uiteindelijk kon ik alles kopen wat we nodig hadden,’ zegt Tania, ‘en we hadden genoeg geld om de volgende dag naar de kerk te gaan.’ Toen ik thuiskwam, ging ik naar mijn kamer en sprak ik een gebed uit tot God om Hem te bedanken voor de zegening die Hij ons had gegeven. Ik weet dat God echt leeft en dat Hij onze gebeden verhoort, vooral als we Hem het hardst nodig hebben en we een oprecht gebed uitspreken. Hij zal dat gebed echt verhoren.’

Door te bidden blijven we dicht bij onze hemelse Vader

Hoewel we er zeker van kunnen zijn dat onze hemelse Vader onze gebeden hoort en verhoort, moeten we bedenken dat onze gebeden niet altijd meteen verhoord worden, en zeker niet altijd op de manier die wij willen. Onze gebeden worden verhoord volgens Gods wil en timing.

Al deze tieners van het Filipijnse eiland Cebu hebben geleerd dat, of we nu goede of slechte tijden doormaken, of we in een menigte of alleen zijn, of het vloed of eb is, onze hemelse Vader er altijd voor ons is. En als we ons in oprecht gebed tot Hem wenden, staat Hij altijd klaar om ons te zegenen. ■

EEN BELOFTE EN EEN GEBED

Pablo Mireles Betts

Wat mij verbaast over het Boek van Mormon is de grote, blijvende verandering die het teweegbrengt in mensen nog voordat zij lid van de kerk zijn. Als zendeling in het zendingsgebied Cuernavaca (Mexico) heb ik die grote verandering zelf gezien.

Toen ik een half jaar op zending was, introduceerde een lid van de gemeente mijn collega en mij aan een twintigjarige vrouw en haar gezin. De jonge vrouw begreep niet wat heiligen der laatste dagen geloven en stelde ons veel vragen. Omdat we wisten dat het Boek van Mormon zielsvragen beantwoordt, gaven we haar het boek en vertelden we over de belofte die erin staat dat je oprecht kunt bidden om erachter te komen of het waar is.

Drie weken lang ging ze naar de kerk en bleven we haar lesgeven. We wisten niet dat ze al een belangrijke stap had gezet: ze had gebeden over het Boek van Mormon. Tijdens een van de lessen vertelde ze ons wat ze had meegemaakt. Ze had veel nagedacht over de lessen die we gaven en ze besloot zelf te bidden. Ze knielde

neer en vroeg God of het Boek van Mormon waar was. De rust die ze voelde na haar gebed zette haar ertoe aan om meer te lezen in het boek. Onder het lezen voelde ze de Geest.

Ze vertelde over haar ervaring: 'Ik had meer dan ooit het gevoel dat ik bijzonder was. Iets begon alle leegte op te vullen die ik in mijn leven had, leegte die door niets anders opgevuld kon worden. Ik was zo gelukkig dat ik begon te huilen. Ik kon nauwelijks geloven wat ik voelde, maar ik wist dat mijn hemelse Vader mij antwoord had gegeven, dat Hij me kende, en dat Hij me voldoende liefhad om naar me te luisteren en mijn gebed te verhoren.'

Ik had zoveel vreugde in mijn hart toen ze dat vertelde. Ik had het gevoel dat ik op heilige grond stond. De Heilige Geest bevestigde aan mij dat het waar was wat ze zei. Door haar getuigenis werd ik eraan herinnerd hoezeer onze hemelse Vader ons liefheeft; Hij heeft ons zo lief dat Hij ons het Boek van Mormon heeft gegeven als een middel om Hem en zijn waarheid te leren kennen. Als we ons aan de beginselen in het Boek van Mormon

Het Boek van Mormon bezit de kracht om iedereen te helpen die wil weten dat het waar is.

houden, verandert ons leven.

Ik herinner me nog hoe die les eindigde. De zuster vroeg ons: 'Wat gebeurt er nu ik weet dat het Boek van Mormon waar is?'

'Laat u dopen', antwoordden wij.

Haar antwoord was simpel, en een uiting van de zekerheid en eenvoud van haar getuigenis: 'Dan laat ik me dopen.'

Het Boek van Mormon bezit de kracht om ons allen te helpen vreugde en gemoedsrust te vinden. Als we het lezen, worden we vastberaden om het evangelie van Jezus Christus na te leven, net zoals deze zuster besloot om het voorbeeld van de Heiland te volgen en zich te laten dopen. ■

Wat is een ONVERVALST GETUIGENIS?

Je getuigenis is waarschijnlijk sterker dan je beseft.

Elyse Alexandria Holmes

Je zit in een getuigenisdienst. Als je ziet dat andere leden opstaan en hun getuigenis geven, heb je het gevoel dat jij dat ook moet doen. Maar wat zeg je dan? En als je nou begint te huilen op het podium? Of als je nou *niet* begint te huilen? Je zou je zelfs kunnen afvragen of je wel een getuigenis hebt. Of misschien weet je niet zeker wat een getuigenis is. Hier volgen enkele aanwijzingen waaruit blijkt wat een getuigenis is, en wat niet.

Je hebt een getuigenis als je overtuigd bent of kennis hebt van de waarheid, of erin gelooft

Een ‘onvervalst getuigenis’ (Alma 4:19) begint met onvervalst geloof. Je getuigenis is een geestelijke overtuiging van iets dat je gelooft, of waarvan je weet dat het waar is (zie LV 80:4). Als je je getuigenis geeft, maken deze onvervalste woorden de meeste indruk: *weten, geloven* en *getuigen*. Als je oprecht kunt zeggen ‘Ik weet dat het Boek van Mormon waar is’, kunt je zo’n krachtige uitwerking hebben dat je levens verandert en de Geest uitnodigt om anderen te raken.

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Stilstaan op de weg naar Damascus’, *Liahona*, mei 2011, p. 70.

ZICHT OP HET GEHEEL

‘Wie er ijverig naar streven om van Christus te leren, leren Hem uiteindelijk kennen. Zij ontvangen in eigen persoon een goddelijk portret van de Meester, maar meestal komt die in de vorm van een puzzel — één stukje tegelijk. Elk afzonderlijk stukje op zich is niet altijd goed herkenbaar; de relatie met het geheel is soms onduidelijk. Elk stukje geeft ons iets meer inzicht in het grote geheel. Uiteindelijk, als we genoeg stukjes hebben gelegd, ontdekken we hoe mooi het geheel eigenlijk is. Als we dan op onze ervaringen terugkijken, zien we dat de Heiland inderdaad tot ons is gekomen — niet in één keer, maar stilletjes, onopvallend, bijna ongemerkt.’

Stel je voor dat je een grote doos vol puzzelstukjes hebt die speciaal voor jou zijn gemaakt. Aan de hand van de plaat op het deksel probeer je de puzzel in elkaar te zetten. Als er twee puzzelstukjes in elkaar passen, weet je dat ze bij elkaar horen. Dat geldt ook voor een getuigenis. Als je geestelijke ervaringen hebt, passen verschillende stukjes van je getuigenis in elkaar en leer je bepaalde evangeliewaarheden kennen of geloven.

Zelfs als je nu niet zeker weet of alles van de kerk waar is, zal je hemelse Vader je zegenen en je helpen om te leren. Maar dan moet je wel een rechtschapen verlangen hebben om het te weten, en je oprecht inspannen om het te leren.

Een getuigenis is persoonlijk

Terwijl je aan je puzzel werkt, helpen je familieleden en vrienden misschien wel eens mee. Maar uiteindelijk blijft het jouw unieke puzzel, waar jij aan werkt en die jij beschermt. Je kunt af en toe op het

geloof van je ouders of vrienden vertrouwen, maar als je meer geestelijke ervaringen krijgt, kun je je eigen getuigenis in stand houden.

Groei je in het evangelie, dan is het belangrijk om een eigen getuigenis te ontwikkelen. Net zoals twee mensen een verschillende manier kunnen hebben om een puzzel in elkaar te zetten — de een begint misschien met de randstukjes terwijl een ander de stukjes eerst op kleur sorteert — bouwt ieder van ons een getuigenis op door overtuigingen en

DIT IS WAT JONGEREN ZEGGEN OVER EEN ONVERVALST GETUIGENIS

‘De beste getuigenissen zijn soms de meest kinderlijke. De beste getuigenissen zijn eigenlijk als je getuigt dat Jezus Christus leeft, dat onze hemelse Vader leeft, en dat Hij ons liefheeft.’
— Matias C. (Argentinië)

‘Ik geloof dat het belangrijk is om een onvervalst getuigenis te hebben omdat je het kunt gebruiken om anderen tot het evangelie te brengen.’
— Quaid H. (Australië)

‘Een getuigenis is het beste anker dat we hebben. Wat er om je heen ook gebeurt, als je een sterk getuigenis hebt, kun je problemen met een betere houding onder ogen zien.’ — Zane V. (Californië)

‘Ik denk dat een onvervalst getuigenis iets moet zijn waar je zelf achter komt en wat je werkelijk gelooft. En als je je getuigenis geeft, kun je anderen ermee raken, en kan het hun getuigenis ook versterken.’ — Zamagomane M. (Zuid-Afrika)

GETUIGENIS

ervaringen te verzamelen in een volgorde die uniek is voor ons.

Als je ergens niet zeker van bent, bid dan oprecht om leiding en waarheid. Vaak worden gebeden anders verhoord dan we verwachten, dus houd je ogen en je hart open voor antwoorden.

Een getuigenis groeit voortdurend

Net zoals je niet een afgemaakte puzzel uit een doos kunt halen, maar je er wat voor moet doen om hem in elkaar te zetten, kun je ook niet verwachten dat je in één keer een getuigenis krijgt. Je leert stukje voor stukje de waarheid van het evangelie.

Een sterk getuigenis in stand houden, vereist voortdurende inspanning. Blijf je eraan werken om je evangeliëkennis uit te breiden, dan zegent de Heilige Geest je in je inzet en blijft je getuigenis groeien. ■

Moet ik ...?

Moet ik een verhaal of ervaring vertellen als ik mijn getuigenis geef?

Men vertelt vaak verhalen of persoonlijke ervaringen bij het geven van een getuigenis, en het kan een goede manier zijn om te beschrijven hoe een getuigenis is gegroeid. Maar een verhaal is geen getuigenis. Een kort, relevant verhaaltje kan je helpen om iets te illustreren, maar zorg er wel voor dat je ook vertelt *hoe* je getuigenis door dat verhaal gesterkt is en *wat* je van die ervaring hebt geleerd. Een getuigenis is wat je *weet* van het evangelie, niet waar je bent geweest of wat je hebt gedaan.

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Een getuigenis is met ons verstand en met ons hart weten dat iets waar is, door de macht van de Heilige Geest (zie LV 8:2). Als wij van de waarheid getuigen en niet alleen anderen aansporen, vermanen of deelgenoot maken van interessante ervaringen, nodigen wij de Heilige Geest uit om de waarheid van onze woorden te bevestigen.'¹

Denk ook goed na over de ervaringen die je vertelt. Sommige zijn heel erg persoonlijk voor jezelf of voor anderen — denk bijvoorbeeld aan verhalen over zonden, bekering en heilige geestelijke ervaringen. Vertel dergelijke verhalen alleen in het openbaar als je je daartoe gedreven voelt. En als je die ingeving voelt, vertel het verhaal dan in algemene termen: richt je op wat je van de ervaring hebt geleerd en niet op de specifieke details van wat er is gebeurd.

Moet ik mijn liefde of dank betuigen in mijn getuigenis?

Hoewel het niet ongepast is om liefde of waardering te uiten in een getuigenis, behoren zulke uitingen niet tot een getuigenis. Een getuigenis gaat over wat je geestelijk over het evangelie hebt geleerd. Uitingen van liefde of dankbaarheid mogen niet de plaats innemen van een getuigenis.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: '[Ik] maak [...] mij zorgen dat het getuigenis van te veel leden blijft steken bij "ik ben dankbaar" en "ik houd van", en dat te weinig leden ootmoedig maar onomwonden "ik weet dat" kunnen zeggen.'²

Moet ik huilen of emotie tonen als ik een echt getuigenis heb?

Veel mensen huilen of tonen emotie als ze hun getuigenis geven of als ze sterk de Geest voelen, maar niet iedereen heeft dezelfde emotionele reactie als hij of zij de Geest voelt. Je hoeft bij het geven van je getuigenis niet op dezelfde manier emotie te tonen als anderen.

President Howard W. Hunter (1907–1995) heeft gezegd: 'Het vervult mij met zorg als ik het gevoel krijg dat sterke emoties of stromende tranen gelijk worden gesteld met de aanwezigheid van de Geest. Uiteraard kan de Geest van de Heer sterke emoties tweebrengen, met de nodige tranen, maar die uiterlijke manifestatie mag niet met de tegenwoordigheid van de Geest verward worden.'³

Als ik niet zeker weet of ik een getuigenis heb, probeer ik dan toch om het te geven?

Het is heel goed mogelijk dat je je getuigenis niet sterk genoeg of niet de moeite waard vindt om te geven, maar als je je getuigenis geeft, zul je merken hoeveel getuigenis je werkelijk hebt! Wees niet bang om je getuigenis te geven. Je zult merken dat hoe meer je het geeft, hoe meer het groeit.

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd:

'Het is niet ongebruikelijk dat een zending zegt: "Hoe kan ik mijn getuigenis geven als ik er geen heb? Hoe kan ik getuigen dat God leeft, dat Jezus de Christus is en dat het evangelie waar is? Het is toch oneerlijk om daarvan te getuigen als je geen getuigenis hebt?"

'O, kon ik jullie maar dit ene beginsel bijbrengen: *een getuigenis wordt ontwikkeld door het te geven!* Op een bepaald punt in je zoektocht naar geestelijke kennis, is er die "geloofssprong", zoals filosofen dat noemen. Dat is het moment dat je bent aangeland bij de rand van het licht en het duister bent ingestapt om te ontdekken dat de weg net een pas of twee voor je uit is verlicht.'⁴

NOTEN

1. David A. Bednar, 'Thuis ijveriger zijn en meer betrokken', *Liahona*, november 2009, p. 19.
2. M. Russell Ballard, 'Zuiver getuigenis', *Liahona*, november 2004, p. 40.
3. Howard W. Hunter, aangehaald in *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 105.
4. Boyd K. Packer, 'Op zoek naar geestelijke kennis', *Liahona*, januari 2007, p. 16.

Als je jezelf wel eens het volgende hebt afgevraagd, dan vind je hier wat antwoorden.

Een populaire rol **SPELEN**

Ik speelde de populaire meid tot ik besloot van rol te wisselen.

Brittany Thompson

Ik was nog maar net in mijn tienerjaren toen school voor mij een soort toneelspel werd. Je weet wel hoe de slechterik in een film een gevatte, slimme opmerking maakt en daardoor ontzettend cool overkomt? Ik wilde dat ook heel graag. Ik probeerde de ster van de show te zijn, net als de beste slechteriken. Ik deed net alsof ik lage normen had omdat ik indruk wilde maken op mijn schoolvriendinnen. Ik vond het geweldig om ze te horen lachen als ik ongepaste taal gebruikte of grapjes maakte over andere mensen.

Ik wilde de publieksfavoriet zijn. En dus vogelde ik uit hoe ik het mensen naar de zin kon maken. Ik hing geregeld de komediant uit in mijn biologielessen, slaagde erin mijn volleybalploeg te overtuigen dat ik een feestbeest was, en haalde mijn reputatie als onschuldige, naïeve jonge vrouw door het slijk. Ik dacht: 'Ik wil niet dat mijn vriendinnen me een brave borst vinden!'

Omdat ik de ernstige zonden waar men mij van verdacht niet werkelijk beging, probeerde ik wanhopig om

mezelf te overtuigen dat het in orde was om zo over te komen. Maar dat had ik helemaal mis! De realityserie die mijn werkelijke leven was, bereikte een punt waarop ik er niet eens tegen kon om er zelf naar te kijken. Hoe populairder ik werd, hoe minder de rol die ik speelde me beviel.

Op een dag hadden twee vriendinnen van me het over een lieve, vriendelijke sportster die Jennifer heette, en die zich niet schaamde om haar geloof te verdedigen. Een van mijn vriendinnen — het knapste, populairste en slimste meisje van de klas — zei: 'Jennifer is zo anders. Ik wou dat ik de moed had om in mijn kerk te geloven zoals zij in de hare gelooft. Ze is de enige die ik ken die zo leeft.' Ik was geschokt.

'Hoe kan ze dat nou zeggen zonder mij zelfs maar te noemen?' vroeg ik me af. 'Mijn kerk heeft tenslotte ook hoge normen!' Ik was woedend dat ze mij niet als een goed voorbeeld had genoemd. En toen voelde het ineens alsof ik op de voorste rij in een bioscoop

naar mijn eigen leven zat te kijken.

Ik bedacht wat een slecht voorbeeld ik was geweest voor mijn vriendinnen. Welke tiener zou er nou naar mij kijken en denken: 'Ik wil graag net zo moedig en uniek zijn als zij?' Ik had echt een hekel aan wie ik was geworden.

Het duurde heel lang om mijn karakter en reputatie te veranderen. En ik doe nog steeds moeite om mijn mond te houden in plaats van de meute te plezieren door er beledigingen uit te flappen. Maar ik ging beseffen dat ik mijn vriendinnen aan het lachen kon maken zonder iemand te kwetsen, en ik kon zonder bespot te worden de kamer verlaten als iemand een schuine mop vertelde. Niemand hoeft de 'slechterik' uit te hangen om veel vriendinnen te hebben. Ik heb mijn houding en gedrag veranderd omdat vrede hebben met wat ik geloof veel cooler is dan proberen te verbergen wie ik ben. ■

Een vriendelijke inluistering

'Heb uw vijanden lief; doe goed aan hen die u haten' (HSV, Lucas 6:27).

Deborah Moore

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Carson is er vandaag', zei de moeder van James, en ze wees op een jongen die bij de jeugdwerkkamer in de gang stond.

James kreunde. Carson droeg een spijkerbroek en een oud shirt. James wist dat zijn moeder en vader *hem* nooit zoiets naar de kerk zouden laten dragen, maar aan de andere kant zou hij ook een heleboel dingen niet mogen die Carson wél mocht.

Afgelopen week was Carson op school uit de les gezet omdat hij brutaal was tegen de leraar. Hij maakte James altijd belachelijk om zijn kleding en hij pestte hem omdat hij de kleinste jongen van de school was.

'En als hij nou tegen zuster Win schreeuwt, of ruzie maakt?' vroeg James.

'Het zal vast wel gaan', zei mama. 'Carson is nog nooit naar de kerk geweest, en hij is waarschijnlijk zenuwachtig.'

Toen de les begon, vroeg zuster Win wie zijn Schriften bij zich had. James stak zijn hand op met de rest van de klas, maar Carson schudde zijn hoofd. Het leek wel of hij in

verlegenheid was gebracht, en dat verbaasde James. Carson maakte meestal een grapje als hij zijn huiswerk niet had gedaan. Maar hoe langer James erover nadacht, hoe meer hij zich afvroeg hoe het zou zijn om voor het eerst naar een nieuwe kerk te gaan.

Zuster Win liet Carson haar Schriften gebruiken. Toen het Carsons beurt was om een tekst voor te lezen, begon James zich zorgen te maken. Als Carson de Schriften nu eens op de grond gooide, of weigerde voor te lezen?

Maar dat deed Carson niet. Hij keek naar de woorden op de bladzijde en fronste zijn voorhoofd. Na een tijdje snapte James dat Carson niet zo goed kon lezen. Op school had James dat nooit gemerkt.

Wat denk je dat James gaat doen? Lacht James Carson uit? Negeert hij hem? Wat zou jij doen als je James was? Sla de bladzijde om en kijk wat er gebeurde.

James leunde in Carsons richting en fluisterde: 'Voorwaar.'

Carson keek verbaasd, maar hij zei het woord en las het vers toen verder voor. Als hij een woord moeilijk vond, hielp James hem. Aan het eind van zijn beurt, keek Carson naar James en knikte naar hem.

James wist niet zeker of het voortaan anders zou

zijn op school. Het gekke was dat het hem niet kon schelen. Het was een fijn gevoel om te weten dat hij een jongen had geholpen die hem altijd pestte, en niemand kon hem dat gevoel afpakken. ■

Op een dag deed ik op het speelplein een spelletje met mijn vriendinnen, toen er een ander meisje bij kwam. Iedereen wist dat ze altijd andere kinderen pestte en dat ze niet erg aardig was. Ze begon de spelregels te veranderen, en ik zei: 'Je mag het best op jouw manier spelen, maar wij gaan het spelen zoals wij het leuk vinden.' Ze leek teleurgesteld en liep weg. Later bedacht ik wat ik tegen het meisje had gezegd. Ik wist dat ik haar had gekwetst. Dus zocht ik haar op en zei: 'Het spijt me. Ik bedoelde niet dat je niet met ons mocht spelen.' Ze zei dat het niet erg was. Ik word misschien geen vriendin van dat meisje, maar ik denk wel dat ik heb gedaan wat Jezus wilde door aardig voor haar te zijn.

Raegen K. (9), Utah (VS)

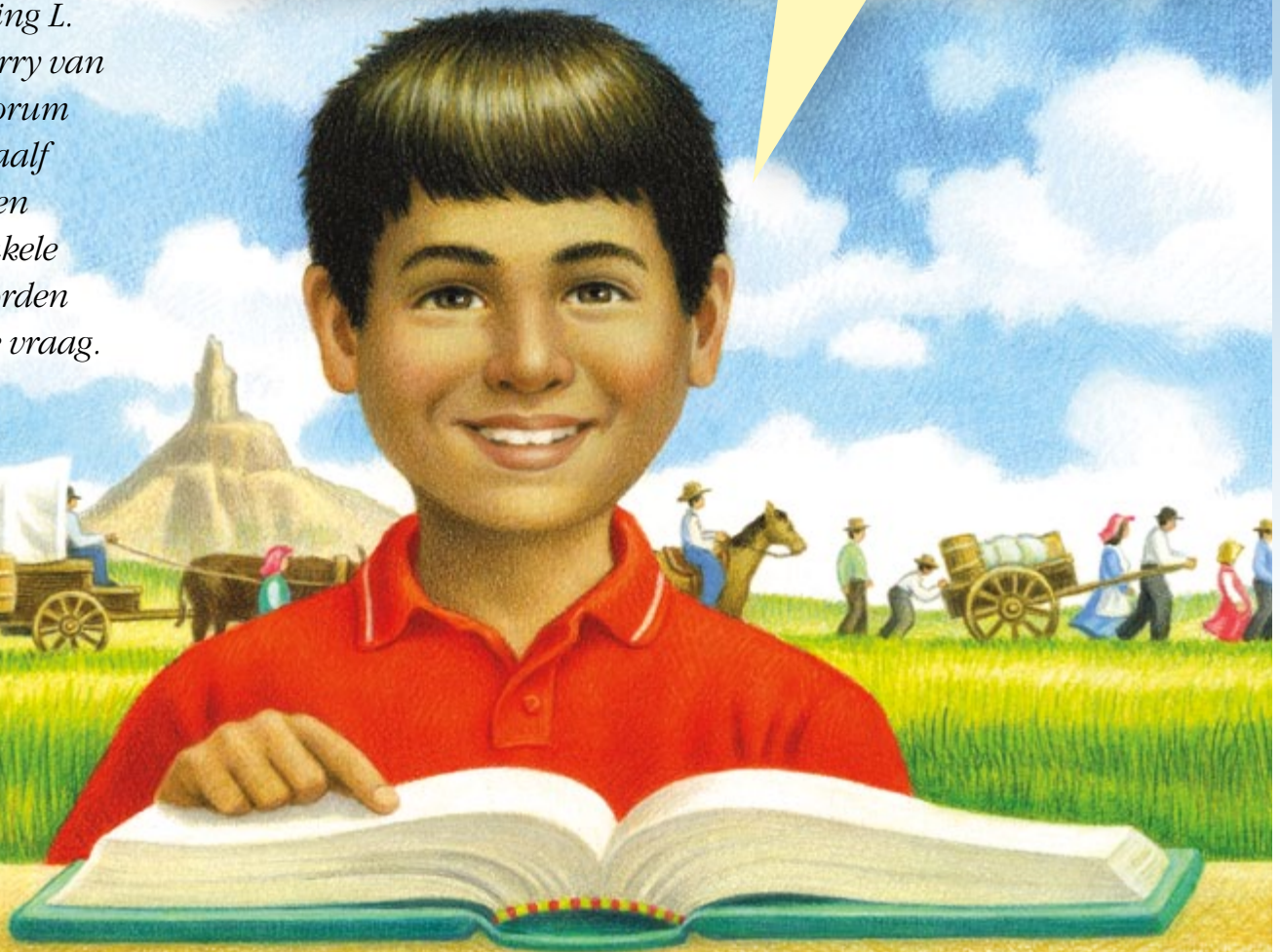
ZO MOET HET

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen geeft enkele antwoorden op deze vraag.

De eerste pioniers leefden lang geleden.
Wat kan ik van ze leren?

Op 24 juli vieren we de aankomst van de pioniers in de Salt Lake Valley.

Zij lieten alles achter — hun woning, hun bedrijf, hun boerderij en zelfs hun geliefde familieleden — en trokken de wildernis in.

De pioniers dansten en zongen op

hun reis over de vlakten. Dat was een manier om vrolijk te blijven als ze het verschrikkelijk moeilijk hadden.

Met een sterk geloof in God en hun leiders, gingen de eerste pioniers aan het werk om mooie nederzettingen te stichten in de schaduw van de bergen.

Wat een geweldig erfgood van geloof, moed en vindingrijkheid hebben die edele mormoonse pioniers ons nagelaten om op voort te bouwen. ■

Uit 'Op de oude manier de toekomst tegemoet treden', Liahona, november 2009, p. 74; 'A Meaningful Celebration', Ensign, november 1987, pp. 70, 72.

Geschiedenis

Chad E. Phares

Kerktijdschriften

Soma, Eszter en Kata B. wonen in Boedapest (Hongarije), een stad met een rijke geschiedenis: paleizen, koningen, prachtige kunst en gebouwen. Hoewel de

kinderen op school de geschiedenis van hun stad leren, hebben ze ook belangstelling voor een ander soort geschiedenis: kerkgeschiedenis.

‘Ik leer graag over de keer dat

Joseph Smith bad en onze hemelse Vader en Jezus aan hem verschenen’, zegt Eszter (7).

Soma (10) leest graag over Alma de jonge. ‘Hij was eerst slecht, maar ik vind het fijn dat hij toen het goede koos.’

Niet veel mensen in Boedapest weten iets van Joseph Smith of Alma de jonge, maar Soma, Eszter en Kata (5) hopen dat als zij een goed voorbeeld geven en het goede kiezen, meer Hongaren iets willen weten over de kerk. ■

FOTO'S CHAD E. PHARES; KAART THOMAS S. CHILD

Eszters lievelingsvak op school is tekenen.

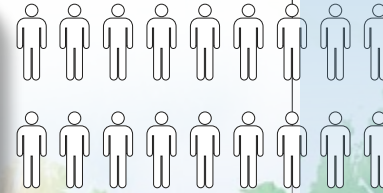

Het Boek van Mormon is in 1991 in het Hongaars gepubliceerd.

Soma fietst graag in de buurt van zijn huis.

Ongeveer een op de 2.200 mensen in Hongarije is lid van de kerk.

De Freibergtempel in Duitsland is de tempel die het dichtste bij Boedapest is. De tempel is er ongeveer 560 kilometer vandaan.

Freiberg-tempel (Duitsland)
DUITSLAND

HONGARIJE

Zwarte Zee

Middellandse Zee

Je kunt deze les en activiteit gebruiken om meer over het jeugdwerkthema van deze maand te leren.

Ik kies het goede door evangeliebeginselen na te leven

Kun je je voorstellen dat je op zending gaat zonder te weten of je weer terugkomt bij je familie? Hoe zou je dat vinden? Wat zou je doen om je voor te bereiden?

De vier zoons van koning Mosiah — Ammon, Aäron, Omner en Himni — en hun vriend Alma gingen op een zending die veertien jaar duurde. Ieder van de zoons van Mosiah had koning van zijn eigen land kunnen worden, maar in plaats daarvan deden ze wat hun hart hen ingaf. Samen met Alma waren ze tot het evangelie van Jezus Christus bekeerd en ze wilden het evangelie

aan hun vijanden de Lamaniëten brengen.

De jonge mannen wisten dat ze hun zending alleen met Gods kracht konden volbrengen. In Alma 17:2–3 wordt uitgelegd hoe ze die kracht kregen: '[Zij] hadden de Schriften ijverig onderzocht, opdat zij het woord Gods mochten weten. (...) Zij hadden zich overgegeven aan veel gebed en aan vasten; daarom hadden zij de geest van profetie en de geest van openbaring, en wanneer zij leerden, leerden zij met kracht en met gezag van God.'

Door vasten en bidden konden deze jonge mannen zegeningen van

God krijgen. Jij kunt net als Alma en de zoons van Mosiah vasten en bidden om je voor te bereiden op het krijgen van de zegeningen die je hemelse Vader voor je heeft. ■

Liedje en Schriftekst

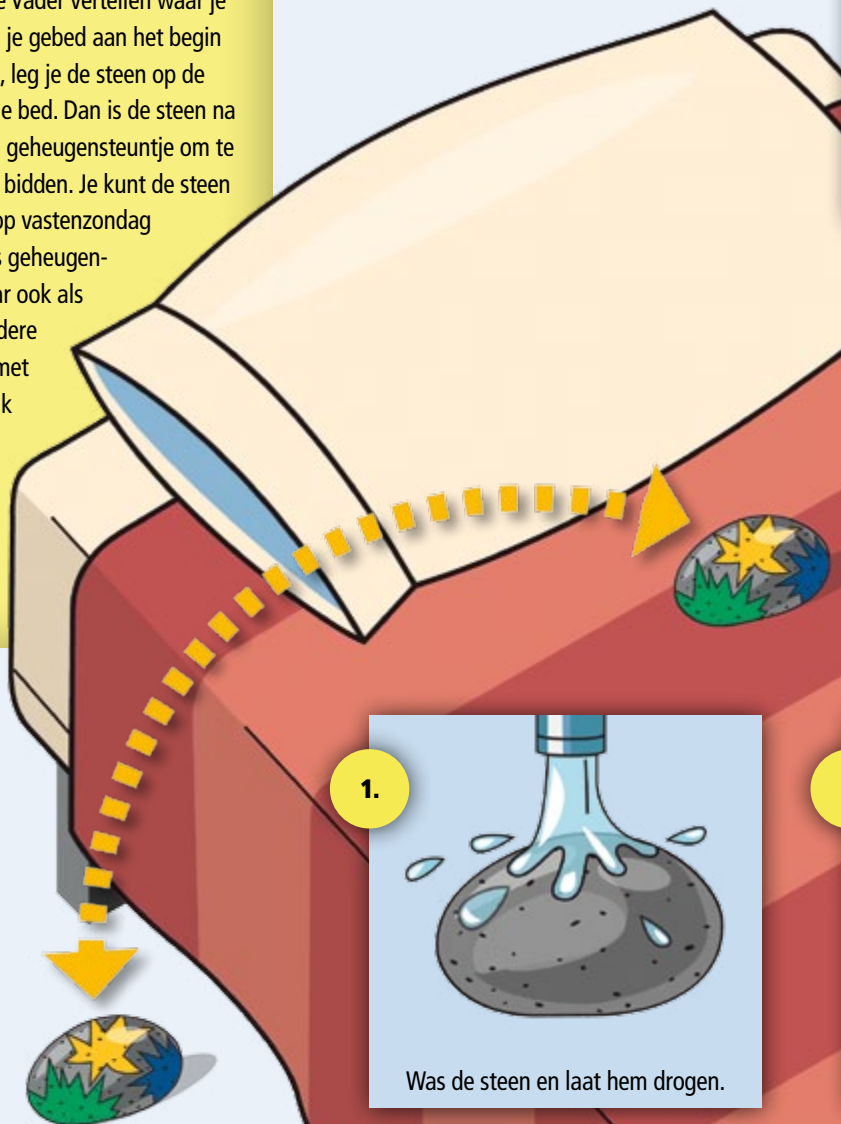
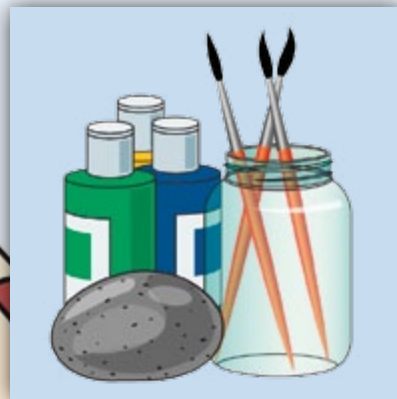
- 'De wijze en de dwaze man', *Kinderliedjes*, 132
- 1 Nephi 3:16

Jij alleen

Leg een gekleurde steen op je bed als geheugensteuntje dat je moet bidden en je hemelse Vader vertellen waar je voor vast. Na je gebed aan het begin van je vasten, leg je de steen op de grond naast je bed. Dan is de steen na je vasten een geheugensteuntje om te knielen en te bidden. Je kunt de steen elke maand op vastenzondag gebruiken als geheugensteuntje, maar ook als je een bijzondere vasten hebt met je familie, wijk of gemeente.

Wat je nodig hebt:

een gladde steen
acrylverf of gekleurde stiften
een verfkwast

1.

Was de steen en laat hem drogen.

2.

Knijp wat verf uit op een kartonnen bordje of een stukje afvalpapier.

3.

Versier de steen met de kwast of de stiften. Schrijf je naam erop of teken andere vormen of ontwerpen.

4.

Laat de verf helemaal drogen en leg de steen op je bed.

KGW-tijd: bidden en vasten

Bespreek thuis hoe belangrijk het is om voor en na het vasten te bidden. De volgende keer dat je met je huisgenoten vast, bespreek je wat het doel is. Begin je vasten door te bidden en met je hemelse Vader te bespreken waarom je vast.

Het GETUIGENIS van Thomas

'En nu geef Ik, de Heer, u een getuigenis van de waarheid' (LV 67:4).

Joshua J. Perkey

Kerktijdschriften

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Het was gezinsavond en iedereen had iets te doen. Mama had de leiding. Papa gaf de les. De kinderen deden de gebeden, de muziek en de activiteit — alleen Thomas niet. Deze week was Thomas aan de beurt om zijn

getuigenis te geven, en hij was daardoor in verlegenheid gebracht.

Thomas had wel eerder zijn getuigenis gegeven, maar dat was al lang geleden, en hij kon zich niet meer zo goed herinneren wat hij moest zeggen. Dus toen het openingslied voorbij was en het gebed was uitgesproken, fronste Thomas zijn wenkbrauwen.

'Het is jouw beurt', herinnerde mama hem.

Thomas keek door het raam naar de boom buiten en wenste dat die hem op de een of andere manier kon vertellen wat hij moest doen.

Papa ging naast Thomas zitten en vroeg wat er aan de hand was.

'Ik weet niet wat een getuigenis is', zei Thomas zachtjes.

‘Daar kan ik je wel mee helpen’, zei papa. ‘Het betekent dat je ons een paar dingen vertelt waarvan je weet dat die waar zijn, of dingen die je gelooft. Je zou kunnen vertellen dat je graag in de Schriften leest. Dat helpt je altijd om de Geest te voelen.’

Maar Thomas had niet het gevoel dat hij er klaar voor was. Iedereen keek naar hem en wachtte tot hij iets deed. Hij schudde zijn hoofd. ‘Ik kan het niet. Ik weet niet wat het is.’

Papa gaf Thomas een klopje op zijn arm. ‘Geef niet. Je kunt het een andere keer doen.’

Later die avond zat Thomas in bed met zijn boek-van-mormon. Papa had gelijk. Hij voelde zich *inderdaad* altijd prettiger als hij in de Schriften las. Hij probeerde elke dag een hoofdstuk te lezen, maar

de hoofdstukken begonnen wel erg lang te worden. Hij deed zijn Schriften open bij 1 Nephi 17.

‘Dat is een lang hoofdstuk!’ fluisterde Thomas. Hij zei een kort gebedje op voor zijn hemelse Vader en vroeg om hulp. En toen verbaasde het hem hoe snel de tijd voorbijging.

Vlak voordat Thomas het licht uitdeed, kwam papa hem welterusten zeggen.

‘Weet je wat, pap?’

‘Wat is er, jongen?’

‘Ik heb de hele week niet in mijn Schriften gelezen omdat de hoofdstukken te lang werden. Maar vanavond wilde ik graag lezen, dus zei ik een gebed, en hemelse Vader hielp me. Ik heb het hele hoofdstuk gelezen, en het voelt alsof het maar vijf minuten was. Bidden is goed.’

‘Thomas, weet je wat je net hebt gezegd?’ vroeg papa met een glimlach. ‘Je hebt je getuigenis gegeven!’

‘Echt waar?’ vroeg Thomas. ‘Hoezo?’

‘Toen je vertelde dat bidden je had geholpen — dat is een getuigenis van gebed.’

Thomas’ mond viel open van verbazing. Hij dacht aan alle keren dat mensen hem iets over een getuigenis hadden verteld. Nu wist hij dat hij *echt* een getuigenis had gegeven!

Thomas was er zo blij mee dat hij wel kon lachen. Hij gaf zijn vader een knuffel.

‘Tjonge, ik heb het gedaan!’ zei Thomas. ‘Papa, mag ik volgende week op de gezinsavond mijn getuigenis geven? Ik weet dat het niet mijn beurt is, maar ik wil het over gebed hebben.’

‘Dat vind ik een prima idee’, zei papa.

Toen papa de kamer uitging, dacht Thomas aan alles wat er die dag was gebeurd. Hij was dankbaar voor zijn familie, de Schriften, het gebed en heel veel andere dingen. En op dat moment was hij het dankbaarst voor een getuigenis. Hij wist hoe hij het moest geven en wat het was. ■

‘Je getuigenis zal groeien als je het aan anderen geeft.’

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘The Importance of Receiving a Personal Testimony’, *Ensign*, november 1994, p. 22.

Een groeiend getuigenis

Een getuigenis is net een mooi plantje. Het groeit telkens een beetje, en je moet het verzorgen en beschermen. Volg de aanwijzingen hieronder om deze plant gezond en mooi te maken.

Als je weet dat iets waar is, heb je een getuigenis van die waarheid. De Heilige Geest helpt je om in gedachten de waarheid te begrijpen en geeft je in je hart gevoelens van rust, blijdschap, licht of warmte. Kleur elke keer dat je hieronder iets leest waarvan je weet dat het waar is een bloem op deze pagina.

- God is mijn lieve hemelse Vader.
- Mijn hemelse Vader hoort en antwoordt mijn gebeden.
- Door de verzoening van Jezus Christus kan ik later weer bij mijn hemelse Vader wonen.
- Joseph Smith heeft het evangelie op aarde hersteld.
- Er is nu een profeet op aarde.
- In de Schriften staat wat mijn hemelse Vader wil dat ik weet.

Zoals een plantje groeit als het water en zonlicht krijgt, groeit je getuigenis en wordt het sterker als je iets goeds kiest. Hieronder staan manieren om je getuigenis sterker te maken. Kleur elke keer dat je deze maand iets doet om je getuigenis te laten groeien een blad van een plant op deze pagina.

- Bid tot mijn hemelse Vader.
- Geef mijn getuigenis op de gezinsavond of tijdens een toespraakje in het jeugdwerk.
- Lees in de Schriften.
- Luister en leer in het jeugdwerk en de avondmaalsdienst.
- Schrijf iets over mijn getuigenis in mijn dagboek.
- Wees aardig voor anderen.
- Lees wat profeten hebben gezegd over een getuigenis. (Je kunt beginnen met 'De ware kerk' van president Henry B. Eyring in de *Liahona* van maart 2009.) ■

Ons prikbord

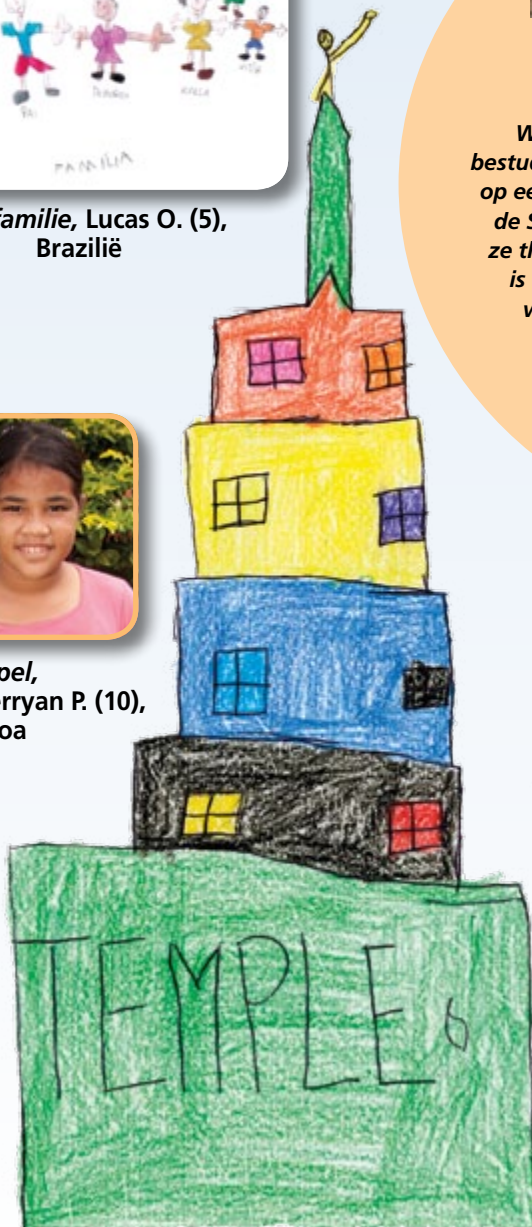
Alina A. (7), Oekraïne

Mijn familie, Lucas O. (5),
Brazilië

Tempel,
Scherryan P. (10),
Samoa

Eugene Y. (12) uit Maleisië speelt graag Chinees schaak met zijn opa. In zijn vrije tijd speelt hij ook graag basketbal en badminton met zijn vrienden. Hij vindt het leuk om er nieuwe vrienden bij te krijgen en luistert graag naar Chinese liedjes.

WIJ WETEN DAT HIJ LEEFT EN DAT HIJ VAN ONS HOUDT

Wij lezen elke avond met onze ouders in de Schriften en bestuderen de leringen van Jezus Christus. Als we de kerkleiders op een conferentie horen spreken en horen dat ze verhalen uit de Schriften aanhalen, herkennen we de leringen omdat we ze thuis bestudeerd hebben. We begrijpen dat het belangrijk is om dagelijks in de Schriften te studeren. We weten dat we kinderen van onze hemelse Vader zijn, dat Hij leeft, en dat Jezus Christus en Hij van ons houden.

Thomas A. (8); Aaron A. (6); en
Cecilia A. (10), Argentinië

IK STEL GRAAG DOELEN

Ik heb een kussen gemaakt met een plaat van Jezus Christus omdat het een van mijn doelen was. Ik ben blij dat ik ben gedoopt. Ik heb een notitieboekje waar ik mijn doelen in opschrijf. Ik doe graag van alles. En ik kijk naar mijn moeder en doe wat zij doet.

Miriam C. (8), Mexico

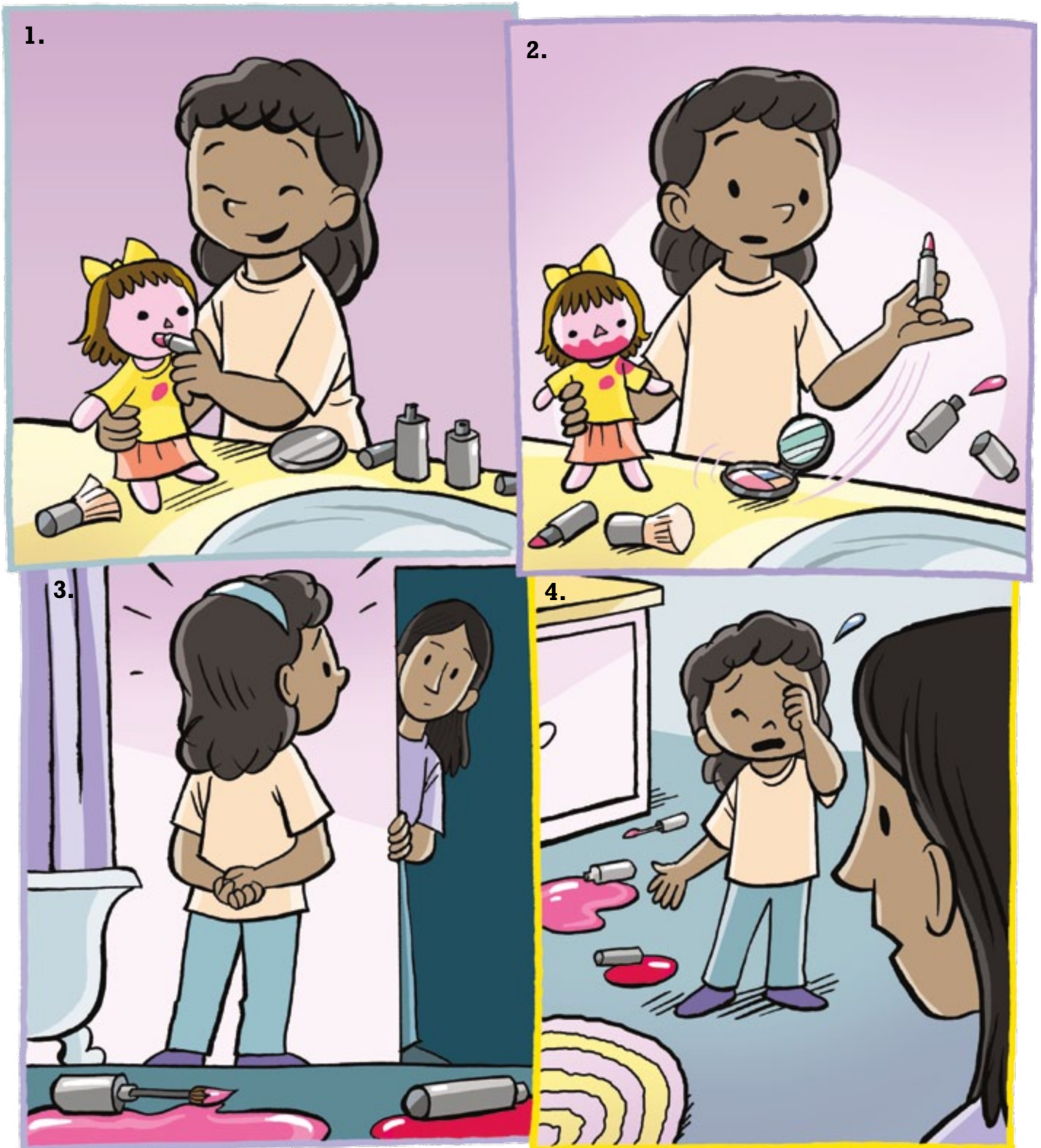

Kelsey maakt een vergissing

Jane McBride Choate

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

'Wij geloven eerlijk te moeten zijn' (Geloofsartikelen 1:13).

LEREN VAN VERGISSINGEN

Darcie Jensen

Soms maken we een vergissing, net als Kelsey. Als we een vergissing hebben gemaakt, kunnen we laten zien dat het ons spijt. Kijk naar de tekeningen op deze bladzijde. Omcirkel de tekening in elke kolom die anders is dan de rest.

1. Geef toe dat je iets verkeerd hebt gedaan.

2. Zeg 'Het spijt me' en vraag om vergeving.

3. Beloof het nooit meer te doen.

4. Doe je best om goed te maken wat je verkeerd hebt gedaan.

IK KAN EERLIJK ZIJN

Het kind in dit plaatje is eerlijk. Kijk eens of je een bal kunt vinden, en een kaars, mobieltje, klok, koekje, hond, pop, veer, potlood, stuk taart, Schriften en een lepel.

Nieuwe zendingspresidenten

De kerk heeft aan het begin van dit jaar 110 nieuwe zendingspresidenten geroepen. De meeste beginnen deze maand met hun vrouw aan een zending van twee tot drie jaar.

ZENDINGSGEBIED	NIEUWE PRESIDENT
Adelaide (Australië)	Bradley D. Carter
Antananarivo (Madagascar)	David R. Adams
Asunción (Paraguay)	P. David Agazzani
Athene (Griekenland)	Eric B. Freestone
Atlanta (Georgia, VS)	John R. Harding
Bacolod (Filipijnen)	Marlo O. Lopez
Baguio (Filipijnen)	William J. Monahan
Bahia Blanca (Argentinië)	Manuel Parreno
Baltimore (Maryland, VS)	Mark L. Richards
Bangkok (Thailand)	David M. Senior
Barcelona (Spanje)	Mark L. Pace
Barcelona (Venezuela)	Juan C. Chacin
Belém (Brazilië)	Jose C. Scisci
België/Nederland	Alden C. Robinson
Belo Horizonte (Brazilië)	Paschoal F. Fortunato
Berlijn (Duitsland)	Henry W. Kosak
Billings (Montana, VS)	Kris J. Mecham
Birmingham (Engeland)	R. Craig Rasmussen
Boedapest (Hongarije)	Lowell V. Smith
Bogotá-Noord (Colombia)	Mark F. Andelin
Bogotá-Zuid (Colombia)	Letvin Lozano
Boston (Massachusetts, VS)	Daniel W. Packard
Calgary (Canada)	Howard Nicholas
Calibar (Nigeria)	John E. Kosin
Campinas (Brazilië)	Carlos E. Perrotti
Charlotte (North Carolina, VS)	Ronald L. Craven
Chicago (Illinois, VS)	Jerry D. Fenn
Cleveland (Ohio, VS)	Michael L. Vellinga
Comayagüela (Honduras)	Candido Fortuna
Cuernavaca (Mexico)	Bruce C. Kusch
Cuiabá (Brazilië)	Keith R. Reber
Dnepropetrovsk (Oekraïne)	J. Robert van Bruggen

ZENDINGSGEBIED	NIEUWE PRESIDENT
Farmington (New Mexico, VS)	Doyle L. Batt
Fukuoka (Japan)	C. Samuel Gustafson
Guadalajara (Mexico)	G. Wesley Wagner
Guadalajara-Oost (Mexico)	Luis F. Camarillo
Halifax (Canada)	Brian Leavitt
Harare (Zimbabwe)	Bryson C. Cook
Hermosillo (Mexico)	Alberto E. Hernandez
Hongkong (China)	Val D. Hawks
Houston-Zuid (Texas, VS)	Brian K. Ashton
Jackson (Mississippi, VS)	Mark J. McDonough
Kopenhagen (Denemarken)	Shawn D. Sederholm
Kumasi (Ghana)	Leon A. Holmes
Laoag (Filipijnen)	Julius Jonah F. Barrientos
Lima-Midden (Peru)	Alan M. Borg
Lima-Zuid (Peru)	Sean Douglas
Lissabon (Portugal)	Stephen L. Fluckiger
Londen (Engeland)	David J. Jordan
Londen-Zuid (Engeland)	Roger C. Millar
Lubumbashi (Democratische Republiek Kongo)	Phillip W. McMullin
Lyon (Frankrijk)	Blake M. Roney
Madrid (Spanje)	Scott T. Jackson
Málaga (Spanje)	Monte M. Deere Jr.
Maputo (Mozambique)	Paulo V. Kretly
Maracaibo (Venezuela)	Juan F. Zorrilla
Medellín (Colombia)	Roberto O. Pitarch
Mexico-Stad-Zuid (Mexico)	Roberto Valadez
Monterrey-West (Mexico)	Edward M. Swapp
Montevideo (Uruguay)	David K. Armstrong
Neuquén (Argentinië)	Paul R. Lovell
Nevada Reno	David N. Hermansen
New Delhi (India)	Peter E. Sackley
New York-Noord (New York)	Thomas B. Morgan

Nieuwe zendingsgebieden

Om beter in veranderende behoeften te voorzien, heeft de kerk acht nieuwe zendingsgebieden gecreëerd en er een gecombineerd met naastgelegen zendingsgebieden.

Het **zendingsgebied Medellín (Colombia)** wordt gecreëerd door de zendingsgebieden Barranquilla en Cali te splitsen.

Het **zendingsgebied Kumasi (Ghana)** wordt gecreëerd door de zendingsgebieden Accra en Cape Coast te splitsen.

Het **zendingsgebied Xalapa (Mexico)** wordt afgesplitst van het zendingsgebied Veracruz.

De **zendingsgebieden Puebla-Noord en Puebla-Zuid (Mexico)** worden gecreëerd door het zendingsgebied Puebla te splitsen.

Het **zendingsgebied Port Vila (Vanuatu)** wordt gecreëerd door de zendingsgebieden Port Moresby (Papoea-Nieuw-Guinea) en Suva (Fiji) te splitsen.

De zendingsgebieden **Salt Lake City-West (Utah)** en **Salt Lake City-Midden** zijn gecreëerd door de zendingsgebieden Salt Lake City, Salt Lake City-Zuid en Ogden samen te voegen.

Het **zendingsgebied Reno (Nevada, VS)** wordt gecreëerd door de zendingsgebieden Las Vegas en Las Vegas-West samen te voegen.

Het **zendingsgebied Moskou-West (Rusland)** wordt verdeeld over de naastgelegen zendingsgebieden de Baltische Staten, Novosibirsk (Rusland) en Moskou.

In juli worden de veranderingen doorgevoerd. Dan wisselen de leiders elkaar af. Het aantal zendingsgebieden in de wereld bedraagt nu 347.

Als u meer over de nieuwe zendingsgebieden wilt weten, gaat u naar ldschurchnews.com/articles/62067/New-missions-created.html ■

ZENDINGSGBIED	NIEUWE PRESIDENT
New York-Zuid (New York)	Kevin E. Calderwood
Oakland/San Francisco (Californië)	David N Weidman
Ogden (Utah, VS)	Maurice D. Hiers Jr.
Omaha (Nebraska, VS)	Michael D. Weston
Oslo (Noorwegen)	Don A. Evans
Perth (Australië)	R. Bruce Lindsay
Phnom Penh (Cambodja)	David C. Moon
Piura (Peru)	Chad A. Rowley
Pocatello (Idaho, VS)	Marvin T. Brinkerhoff
Port Moresby (Papoea-Nieuw-Guinea)	Suliasi Vea Kaufusi
Port Vila (Vanuatu)	Larry E. Brewer
Port-Au-Prince (Haïti)	Hubermann Bien-Aimé
Porto Alegre (Brazilië)	D. Layne Wright
Porto Alegre (Brazilië)	Palmênio C. Castro
Provo (Utah, VS)	John A. McCune
Puebla-Noord (Mexico)	Ralph N. Christensen
Raleigh (North Carolina, VS)	Marc A. Bernhisel
Rapid City (South Dakota, VS)	Curtis E. Anderson
Rostov aan de Don (Rusland)	William H. Prows
Salt Lake City-Midden (Utah, VS)	Richard W. Moffat
Salt Lake City-West (Utah, VS)	Earl S. Swain
Salvador (Brazilië)	Marcelo Andrezzo
San Fernando (Californië)	Kenneth T. Hall
San José (Costa Rica)	Chad R. Wilkinson

ZENDINGSGBIED	NIEUWE PRESIDENT
Santa Rosa (Californië)	Rene R. Alba
Santiago (Dominicaanse Republiek)	John Douglas
Santiago-Oost (Chili)	David L. Wright
São Paulo (Brazilië)	Ronald A. Ferrin
Schotland/Ierland	Alan H. Brown
Seoul (Zuid-Korea)	Brent J. Christensen
Singapore	Bradley S. Mains
Sofia (Bulgarije)	Michael S. Wilstead
Spokane (Washington, VS)	Donald E. Mullen
Sydney (Australië)	Philip F. Howes
Taipei (Taiwan)	David O. Day
Tampico (Mexico)	Ralph B. Jordan III
Teresina (Brazilië)	Alvacir L. Siedschlag
Tokio (Japan)	L. Todd Budge
Tulsa (Oklahoma, VS)	Scott K. Shumway
Utica (New York)	Joseph B. Wirthlin Jr.
Viña del Mar (Chili)	Frederico M. Kähnlein
Vladivostok (Rusland)	Gregory S. Brinton
Washington D.C.-Zuid (Maryland, VS)	Matthew L. Riggs
West-Indië	Daniel S. Mehr II
Winnipeg (Canada)	Kirk M. Thomas
Harare (Zimbabwe)	Bryson C. Cook
Xalapa (Mexico)	Paulo Lopez

Ouderling Dallin H. Oaks en zijn vrouw, Kristen, die op zending zijn geweest in Sendai (Japan), bekijken de stand van zaken in Japan sinds de dodelijke tsunami en aardbeving in maart 2011.

Ouderling Oaks neemt een jaar na de aardbeving in Japan poolshoogte

Bijna een jaar nadat Japan achtereenvolgens door verschrikkelijke aardbevingen en een tsunami geteisterd was, brachten ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Donald L. Hallstrom van het Presidium der Zeventig een bezoek aan het land en brachten zij een boodschap van hoop en liefde.

In februari reisden ouderling Oaks en ouderling Hallstrom met hun vrouwen, Kristen Oaks en Diane Hallstrom, door het gebied Azië-Noord. Ze deden Kumamoto, Nagasaki, Sendai, Tokio en andere kustplaatsen in het gebied Tohoku aan.

In een artikel in *Church News* legt ouderling Oaks het doel van hun reis uit: 'Na de vreselijke ramp en de tsunami die ongeveer een

jaar geleden hebben plaatsgevonden, wilden we troost bieden, onderwijzen en getuigen, zoals we dat altijd doen als we met zendingen en leden van de kerk samenkomen.'

Ouderling Oaks en andere kerkleiders kwamen bijeen met Japanse leden, zendingen en anderen. Ze moedigden hen aan om 'in te zien hoe de Heer [hun] benauwde ten goede zou keren.'

Om meer te lezen over de bediening van kerkleiders over de hele wereld, zoals ouderling M. Russell Ballard in Brazilië, ouderling Jeffrey R. Holland in West-Afrika, ouderling David A. Bednar in het Caribisch gebied, ouderling Quentin L. Cook in Australië en Nieuw-Zeeland, ouderling D. Todd Christofferson in Midden-Europa en ouderling Neil L. Andersen in Brazilië, gaat u naar news.lds.org en prophets.lds.org. ■

Leden van de kerk wordt gevraagd te zorgen dat ze het familiehistorisch beleid begrijpen

Sarah Jane Weaver

Kerknieuws assistent-redacteur

De leden wordt gevraagd om zich beter op de hoogte te stellen van het beleid voor familiegeschiedenis en het indienen van namen voor tempelverordeningen.

De voorwaarden om de website New.FamilySearch.org te mogen gebruiken, zijn opgesteld om 'verstandig te werk te gaan, de leer te volgen en respect te tonen voor anderen', aldus Dennis C. Brimhall, algemeen directeur van de Church Family History Department.

De voorwaarden zijn eenvoudig en duidelijk. 'Gebruikers mogen geen namen van niet-verwante personen indienen, zoals die van beroemdheden, of namen die zijn verzameld met niet-goedgekeurde extractieprojecten', aldus de voorwaarden die gebruikers elke keer moeten accepteren als ze inloggen op de website.

De hernieuwde nadruk op de richtlijnen is een gevolg van recente overtredingen van het kerkbeleid aangaande plaatsvervangende dopen, welk beleid ook in het kerkelijk *Handboek 2* staat.

'We moeten in gedachte houden dat we inderdaad de taak hebben om onze familienamen op te zoeken en ze op tempelwerk voor te bereiden, maar dat het tevens een voorrecht is', aldus broeder Brimhall. 'Dat voorrecht wordt aan de leden verleend door hen die de sleutels tot dat werk dragen. Het Eerste Presidium draagt de sleutels tot dat werk.'

De kerkleiders vragen de leden die namen voor plaatsvervangende dopen van overledenen indienen om:

- Alleen aan hun eigen geslachtslijnen te werken.
- Geen namen van beroemdheden in te zenden.
- Geen namen in te zenden van personen uit niet-goedgekeurde groepen, zoals de Joden die in de Tweede Wereldoorlog zijn omgekomen.

Als antwoord op vragen over overtreding van het kerkbeleid dat in 1995 opgesteld was na overleg met leiders van het Joodse geloof, werd op 21 februari 2012 een verklaring gegeven.

In de verklaring herhaalt de kerk dat zij erbij blijft dat er geen namen van niet-goedgekeurde groepen voor de plaatsvervangende doop aanvaard worden, en geeft zij aan dat iemand zou moeten 'misleiden en manipuleren' om de bestaande voorzorgsmaatregelen te omzeilen.

Zulke daden zouden niet alleen tot gevolg

kunnen hebben dat iemand de toegang tot de website New.FamilySearch.org ontzegd wordt, maar ook dat in sommige gevallen plaatselijke leiders ook disciplinaire maatregelen op zouden kunnen leggen.

In de verklaring staat: 'Het verontrust ons als iemand opzettelijk het kerkbeleid overtreedt en er onenigheid ontstaat over iets dat als een aanbod van liefde en respect gezien zou moeten worden.'

'We gaan een tijd van leren tegemoet', aldus broeder Brimhall. 'We moeten ons geheugen oprispen wat betreft de rechten, plichten, sleutels en voorrechten. We moeten weer bedenken wiens werk dit is, hoe het gedaan moet worden en wie er leiding aan geeft. Als we dat in gedachte houden, komt het vast wel goed met ons. (...) We kunnen het systeem voor iedereen beter maken.' ■

De kerkleiders hebben de leden die namen inzenden voor de plaatsvervangende doop van overledenen gevraagd om alleen aan hun eigen geslachtslijnen te werken, en geen namen van beroemdheden of van personen uit niet-goedgekeurde groepen in te zenden, zoals de Joden die in de Tweede Wereldoorlog zijn omgekomen.

De kerk is op zoek naar de verhalen van mensen die van een verslaving zijn hersteld, ter voorbereiding op de website van het Verslavingsherstelprogramma die later dit jaar wordt gelanceerd.

Verslavingsherstelprogramma op zoek naar verhalen van herstel en genezing

De kerk is op zoek naar verhalen van mensen die van een verslaving zijn hersteld, ter voorbereiding op de website van het Verslavingsherstelprogramma die later dit jaar wordt gelanceerd.

Wie besluit zijn of haar verhaal te vertellen, kan een e-mail sturen naar arp@ldschurch.org met daarbij de volgende gegevens (die vertrouwelijk worden gehouden):

- Volledige naam, leeftijd en geslacht
- Een foto van uzelf (dit heeft de voorkeur, maar is niet verplicht)
- Uw lidmaatschapsstatus of uw band met de kerk
- Een korte beschrijving van uw verslaving of die van een dierbare
- Of u bereid bent om uw verhaal als tekst of als video- of geluidsopname in te sturen (of alledrie)
- Uw verhaal. Beschrijf de gevolgen van uw verslaving (geef geen ongepaste details, maar vertel welke invloed uw gedrag op uzelf en anderen heeft gehad); een korte beschrijving van de toestand waarin u verkeerde toen u besefte dat u hulp nodig had; wat u ervoer toen u door Christus genezen werd en u weer moed vatte; een beschrijving van uw huidige situatie, van wat u geleerd hebt en hoe u zich gezegend voelt door uw bekering, vergeving en hulp aan anderen.

Leden van de kerk in Fiji bieden slachtoffers van overstroming hoop

In februari zamelden drie ringen in het gebied Suva (Fiji) eten, huishoudelijke artikelen en schoolspullen in voor slachtoffers van de overstromingen in het noorden en westen van Fiji.

Eerder dit jaar werd Fiji door hevige regen getroffen, wat in het westen en noorden van het land grote overstromingen en aardverschuivingen tot gevolg had. De overstromingen maakten enkele dodelijke slachtoffers en maakten duizenden mensen dakloos.

Vanwege de overstromingen in het westen en het noorden van Fiji stelden plaatselijke kerkleiders meteen kerkgebouwen open als evacuatiecentrum voor de getroffen.

Ouderling Taniela Wakolo, gebiedszeventiger en bestuurder van het kerkelijk dienstencentrum in Fiji, bracht op 6 februari de inzameling op gang, kort nadat de kerkleiders op de hoogte waren gesteld van de overstroming. De leden zamelden verschillende soorten voedsel, kleding, beddengoed, keukengerei en schoolspullen in; daarna werden de goederen onder de behoeftigen verdeeld.

Om meer over deze en andere verhalen te lezen, gaat u naar news.lds.org. ■

Ouderling Steven E. Snow neemt later dit jaar volledig de rol van kerkhistoricus en -schrijver op zich.

Ouderling Steven E. Snow geroepen als kerkhistoricus

Het Eerste Presidium heeft onlangs aangekondigd dat ouderling Steven E. Snow van het Presidium der Zeventig als opvolger van kerkhistoricus en -schrijver ouderling Marlin K. Jensen van de Zeventig is geroepen.

Ouderling Snow is ontheven als lid van het Presidium der Zeventig. Op de algemene oktoberconferentie 2012 ontvangt ouderling Jensen de status van emeritus.

Ouderling Snow werkt tot die tijd samen met ouderling Jensen zodat deze hem kan instrueren en de overgang soepel verloopt. ■

Wat ik door de pioniers ontdekt heb

Afgelopen december was ik ontmoedigd en wilde ik mijn huis niet versieren of Kerstmis vieren. Toen las ik een artikel in de *Liahona* van december 2011, waarin werd beschreven hoe de pioniers Kerstmis vierden: ze dansten terwijl iemand een melodie floot omdat ze geen muziekinstrumenten hadden—ook al hadden ze geen cadeautjes en te weinig eten (zie ‘Kerstmis voor de pioniers’ in ‘Kleine en eenvoudige dingen’, p. 9). Door dat artikel veranderde mijn houding en ik vermande me. We erkennen of waarderen dikwijls niet wat we hebben.

Ana Rosa de Melo Ferreira,
Rio de Janeiro (Brazilië)

Zoek God elke dag

Dankuwel voor de uitgave van januari 2012. Mijn man en ik voelden ons geweldig toen we het artikel van Adam C. Olson lasen, met de titel: ‘Een wereldwonder herontdekken (...) en de gevaren van geestelijke onverschilligheid vermijden’ (pagina 20). We kwamen erdoor tot het besef dat we God elke dag moeten zoeken. Ik weet dat de boodschappen in dat tijdschrift door inspiratie komen, omdat ze vaak juist verschijnen als ik ze nodig heb.

Daiana Araceli Beloqui de Iannone,
Buenos Aires (Argentinië)

Stuur reacties en ideeën naar liahona@ldschurch.org. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden. ■

In deze uitgave staan ideeën die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Enkele voorbeelden:

‘De kracht van ons erfgoed’, pagina 16: lees het artikel met uw gezin. Leg nadruk op de uitspraak van ouderling L. Tom Perry: ‘Net zoals de pioniers de woestijn als een narcis lieten bloeien, kunnen wij een beter leven krijgen als we hun voorbeeld en tradities volgen.’ Stel uw gezin de vraag hoe ze beter het voorbeeld van de pioniers kunnen volgen. U kunt eventueel ‘Komt, heil’gen, komt’ (*lofzang* 15) zingen.

‘Zie de toekomst vol hoop tegemoet’, pagina 35: u kunt het verhaal van broeder Grilo samenvatten of zelf vertellen hoe u of iemand die u kent de toekomst vol hoop tegemoet heeft gezien. Help de gezinsleden om de boodschap op zichzelf toe te passen door hen bijvoorbeeld te vragen: ‘Door welke moeilijkheden zouden jullie het moeilijk vinden om in de toekomst

te geloven? Wat kun je doen om positief te blijven als je het moeilijk hebt?’ Eindig met de laatste twee alinea’s van het artikel.

‘Wat is een onvervalst getuigenis?’ pagina 54: begin de les met de definitie van een getuigenis uit het artikel. Vat eventueel de vragen over het geven van een getuigenis samen (zie pagina’s 56–57). Nodig de gezinsleden, indien daartoe gedreven, uit om tijdens de gezinsavond elkaar hun getuigenis te geven of om het in hun dagboek te schrijven.

‘Een vriendelijke influistering’, pagina 59: lees Lucas 6:27. Vertel het verhaal van James en Carson en vraag de kinderen om intussen de vragen onderaan de eerste pagina te beantwoorden. Moedig de gezinsleden aan om vriendelijk te zijn voor anderen. ■

Gezinsavonden buitenshuis

Toen ik tien was, werd ik met mijn ouders en mijn broers en zussen gedoopt. Ik ben zo blij dat ik ergens ben opgegroeid waar we regelmatig gezinsavond hielden. In ons gezin was de gezinsavond erg belangrijk.

Ik ben nu meer dan 45 jaar lid van de kerk. En ik zet de traditie voort met mijn eigen vijf kinderen. De maandagavond is voorbehouden aan de gezinsavond.

Op de laatste maandag van de maand hebben we een langere activiteit buitenshuis. We gaan naar de bioscoop, bezoeken de zieken, spelen in het park, gaan naar Lola en Lolo (opa en oma) enz.

De onvergetelijkste ervaringen zijn de keren geweest dat we straatkinderen hielpen. Het is moeilijk uit te drukken hoe gelukkig we zijn als we behoeftigen helpen. We proberen die kinderen op onze eigen manier blij te maken en ze te laten weten dat iemand om ze geeft en dat ze kinderen van God zijn. ■

Tita Mabunga Obial (Filipijnen)

ONBESMET VAN DE WERELD

Julie Thompson

Enkele jaren geleden ging ik 's avonds laat naar de Bountifultempel in Utah om te helpen met schoonmaken. Er waren zoveel mensen komen opdagen dat ik me afvroeg of ze sommigen naar huis zouden sturen. Als er iemand eerder naar huis moest, wilde ik maar al te graag voorstellen dat ik dat zou zijn. En toen dacht ik heel cynisch: 'Natuurlijk laten ze ons niet eerder naar huis gaan. Ze bedenken wat ondergeschikte karweitjes voor iedereen omdat ze denken dat het hun plicht is om ons hier de hele twee uur te houden.' Ik herinnerde me een vorige keer dat ik meer dan een uur lang had afgestoft, waarna ik een stofdoek inleverde die er net zo schoon uitzag als toen ik hem had gekregen. Ik bereidde me erop voor dat ik twee uur lang dingen zou schoonmaken die helemaal niet schoongemaakt hoefden te worden. Het was duidelijk dat ik die avond meer uit plichtsgevoel naar de tempel was gegaan dan uit een verlangen om te dienen.

Onze groep werd voor een korte bijeenkomst naar een kleine kapel gebracht. De conciërge die de bijeenkomst leidde, zei iets dat mijn kijk op het schoonmaken van de tempel voor altijd heeft veranderd. Hij heette ons welkom en legde toen uit dat we er niet waren om dingen schoon te maken die schoongemaakt moesten worden, maar om te voorkomen dat het huis des Heren ooit vies zou worden. Als rentmeesters van een van de heiligste plekken op aarde was het onze taak om hem smetteloos te houden.

Zijn boodschap raakte mij diep in mijn hart. En ik ging met nieuw enthousiasme naar

Ik vroeg me af waarom ik de tempel moest schoonmaken terwijl die smetteloos was.

Maar ik snapte al gauw dat het eigenlijk niet om het schoonmaken ging.

de plek in het huis des Heren die mij was toegewezen. Met een zachte kwast stofte ik de fijne groeven in deurposten, plinten en poten van tafels en stoelen af. Als ik bij een eerder bezoek deze taak had gekregen, zou ik die misschien belachelijk hebben gevonden en had ik achteloos over die plekken heen gestreken om druk te lijken. Maar dit keer zorgde ik ervoor dat de haartjes zelfs de kleinste spleetjes bereikten.

Omdat dit werk lichamelijk en geestelijk niet zwaar was, werd ik gezegend met de tijd om na te denken. Allereerst besepte ik dat ik thuis nooit aandacht schonk aan zulke kleine details, maar de plekken schoonmaakte die anderen het eerst zouden zien, en dat ik plekken verwaarloosde die alleen mijn gezinsleden en ik zagen.

Vervolgens besepte ik dat er tijden waren waarop ik het evangelie ook zo naleefde — alle beginselen naleven en de taken vervullen die het duidelijkst zichtbaar waren voor mensen om me heen, terwijl ik dingen negeerde die alleen mijn gezinsleden of ik wisten. Ik ging naar de kerk, had roepingen, voerde taken uit, ging op huisbezoek — ik deed alles wat de leden van onze wijk konden zien — maar ik ging niet geregeld naar de tempel, deed niet aan persoonlijke en gezamenlijke Schriftstudie en gebed, en hield geen gezinsavond. Ik gaf lessen en hield toespraken in de kerk, maar soms had ik bij de omgang met anderen gebrek aan ware naastenliefde in mijn hart.

Die avond in de tempel keek ik eens goed naar de kwast in mijn hand en vroeg ik me af: 'Wat zijn de kleine spleetjes in mijn leven die meer aandacht verdienen?' Ik besloot om bij het plannen van mijn leven niet meer alleen de plekken aan te pakken die schoongemaakt moesten worden, maar te proberen ervoor te zorgen dat ze nooit meer vies zouden worden.

Elke keer dat we eraan herinnerd worden om onszelf 'onbesmet van de wereld' te houden (Jakobus 1:27), denk ik aan de les die ik bij het schoonmaken van de tempel heb geleerd. ■

Huis in Peterson, LeConte Stewart

Dit vredige tafereel van een boerderij in Peterson (Utah, VS) weerspiegelt de vervulde belofte die de Heer op 14 januari 1847 aan de heiligen der laatste dagen in Winter Quarters (Nebraska) deed. President Brigham Young ontving deze openbaring, die ook wel 'Het woord en de wil des Heren' wordt genoemd, toen hij de heiligen voorbereidde om hun tijdelijke onderkomen in Winter Quarters achter te laten en verder over de vlakten naar de Salt Lake Valley te trekken:

'Laat eenieder al zijn invloed en bezit aanwenden om dit volk over te brengen naar de plaats waar de Heer een ring van Zion zal vestigen.

'En indien gij dat doet met een rein hart, in alle getrouwheid, zult gij worden gezegend; u zult worden gezegend in uw kleinvee en in uw runderen en in uw akkers en in uw huizen en in uw gezinnen' (LV 136:1, 10–11).

‘Wij als leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen dienen heilige verbonden te eren. En als we gelukkig willen zijn, moeten we ze nakomen’, legt president Thomas S. Monson uit. ‘Ja, ik heb het bijvoorbeeld over het verbond van de doop, het verbond van het priesterschap, en het verbond van het huwelijk.’ Omdat verbonden nakomen essentieel is voor onze verhoging, is het belangrijk om te begrijpen wat we onze hemelse Vader hebben beloofd. Zie ‘Onze verbonden met God begrijpen’, p. 20.

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

DUTCH

4 02104 87120 1